

**DRŽAVNI ZBOR
REPUBLIKE SLOVENIJE**

Sejni zapisi

3. izredna seja

(16. december 2008)

**Dokumentacijsko-knjižnični oddelek
Ljubljana, 2008**

DRŽAVNI ZBOR REPUBLIKE SLOVENIJE

3. izredna seja

(16. december 2008)

Sejo sta vodila dr. Pavel Gantar, predsednik Državnega zbora in Miran Potrč, podpredsednik Državnega zbora.

Seja se je pričela ob 13.00.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Spoštovane kolegice in kolegi poslanci! Prosim, da zasedete svoja mesta v dvorani. Spoštovane poslanke in spoštovani poslanci! Preden pričnem 3. izredno sejo zbora, vam najprej sporočam, da se je pred kratkim končala življenjska pot dveh bivših poslancev, in sicer gospoda Jožeta Avšiča, poslanca v mandatih 1996-2000 in 2000-2004, in gospoda Ivana Pučnika, delegata Družbenopolitičnega zbora Republike Slovenije v mandatu 1990-1992. Vabim vas, da se z minuto molka poklonimo spominu na nekdanja poslanca in naša kolega. /Minuta molka./ Hvala lepa. Poslanca, gospoda Jožeta Avšiča in gospoda Ivana Pučnika, bomo ohranili v lepem spominu.

Pričenjam 3. izredno sejo Državnega zbora, ki sem jo sklical na podlagi prvega in drugega odstavka 58. člena ter drugega odstavka 60. člena Poslovnika Državnega zbora.

Obveščam vas, da se današnje seje ne morejo udeležiti naslednje poslanke in poslanci: gospod Bogdan Barovič, mag. Vasja Klavora, mag. Anton Rop in gospa Melita Župevc.

Na sejo sem povabil kandidatke in kandidate za poslanke in poslance, ki imajo pravico nadomeščati poslanke in poslance, ki so prevzeli funkcijo v Vladi, ter predstavnika Državne volilne komisije k 1. točki dnevnega reda, predstavnike Vlade k vsem točkam dnevnega reda ter predstavnika Sodnega sveta k 5. točki dnevnega reda. Vse prisotne lepo pozdravljam.

Prehajamo na določitev dnevnega reda 3. izredne seje. Predlog dnevnega reda ste prejeli s sklicem seje 11. decembra 2008. Predlogov za umik točk in širitev dnevnega reda nisem prejel. Zato predlagam, da se za današnjo sejo določi dnevni red, kot ste ga prejeli s sklicem. Prehajamo na glasovanje. Poslanke in poslance prosim, da preverite delovanje svoje glasovalne naprave in sicer mora na desni strani vložene kartice goreti oranžna lučka. Glasujemo. Navzočih je 69 poslank in poslancev, za je glasovalo 68, proti nihče.

(Za je glasovalo 68.) (Proti nihče.)

Ugotavljam, da je dnevni red 3. izredne seje zbora določen.

Prehajamo na **1. TOČKO DNEVNEGA REDA - TO JE NA DOLOČITEV KANDIDATOV, KI BODO V SKLADU S 14. ČLENOM ZAKONA O POSLANSKIH**

**OPRAVLJALI FUNKCIJO POSLANCEV NAMESTO POSLANCEV, KI SO
PREVZELI FUNKCIJO V VLADI.**

Ker je gospodu Gregorju Golobiču, gospe Katarini Kresal, dr. Francetu Križaniču, dr. Mateju Lahovniku, dr. Igorju Lukšiču, gospe Majdi Širca Ravnikar in dr. Patricku Vlačiču z imenovanjem za ministrice in ministre Vlade Republike Slovenije prenehal mandat poslank in poslancev, je Državna-volilna komisija zboru posredovala ugotovitev, katere kandidatke in kandidati imajo pravico nadomeščati poslanke in poslance, ki so nastopili funkcijo v Vladi. Ugotovitev je obravnavala Mandatno-volilna komisija kot matično delovno telo ter zboru predložila predlog sklepa. Ker nisem dobil prijav za razpravo, ne želi nihče razpravljati. Zato prehajamo na odločanje o naslednjem predlogu sklepa: v času, dokler poslanci, ki so prevzeli funkcijo v Vladi, v skladu z določbo prvega odstavka 14. člena Zakona o poslancih ne morejo opravljati funkcijo poslanca, opravljajo to funkcijo v skladu z določbo drugega odstavka 14. člena navedenega zakona od današnjega dne

A. namesto Gregorja Golobiča Cvetka Zalokar Oražem, rojena 15. aprila 1960, stanujoča v Domžalah, Poljska pot 10b;

B. namesto Katarine Kresal Anton Anderlič, rojen 4. junija 1956, stanujoč v Ljubljani, Resljeva cesta 35;

C. namesto dr. Franceta Križaniča Andrej Magajna, rojen 4. maja 1952, stanujoč v Ljubljani, Mihov Štradon 13;

Č. namesto dr. Mateja Lahovnika Lojze Posedel, rojen 26. avgusta 1955, stanujoč v Žalcu, Ulica Rista Savina 11;

D. namesto dr. Igorja Lukšiča Silva Černugelj, rojena 29. decembra 1956, stanujoča v Ljubljani, Ulica bratov Učakar 22;

E. namesto Majde Širca Ravnikar Vito Rožej, rojen 9. maja 1974, stanujoč v Kranju, Franca Rozmana Staneta 11;

F. namesto dr. Patricka Vlačiča Miroslav Klun, rojen 1. maja 1950, stanujoč v Sežani, Šmarje pri Sežani 52.

Glasujemo. Navzočih je 74 poslank in poslancev. Za je glasovalo 74, proti nihče.

(Za je glasovalo 74.) (Proti nihče.)

Ugotavljam, da je predlagani sklep sprejet.

Poslanske kolegice in kolege vabim, da se nam pridružijo in zasedejo svoja poslanska mesta. Kolegicam in kolegom želim, da bi v poslanskih klopeh uspešno opravljali delo poslank in poslancev in jim čestitam. .../Aplavz./...

Spoštovane kolegice in kolegi! Omenili smo samo nekaj sekund. Spoštovane kolegice in kolegi!

**Prehajamo na 2. TOČKO DNEVNEGA REDA - NA OBRAVNAVO
PREDLOGA ZAKONA O SPREMEMBI IN DOPOLNITVI ZAKONA O VARSTVU
KULTURNE DEDIŠČINE - skrajšani postopek.**

Predlog zakona je v obravnavo zboru predložila Vlada. Dajem besedo predstavniku Vlade za dopolnilno obrazložitev

predloga zakona. Besedo ima gospa Majda Širca, ministrica za kulturo.

MAJDA ŠIRCA RAVNIKAR: Hvala. Lep pozdrav vsem, tudi novo došlim! Pri 1. točki dnevnega reda 1. seje, ki bo, če boste seveda prisluhnili tej spremembi oziroma dopolnitvi zakona o varstvu kulturne dediščine, pomenila da bodo zaposleni v muzejih v prihodnjem letu lahko dobili plače. Ta trenutek namreč te pravne podlage ni, zato jo morate dobesedno izglasovati.

Vsi se spomnite oziroma tisti, ki ste prisostvovali razpravi o Zakonu o varstvu kulturne dediščine še letos, sprejet je bil spomladi 2008, se spomnite velikih odprtih vprašanj okrog novih muzejev oziroma z novim statusom pridobljenih muzejev in galerij, katerih ustanoviteljica je občina in se po novem zakonu imenujejo "pooblaščenih muzeji". Zakon, ki je stopil v veljavo marca 2008, narekuje, da država še letos, še v letošnjem letu pooblasti muzeje za opravljanje javne službe. Gre za muzeje in v nekaterih primerih tudi galerije, katerih ustanoviteljica je občina, plačuje pa jih država v večinskem deležu. Ministrstvo za kulturo tega postopka, ki mu ga narekuje zakon, ni opravilo in ni izpeljalo. Izbralo je sicer tisti državni muzej, v tem primeru je zbralo Narodni muzej, ki daje ministrstvom mnenja pri postopku za pridobitev statusa pooblaščenih muzejev, ki se potem lahko vpišejo v razvid pooblaščenih muzejev. A pooblaščenih muzeji še niso izbrani in tudi niso vpisani v razvid, zaradi česar ni nobene pravne podlage, da bi pridobili tista sredstva, ki jih zagotavlja tudi po zakonu država. In če se dopolnitev tega zakona ne zgodi, to se pravi, če se ne zagotovi dodatno leto prehodnega obdobja, tudi v januarju oziroma v prihodnjem letu, dokler ne bo prišlo do tega vpisa, zaposleni v muzejih in galerijah ne bodo imeli plač. Moram sicer povedati, da so bili pravilniki v tem obdobju, ko je bil zakon sprejet, od marca naprej pripravljene, da so se usklajevali predlogi, da so nekateri tudi začeli veljati, kot pravim, je bil tudi ta pooblaščenih muzej ustanovljen, ampak muzejske mreže v tem trenutku ni. Seveda je jasno, da apeliram na uveljavitev tega prehodnega obdobja, ki omogoča, da se občinski muzeji financirajo po starem modelu.

Moram se opravičiti, če je dopolnjevanje tega zakona potekalo nekoliko okorno. Moram pa tudi povedati, da v začetku decembra oziroma na koncu novembra, ko je prišlo do predaje poslov, staro vodstvo ni opozorilo na to problematiko, ki ni majhna, in tudi pri prevzemu pooblastil nismo dobili nobenih opozoril ali pripravljenih rešitev, ki bi to dobesedno zagato lahko rešile. Zaradi tega je prišlo do kar nekaj okornosti, s katerimi smo se soočali tudi na samem matičnem odboru. Kakorkoli že, zagato je treba rešiti. Ne veseli nas kaj preveč, da jo je treba reševati, ampak priznajmo si, ko se je sprejemal zakon, smo odpirali to vprašanje. Odpirali smo

vprašanje o statusu pooblaščenih muzejev, vprašanje njihovih pogojev, ki jih bodo morali zagotoviti, in tudi o samem procesu podeljevanja tega pooblastila. Kakorkoli že, gre za neko gasilsko akcijo in prosim, da gasite kooperativno. Hvala.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa. Predlog zakona je obravnaval Odbor za kulturo, šolstvo, šport in mladino kot matično delovno telo. Besedo dajem predsednici mag. Majdi Potrata za predstavitev poročila odbora. Prosim.

MAG. MAJDA POTRATA: Hvala za besedo, gospod predsednik. Spoštovane poslanke in poslanci, spoštovana gospa ministrica! Odbor za kulturo, šolstvo, šport in mladino je na 2. nujni seji 12. decembra 2008 obravnaval Predlog zakona o spremembi in dopolnitvi Zakona o varstvu kulturne dediščine, ki ga je v obravnavo po skrajšanem postopku predložila Vlada Republike Slovenije. Pri delu odbora so sodelovali predstavniki predlagatelja, to je ministrica za kulturo Majda Širca, ter predstavnik Zakonodajno-pravne službe.

Odboru so bila posredovana naslednja gradiva: predlog zakona, ki je bil objavljen v Poročevalcu 8. decembra, popravek v besedilu predloga zakona, ki je prispel 9. decembra, in mnenje Zakonodajno-pravne službe, ki je bilo napisano 11. decembra 2008. Zakonodajno-pravna služba je predlog zakona preučila z vidika skladnosti z Ustavo in pravnim sistemom ter z zakonodajno-tehničnega vidika dala pripombe k 1. in 2. členu. Te pripombe so bile delno upoštevane v vložnem amandmaju koalicijskih poslanskih skupin in kasneje dopolnjene še z vložnim amandmajem odbora. Amandma so, kot rečeno, vložile poslanske skupine: Zares, SD, DeSUS in LDS. Odbor za kulturo, šolstvo, šport in mladino je v skladu s 126. in 131. členom Poslovnika opravil razpravo in glasovanje o posameznih členih predloga zakona in vložnih amandmajih. Svoje stališče je podrobneje dopolnil tudi predstavnik Zakonodajno-pravne službe, čeprav smo imeli pisno mnenje. Pri tem kaže poudariti, da je pri 2. členu novele 193.a člena v direktnem in neposrednem nasprotju s 139. členom. Na to je posebej opozoril. Ker pa s strani predlagateljev sprememba 139. člena v noveli ni bila predlagana, je bil člen zaprt in vanj ni bilo mogoče posegati z amandmaji. Pojasnil pa je, da je bistvo predlagane novele v tem, da se neposredno podaljša prehodno obdobje, v katerem je mogoče dosedanje financiranje muzejev in galerij za eno leto.

Predstavnica predlagatelja je na kratko predstavila ključno spremembo zakona in poudarila, da je potrebno v predlagani spremembi in dopolnitvi zakona podaljšati prehodno obdobje do začetka naslednjega proračunskega leta, ko bo v celoti izveden novi način financiranja občinskih muzejev in galerij, ki imajo status muzejev, na podlagi podelitve pooblastil za izvajanje državne javne službe. V okviru razprave o posameznih členih, so člani in članice odbora

največ pozornosti namenili določbam 1. pa tudi v nadaljevanju 2. člena ter vloženi amandmajema k tema členoma. Razprava je potekala predvsem o problematiki v zvezi z datumom, do katerega se mora izvesti prva podelitev, pa tudi v zvezi z rečmi, ki so presegle vloženo novelo in so izhajale pravzaprav iz bistva rešitev, ki jih prinaša zakon, sprejet v letošnjem letu. Nekateri člani odbora so menili, da je nesmiselno, da ministrstvo po prejemu vlog muzejev, ki izpolnjujejo zahteve za pridobitev pooblastila za opravljanje državne javne službe, slednjim podeli opravljanje javne službe na podlagi javnega razpisa. Ampak prav to je tisto, kar je bilo sprejeto z zakonom in česar s to novelo ni bilo mogoče spremeniti.

Po končani razpravi o posameznih členih predloga zakona in vloženi amandmaji je odbor sprejel amandma štirih koalicijskih strank, poslanskih skupin, oprostite, in nato še dva amandmaja odbora, ki sta bila pa oba redakcijske narave.

Glede na sprejete amandmaje je na podlagi prvega odstavka 133. člena Poslovnika Državnega zbora pripravljeno besedilo dopolnjenega predloga zakona, v katerega so vključeni sprejeti amandmaji. Dopolnjeni predlog zakona je sestavni del tega poročila. Hvala.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa. Nadaljujemo s predstavitvijo stališč poslanskih skupin. Besedo ima gospod Zmago Jelinčič v imenu Poslanske skupine Slovenske nacionalne stranke. Prosim.

ZMAGO JELINČIČ PLEMENITI: Hvala lepa. Prav lepo pozdravljeni. V naši poslanski skupini smo pričakovali bolj kompleksne spremembe tega zakona, ne pa zgolj ene majhne spremembe, ki pravzaprav govorijo o tem, kako se bo financiranje muzejev in galerij s 1. januarjem 2010 preselilo iz države na pokrajine in pa na občine. Pokrajini verjetno še ne bo. To se pravi, da je že tukaj en velik vprašaj. Občine ne bodo imele denarja. Tukaj je drugi velik vprašaj. Kaj bomo delali takrat? To se pravi, da bomo ob tistem času sprejemali nov zakon, ko bomo vse skupaj anulirali in vrnili nazaj na prvotno stanje. Ne vem, koliko je to smiselno. Mislim, da bi bilo bolje bolj domiselno iskati rešitve, predvsem pa bolj dolgoročne.

V poslanskih skupinah SDS, SLS in SNS smo pripravili en amandma, ki ta 1. člen ureja bolje, bolj eksaktno in bolj koncizno. Prej sem govoril o 2. členu tega zakona. Tudi tukaj je Vlada predlagala precej zamegljeno besedilo, ki govori: "Ministrstvo med muzeji, ki izpolnjujejo zahteve za pridobitev pooblastila za upravljanje državne javne službe, na podlagi javnega razpisa izbere najboljše, najprimernejše."

Jaz mislim, da je nerazumljivo. V tem primeru se lahko najdejo variante, po katerih se bodo zopet financirali tisti muzeji in tisti muzealci, ki bodo pogodu ministrstvu. Zato je

naš amandma dosti bolj eksakten in dosti bolj koncizen ter je smiselno, da se ga podpre. Ampak še enkrat pravim. Dejstvo je, da leta 2010 1. januarja zagotovo ne bomo imeli ne pokrajin, občine bodo pa še bolj revne. Morda je to poskus ministrstva, da s svojih ramen vrže stroške, ki jih ne bo moglo prenesti. Vendar bi bilo smiselno, da bi na ministrstvu s svojih ramen zmetali približno polovico uslužbencev, ki tam ne znajo delati, nočejo delati oziroma mešajo zrak in trošijo državni denar. Dogajalo se je to, da je vsak novi minister pripeljal novo ekipo, staro ekipo pa je pustil na delovnih mestih. In uslužbenci so se, bi rekel, kar plodili, vedno več jih je bilo, vedno manj je bilo narejenega, denarja je pa tudi vedno bolj zmanjkovalo. Zato mislim, da navkljub temu, da razumem, da mora ministrstvo nekaj narediti in da je delno treba podpreti to spremembo zakona, bi bilo smiselno, da ministrstvo navkljub vsemu premisli in morda potem, ko bo vložilo bolj kompleksno spremembo zakona, kajti sprememba tega zakona je potrebna na mnogih področjih, ker je zakon v določenih segmentih izredno slab, da bo takrat upoštevalo tudi te razmisleke in to popravilo. Ta rešitev je samo začasna in nikakor ne more biti trajna. V bistvu je to pesek v oči do leta 2010, do 1. januarja, potem pa bo, kakor bo. Jaz pa mislim, da se je ta Vlada zavezala h kompleksnemu reševanju problemov, ne pa k reševanju kar tako, ad hoc in za kratek čas. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa. Besedo dajem gospodu Janezu Ribiču, v imenu Poslanske skupine Slovenske ljudske stranke. Prosim.

JANEZ RIBIČ: Dober dan! Spoštovani predsednik Državnega zbora, spoštovana ministrica, spoštovane gospe in gospodje poslanci, lepo pozdravljeni! Mnenje Poslanske skupine Slovenske ljudske stranke k Predlogu zakona o spremembi in dopolnitvi Zakona o varstvu kulturne dediščine je naslednje:

Zakon o varstvu kulturne dediščine, ki je stopil v veljavo 1. marca 2008, določa nove zahteve in standarde, ki jih morajo izpolnjevati občinski muzeji in galerije, če želijo biti še naprej sofinancirani iz državnega proračuna. Že ob sprejemu tega zakona so občine opozarjale, da bo ogrožena pravica lokalnih skupnosti v zvezi z uresničevanjem javnega interesa na področju kulture. Sprejete zakonske rešitve naj bi bile povsem nesprejemljive z vidika uresničevanja občinskih proračunov. Spomnimo se opozoril, da občinam, ustanoviteljicam muzejev in galerij, ni dan razumen rok za vzpostavitev novega sistema financiranja. Problem je nastal tudi zato, ker je priprava pravilnika razumljivo potekala dlje od pričakovanih zakonskih določil. V Poslanski skupini Slovenske ljudske stranke se zaradi navedenega strinjamo s podaljšanjem dosedanjega načina financiranja do 1.1.2010. Do takrat naj bi bil končan javni razpis za podelitev pooblastil in podpisane

pogodbe med pooblaščenimi muzeji, njihovimi ustanovitelji in Ministrstvom za kulturo. Na tem mestu pa moram v imenu Poslanske skupine Slovenske ljudske stranke opozoriti na neko novo dejstvo, ki je nastalo s sprejemom amandmaja na seji matičnega odbora. Predlog, ki ga imamo sedaj pred seboj, predvideva, da ima pristojno ministrstvo pravico, da izmed muzejev in galerij, ki izpolnjujejo določene zakonske pogoje, po katerih bi lahko postali pooblaščeni muzeji, izbere tiste, ki jim bo dejansko podelilo to pooblastilo. Pooblastilo naj bi se podelilo tako imenovanim najprimernejšim. Kateri so najprimernejši muzeji in galerije in zakaj? Objektivnih kriterijev ni. Nam je pa verjetno vsem jasno, da gre posledično za večje sofinanciranje teh muzejev s strani lokalnih skupnosti. V osnovnem zakonu so sicer omenjene pokrajine, vendar ker teh ni, bo financiranje padlo na posamezne občine. V poslanski skupini Slovenske ljudske stranke menimo, da takšna pravica proste presoje ministrstva, ne prinaša nič dobrega, temveč le precejšnji manevrski prostor za dajanje pooblastil na lepe oči. Zato smo tudi s predlagatelji amandmaja, ki takšne predloge popravlja tako, da bodo za podelitev pooblastila veljali le objektivni kriteriji določeni v zakonu o varstvu kulturne dediščine, kjer piše, da lahko muzej pridobi pooblastilo za opravljanje državne javne službe, če izpolnjuje zahteve. Nekaj teh zahtev pa je, da je vpisan v razvid muzejev, da ima stalne finančne vire za delovanje, da je usposobljen za identificiranje, dokumentiranje, vrednotenje itn., da zagotavlja dostopnost do dediščine, ki jo hrani, da zagotavlja ogled muzejskih zbirk z določenim odpiralnim časom, da izpolnjuje druge minimalne strokovne in tehnične, prostorske zahteve ter standarde za varovanje in hranjenje muzejskega gradiva.

Kot sem že omenil, bomo v Poslanski skupini Slovenske ljudske stranke podprli predlog zakona in pričakujemo, da bo sprejet tudi naš amandma. Hvala lepa.

PRESEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa. Besedo ima gospod Ljubo Germič, v imenu Poslanskega kluba Liberalne demokracije Slovenije. Prosim.

LJUBO GERMIČ: Hvala lepa za besedo, gospod predsednik. Spoštovana gospa ministrica, kolegi in kolegice! Danes obravnavamo novelo zakona o varovanju kulturne dediščine iz zelo preprostega razloga. Naša naloga je, da podaljšamo prehodno obdobje in s tem omogočimo nadaljnje nemoteno delovanje muzejev, katerih ustanoviteljice so občine, kajti v nasprotnem primeru, če mi danes tega zakona ne bi potrdili, bi se srečali z zelo velikimi težavami pri financiranju njihove dejavnosti. Torej gre za predlagano spremembo in dopolnitev zakona o varovanju kulturne dediščine, s katerim bomo podaljšali prehodno obdobje do začetka naslednjega proračunskega leta, to je do 1. 1. 2010, ko bo v celoti

izveden novi način financiranja občinskih muzejev na podlagi podelitve pooblastil za izvajanje državne javne službe. To pomeni, da bo v letu 2009 omogočeno dokončanje postopkov podelitve pooblastil za opravljanje javne službe muzejem in glede na to bo usklajeno njihovo financiranje.

Tukaj je treba tudi mogoče komentirati, da smo v razpravi na odboru se posvetili amandmaju, ki so ga podprle štiri koalicijske poslanske skupine in potrebno je jasno povedati, da tukaj ne gre za nobeno omejevanje in dajanje pooblastil ministrstvu, ki že niso bile dane s sedaj veljavnim zakonom. Amandma je imel namen uskladiti besedilo predlagane novele zakona z mnenjem Zakonodajno-pravne službe. Diskrecijska pravica, ki jo je uvedel oziroma zapisal tudi tekst amandmaja, je bilo moč zaslediti že iz besedila sedaj veljavnega zakona, katerega pa predlagatelj ne spreminja. To je treba jasno poudariti, da mi ne spreminjamo konteksta zakona in vsebine zakona na kateri koli drugi vsebinski točki, kot samo v tistem segmentu, ko želimo podaljšati prehodno obdobje za leto 2009, ker določena opravila na podlagi zakona niso bila opravljena v okviru prejšnje vlade v letu 2008. Tu je osnova in bistvo predlagane novele in seveda bilo bi zelo neodgovorno s strani Vlade, Ministrstva za kulturo, če takšne spremembe Državnemu zboru ne bi predlagali.

Zato seveda bomo v Poslanskem klubu LDS predlagano novelo zakona podprli. Hvala lepa.

PRESEDENIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa. Besedo ima mag. Andreja Rihter v imenu Poslanske skupine Socialnih demokratov. Prosim.

MAG. ANDREJA RIHTER: Hvala lepa za besedo, spoštovani predsednik. Draga ministrica, spoštovane kolegice in kolegi! Dovolite mi, da se toliko ne ponavljam z mojimi predhodniki in da mogoče opomnim, da je kulturna dediščina tisti konstitutivni del državne in narodne identitete, ki je zapisana in varovan v 5. členu naše ustave in zavezuje tudi državo, da skrbi za ohranjanje naravnega bogastva in kulturne dediščine. Tudi po 73. členu Ustave naj bi bile tudi lokalne skupnosti kot država skupaj zadolžene in skrbeče dobre gospodarice za tovrstno dediščino. Zakon o varstvu kulturne dediščine je bil sprejet šele februarja meseca letos, še v istem letu, in danes smo že tukaj, pa ga je potrebno dopolniti. V mesecu oktobru lanskega leta je prvič stekla prva razprava o omenjenem zakonu. Takrat je naš kolega Samo Bevk tudi opozoril na spremembe, ki so bile povzročene na ta isti zakon iz leta 1999, ko je zaradi poskusa reševanja prav omenjenih muzejev prišlo do spremembe Zakona o financiranju občin in se je z Zakonom o financiranju občin preneslo financiranje iz države na lokalne skupnosti. Seveda Zakon o izvrševanju proračuna v letu 2000 vsega tega ni predvideval. Sprožil se je ustavni spor in premične dediščine in

financiranje le-teh je ostalo ponovno na ramenih države. Zgodilo se je vmes, da je dejavnost v celoti, ne govorim samo o plačah, ampak o varovanju premične kulturne dediščine, ostala v nekaj mesecih brez svojega pravnega položaja in seveda zaradi tega brez sredstev, ki bi bila namenjena za to dejavnost. Enako je že v lanskem letu prav tako v prvem branju takratna poslanka, danes ministrica za kulturo Majda Širca, zelo hitro in urgentno že takrat, danes prinesla v Državni zbor novelo tega zakona, ki pa podaljšuje prehodno obdobje financiranja muzejev, katerih ustanoviteljice so lokalne skupnosti. Da ne bi ponavljali iste šole, ki smo jo naredili, in danes delamo popravni izpit ali pa smo na popravnem izpitu tudi že padli.

Zakaj izpostavljam ustanoviteljice? Zaradi tega, ker so lokalne skupnosti ustanoviteljice vseh teh muzejev, o katerih govorimo, in so tiste, ki imenujejo nenazadnje tudi direktorje, ne plačujejo pa vsebine. Dejavnosti, ki se v teh muzejih opravljajo, pa pomenijo širše območje večjih lokalnih skupnosti, zato je popolnoma neumestno, da bi ustanoviteljica, ki je ponavadi lastnica nepremičnine, bila dolžna plačevati za vso dejavnost, ki jo iste službe opravljajo na širšem območju. Seveda je ob sprejemanju zakona o varstvu kulturne dediščine bilo zmišljeno, da bodo med tem nastale tudi pokrajine, ki so edini normalni naslov za financiranje tovrstne dejavnosti. Zaradi tega je odbor za kulturo letos, tudi v mesecu januarju, ne vedoč, poslušaje zavedanja tudi stroke, ki je opozarjala na pomanjkljivosti, upoštevanja le-te, sprejela zakon, ki govori ponovno o prenosu financiranja muzejev na lokalne skupnosti, ki opravljajo širšo dejavnost in s tem razbremenjujejo državo.

Na odboru v petek smo na široko odprli tudi nekatere vsebinske zadeve zakona in ugotovili, da bo verjetno ta čas, ki je sedaj pred nami, Ministrstvo za kulturo namenilo vsebinskim dopolnitvam, predvsem pa poslušalo stroko, ki je že v času sprejemanja želela spremljati in vplivati na nekatere vsebine, pa na žalost ni bila dovolj uslišana. Prav tako ne v lanskem oktobru, ko je na široko stekla razprava o tovrstnem zakonu. Naj mogoče malce iz "žlehtnobe" omenim, da se velikokrat pogovarjamo o teh muzejih, ki so nepridipravi in marsikdaj se tudi sliši na hodnikih te posvečene stavbe: "Saj ne bi bilo konec koncev nobene škode, če bi vrata bila tudi zaprta." Ampak naj omenim, da tovrstne muzeje v Sloveniji obiše letno milijon in 200.000 ljudi in da so to tudi turisti in predvsem mladi, ki bi opazili zaprta vrata, saj se s tem, ko podaljšujemo obdobje financiranja, podaljšujemo tudi dejavnost in ne samo plač.

Socialni demokrati zato podpiramo predlog noveliranega zakona in verjamemo, da v tem letu, ki je pred nami, ne bo prišlo samo do statusa pooblaščenega muzeja, ampak tudi do vsebinskih dopolnitev predlaganega zakona. Hvala.

PRESEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa. Besedo ima gospod Aleksander Zorn v imenu Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke. Prosim.

ALEKSANDER ZORN: Spoštovani predsednik, spoštovani kolegi, spoštovana ministrica. Poslanska skupina Slovenske demokratske stranke in Poslanska skupina Slovenske ljudske stranke ter Poslanska skupina Slovenske nacionalne stranke vlagamo amandma k dopolnjenemu predlogu zakona, ki se sprejema tukaj po skrajšanem postopku. S tem ne želimo delati težav pri tem sprejemu, ker vemo, da so ogrožene plače, in vemo, da mora biti pravna podlaga za to, da lahko muzeji funkcionirajo normalno. Kljub temu pa se je izkazalo, da na Odboru za kulturo ne gre samo za spremembo zakona, ki bi podaljšalo to sprejemanje oziroma uveljavljanje zakona, pač pa gre tudi za poseg v vsebinske spremembe, ki pa ne morejo biti razlog za skrajšani postopek novele pred Državnim zborom.

Za kaj gre? Gre za to, da muzeji, ki pridobijo status pooblaščenega muzeja, se pravi, da napredujejo in s tem odprejo tudi možnost, da jih financira država, hkrati niso avtomatično uvrščeni v pooblaščen muzeje, ampak o tem nazadnje odloča tudi Ministrstvo za kulturo. Mislimo, da to ni dobro in vlagamo amandma, kjer bodo tisti muzeji, ki zadostujejo kriterijem, tudi hkrati postali pooblašчени muzeji. Zakaj tako? Preprosto se nam zdi, da je cela vrsta muzejev, ki ima ambicije postati boljši. Te ambicije lahko razumemo tudi tako, da če se bodo potrudili in bodo zadostili kriterijem, avtomatično pridobijo ta sredstva. Ne pa, da o njih potem kasneje odloča še nekdo, kar pomeni seveda lobiranje, drugačen način dela, manj ambicij in tako naprej in tako naprej. Zato se nam zdi ustrezno, da vsi razumemo, da muzeji, ki so toliko napredovali in so tako kvalitetni, hkrati preidejo po določeni meri na breme državi, kajti zgodilo se bo, da bodo občine lahko le deloma sofinancirale oziroma financirale v celoti te muzeje, če do tega ne bodo prišli, hkrati se bo zgodilo tudi to, da nekatere občine sploh ne bodo zainteresirane, da bi imele muzeje. Zato predlagamo ta amandma in mislimo, da v ničemer ne posega k sprejemanju skrajšanega postopka. Hvala lepa.

PRESEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa. Besedo ima gospod Franco Juri v imenu Poslanske skupine Zares. Prosim.

FRANCO JURI: Hvala, gospod predsednik. Ministrica, kolegi in kolegice! Poslanska skupina Zares podpira predlagamo spremembo in dopolnitev Zakona o varstvu kulturne dediščine iz preprostega razloga, ker gre, tako kot je povedala ministrica, za gašenje požara. Požar pa je nastal zaradi neskladja med veljavnim zakonom in tajmingom, ki ga predvideva tako proračun kot ustanovitev oziroma nesojeno neustanovitev pokrajin in možnosti, ki jih imajo občine za financiranje oziroma za

izplačevanje plač zaposlenih v kulturnih zavodih, v muzejih in galerijah. Gre le za intervencijo, gre le za zakon, ki podaljšuje obstoječi sistem financiranja in ne posega v samo vsebino zakona. Menimo, da so nekateri pomisleki v zvezi s to vsebino še kako legitimni in da bo potrebno v času tega mandata resno razpravljati o pravi noveli zakona oziroma o novem zakonu ali o spremembah tega zakona tudi v smeri teh pomislekov. V tem primeru se nam zdi nekoliko čudno, da opozicija predlaga amandma, ki amandmira zakon, ki je nastal v obdobju prejšnjega mandata in pozablja na dejstvo, da 95. člen je bil takšen tudi v prejšnjem zakonu. Ko smo ga amandmirali, smo upoštevali pomisleke in sugestije Zakonodajno-pravne službe, da ne bi prišlo do novih neskladij. Če bi posegali v vsebinski del zakona in bi spremenili, osebno menim tudi, da so zelo utemeljeni ti pomisleki, in da bo treba razmišljati o načinu financiranja oziroma priznanja statusa pooblaščenih muzejev vseh tistih zavodov, ki izpolnjujejo pogoje. Vendarle v tem konkretnem primeru, če mi spremenimo 95. člen, kot želi opozicija, se utegne zgoditi, da pridemo do verižnih neskladij znotraj samega zakona. Mislím, da je gospa Potrata lepo povedala, da je sistem zaprt in da bi s tem posegom in s tem amandmajem v bistvu sprožili verižno reakcijo, ker bi morali amandmirati marsikateri člen. V tem primeru bi osnovni namen tega zakona, ki je gasilske narave, obremenili z bistveno daljšo razpravo in torej ne bi prišli do zaželenega rezultata.

Zato Poslanska skupina Zares podpira Predlog zakona o spremembi in dopolnitvi Zakona o varstvu kulturne dediščine v obliki, kot jo predlaga Vlada in smo ga v bistvu potrdili tudi na matičnem odboru. Tako da naš glas bo seveda za. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa. Besedo ima gospod Matjaž Zanoškar, v imenu Poslanske skupine DeSUS. Prosim.

MATJAŽ ZANOŠKAR: Spoštovani gospod predsednik, gospa ministrica, kolegice in kolegi! Novelo zakona o varstvu kulturne dediščine Poslanska skupina DeSUS v celoti podpira.

Osnovni zakon je stopil v veljavo letošnjega marca in je pravzaprav čudno, da že kar v istem letu doživlja to novelacijo. Vendar je bistvo novelacije podaljšanje roka, obdobja za financiranje občinskih muzejev do leta 2010, ko bo mogoče v celoti izvesti nov način financiranja občinskih muzejev in galerij, ki imajo status muzejev s podelitvijo pooblastil za izvajanje javne službe. S tem bo omogočeno, da se lahko v letu 2009 dokončajo postopki podelitve pooblastil muzejem za opravljanje javne službe. Torej bo končan javni razpis za podelitev pooblastil in podpisane pogodbe med pooblaščenimi muzeji, njihovimi ustanovitelji in Ministrstvom za kulturo. V bistvu je razlog za noveliranje zgolj eden, in sicer nesorazmerno dolga priprava pravilnika za pridobitev statusa pooblaščenih muzejev. Prejšnji minister za kulturo je

nedavno sicer izdal Pravilnik o varovanju in hranjenju nacionalnega bogastva in muzejskega gradiva, o vpisu v razvid muzejev in o podelitvi pooblastila za opravljanje državne javne službe in muzejev, vendar tako pozen sprejem tega podzakonskega akta ne omogoča v letošnjem dokončanju predvidenih postopkov. Gre torej za izhod v sili, ki je nastal zaradi napačne ocene časa za sprejem potrebnih podzakonskih aktov za izpeljavo teh postopkov. Pri tem je treba poudariti, da je noveliranje posledica okorelosti, kot je povedala sama ministrica, delavcev in služb Ministrstva za kulturo, saj le-te niso pravočasno pristopile k sprejemanju potrebnih podzakonskih aktov oziroma so nepravilno ocenile, da bo zaradi usklajevanja med občinskimi muzeji, njihovimi ustanovitelji ter mednarodnimi muzejskimi standardi potrebno daljše časovno obdobje za sprejem tega pravilnika.

Ministrica za kulturo je po našem mnenju potegnila pravo in edino logično potezo, da je predlagala noveliranje zakona in s tem rešila ta problem, ki bi sicer nastal.

Poslanska skupina DeSUS je prepričana, da je predlog novele potrebno sprejeti ter se s tem tako omogoča dokončanje postopkov o podelitvi pooblastil muzejev za opravljanje javne službe. Zato bomo poslanci DeSUS-a vsekakor te spremembe podprli. Poslanska skupina meni tudi to, da amandmaji, ki so vloženi s strani Slovenske demokratske stranke, Slovenske ljudske stranke in Slovenske nacionalne stranke niso zreli za podporo, ker sprejemamo novelo predvsem v smislu podaljšanja rokov, ne pa drugih vsebinskih sprememb.

Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa.

Končali smo s predstavitevijo stališč poslanskih skupin. Kot lahko ugotovimo, je bil k dopolnjenemu predlogu zakona vložen amandma poslanskih skupin: SDS, SLS in SNS, zato prehajamo k 1. členu. V razpravo dajem 1. člen ter amandma poslanskih skupin: SDS, SLS in SNS.

Prosim za prijavo. Če dovolite, bom kar odprl prijavo. Mogoče bi dali najprej besedo gospodu Petanu, ki bo verjetno obrazlagal ta amandma. Prijava.

Gospod Petan ima besedo, kot sem že rekel.

RUDOLF PETAN: Hvala za besedo, gospod predsednik. Gospa ministrica, spoštovani!

Jaz bom seveda podprl ta amandma, ker menim, da besedilo, ki je predlagano, krepko izboljšuje tekst, ki ga je pripravila koalicija, in ta tekst bi se izogibal samovolji ministrstva ali ministra, torej arbitrarnosti politike. Kar se tiče osnovnega namena tega zakona, to je podaljšanje veljavnosti, da bi zaposleni v muzejih lahko še naprej dobivali plačo in cel problem, ki je s tem nastal, seveda tu ni nobenih dilem. To je jasno in to podpiram. Ampak poglej ga zlomka! Vlado je zamikala misel, da bi nekako odločali mimo kriterijev, in to

precej nerodno, kateri muzeji izpolnjujejo kriterije za pridobitev tega statusa, ki ga določa 95. člen. Po starem zakonu vsi muzeji, ki zadovoljijo kriterije, ki so predpisani, dobijo status pooblaščenega muzeja. To je zelo komplicirano povedano, ampak v resnici to pomeni tiste muzeje, ki bi jih država financirala ali pa vsaj sofinancirala z državnimi sredstvi. Ampak nova koalicija je naprej zmanjšala sredstva za 11 milijonov evrov za financiranje muzejev. Kaj to pomeni? To pomeni zmanjšanje, prav gotovo pomeni zmanjšanje števila muzejev, ki bodo dobili ta status pooblaščenega muzeja in pomoč države pri sofinanciranju. Zato je tudi koalicija, SD, LDS, Zares in DeSUS, predlagala, da bi med tistimi muzeji, ki izpolnjujejo kriterije, kar je veljalo do sedaj, izbrali najprimernejše. To se pravi med vsemi, ki izpolnjuje kriterije, bo minister, ministrica ali nekdo na ministrstvu izbral tiste, ki so najprimernejši. Ampak kakšni so kriteriji? Kriterijev pa nikjer ne opazimo. To se pravi, arbitrarno bodo verjetno veljali, ne vem, kriteriji naši, vaši, ali politično naši, politično nenaši ali pa mogoče celo, kar je še hujše, regionalno, regionalni kriteriji. Prepričan sem, da tisti tam na Štajerskem, pa v Prekmurju, pa v spodnjem Podravju bodo verjetno izpadli. To je zaskrbljujoče. Če ni pravega kriterija, nekdo pa bo med tistimi, ki izpolnjuje vse kriterije, izbral še tiste, ki so še boljši ali pa najbolj primerni. Jaz ne bom trdil, da je to bil osnovni namen. Ampak tako na koncu vedno izpade. Če nimaš jasnih kriterijev, potem bo nekdo izbiral najprimernejše po tem kriteriju naši pa vaši. Ali je to politično ali pa regionalno, kakorkoli.

Seveda zato mi takšnega teksta v stranki SDS, in pa tudi sam osebno, ne podpiramo, ker bi to pomenilo dodatno obremenitev občin v katerih so ti muzeji in ki ne bodo uvrščeni med najprimernejše, kljub temu da zadostijo vsem pogojem, ki so predpisani. Zato menim, da je takšen tekst, ki ga je predlagala koalicija, korak nazaj. Pomeni dodatno obremenjevanje občinskih proračunov, slabi samo kulturo na teh področjih, predvsem gre za nerazvita področja. O tem smo si lahko enotni. Zadeva bo izpadla tako, tudi če tako ne piše. Ampak tisto arbitrarno odločanje najboljših med tistimi, ki izpolnjuje kriterije pač je na koncu takšno. Menimo, da vsebina, ki smo jo predlagali v amandmaju, je bistveno boljša in nekako anulira ali pa onemogoča neko samovoljo nekega birokrata in izpodbija kriterije, ki so predpisani. Če so kriteriji predpisani in če jih zadostiš, potem moraš dobiti status. Če pa je potem še nekdo, ki hoče izbirati najprimernejše, je pa to že vprašljivo. Zato smo predlagali takšen tekst, ki se temu izogne, ki onemogoča samovoljo kogarkoli, pa ne glede na politično opcijo, ki je na oblasti. V tem trenutku je pač ta, ki je, in zato jaz podpiram ta amandma, ki smo ga predlagali, ki izboljšuje ta tekst in onemogoča kakšno samovoljo ali pa odločanje mimo kriterija na

osnovi naših in pa vaših. Torej jaz podpiram ta amandma. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa. Besedo ima gospod Franc Bogovič.

FRANC BOGOVIČ: V Poslanski skupini Slovenske ljudske stranke smo tudi ocenili, da je potreben predvsem 2. člen zakona in zato ga tudi podpiramo. In vsi se moramo dobro zavedati, da je osnovni razlog za to, da prihaja do te spremembe, nesprejetje pokrajinske zakonodaje, kajti Zakon o varstvu kulturne dediščine zelo striktno uporablja terminologijo, da so država, pokrajine in občine tiste, ki uresničujejo javno korist. Vsi vemo, da je poskus ustanovitve pokrajin v lanskem letu oziroma v letošnjem letu spodletel, in da imamo vrzel predvsem na tem področju. Zato mislimo in smo vložili skupaj ta amandma, da se ne ukvarjamo preveč s tem, kako pooblastila podeliti oziroma izbrati, ampak da jih dejansko dobijo vsi tisti, ki izpolnjujejo pogoje, tako rešimo ta požar, ki je bil danes omenjen, in nemoteno financiramo te prepotrebne zavode, ki izvajajo to potrebno poslanstvo. Usmeriti pa se je treba predvsem v spremembo tega zakona v celoti, uvideti v državi, da nimamo pokrajin in da so potrebe po konceptualni spremembi tega zakona in se v Republiki Sloveniji dolgoročno opredeliti do tega, kako bomo ta javni interes izvajali.

Naj za ponazoritev takšnih problemov povem to, kar je bilo že danes rečeno, da smo občine v letu 2000 pol leta financirale te zavode. In tukaj imamo zelo različne primere v Sloveniji. Na območju s katerega prihajam s Posavskega, imamo dva takšna muzeja, Pokrajinski muzej v Brežicah in pa tudi galerijo Božidar Jakac v Kostanjevici na Krki. Zelo pomembna institucija, ki južno od karlovškega mostu upravlja muzejsko dejavnost na področju likovne dejavnosti, poznamo bogate zbirke Toneta Franceta Kralja, Goršeta, Gorjupa, Dideka, Pletersko zbirko, Bogdana Borčiča, Forma Vivo. In ta galerija se nahaja v občini Kostanjevica na Krki, ki ima danes 2 500 duš. Če gledamo letne proračune Kostanjevice in galerije, vidimo, da je občinski proračun samo v razmerju 2:1. In si ne znam predstavljati, kako bi ta galerija, ki je v preteklosti nastala na takšen način, da je lokalno okolje širše zgradilo, obnovilo kompleks, hkrati tudi pristopilo skozi desetletja k odkupom teh zbirk, mnogo teh zbirk je bilo tudi doniranih, zato je tudi polemika o prenosu ustanoviteljstva na državni nivo. In to je tipičen primer, iz katerega, mislim, da lahko vidimo, da bo potrebna celovita sprememba tega zakona.

Zato predlagamo, da se sprejme ta amandma, v katerem želimo, da tehnično rešimo to, da vsi tisti, ki opravljajo to dejavnost in to javno korist v naslednjem letu dobijo to financiranje, sicer pa je konceptualno treba spremeniti

potrebno zakon v naslednjem letu in ga prej, preko leta sprejeti, da ne bomo zopet gasili požara sredi zime. Hvala.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa. K besedi se je javila ministrica gospa Majda Širca Ravnikar. Prosim.

MAJDA ŠIRCA RAVNIKAR: Pri proučitvi vloženega amandmaja je prav, da povem stališče. Hkrati pa naj povem tudi to, da soglašam s predhodnimi sogovorniki, ki so opozorili na nujnost konceptualnih sprememb tega zakona, ki ne bi samo gasili požarov in tistih odprtih ran, na katere opozarja muzealska strokovna služba in še kdo drug.

Kar se tiče amandmaja, ki je danes vložen s strani SDS, SLS in SNS, naj opozorim na to, da ruši logiko ministra Simonitija in ruši tudi vso filozofijo, na kateri se je gradil ta zakon. In pravzaprav operira s podobnimi pomisleki in dvomi, s katerimi smo operirali, osebno tudi sama, pri tem vprašanju o tem, kako se bodo v bodoče zgodile te mreže na občinski ravni oziroma ali je sistem, ki ga prinaša zakon, da gremo v pooblaščen muzeje, ki vzpostavljajo občinsko raven, muzeje in galerije, vis a vis tiste, ki je na državni ravni, prav rešena ali ne. Ni prav rešena. Ampak, gospod Jelinčič, ki je na začetku omenil, da mu je žal, da ni že vsebinskih rešitev na mizi, teh rešitev ni mogoče pripraviti v enem mesecu in tudi prisluhniti vsem opozorilom, ki so bila na ta zakon, ki poskuša preiti v življenje na tako nesrečen način, izrečena. Zakaj nastajajo problemi s tem amandmajem, ki, kot pravim, ruši filozofijo, logiko pridobitve te mreže? Zaradi tega, ker ni konsistenten z vsemi člani, ki govorijo o načinu javnega razpisa, o zahtevi postopkov podelitve pooblastila, se pravi, 95., 96., 97. in še drugih členov, ki govorijo o javnem razpisu kot pogoju. Zdaj pa, če smo odkriti, kaj je mislil pripravljavec zakona - če mislim, kaj je mislil, pa takrat ni povedal, ko smo ga tu spraševali, ko je govoril o pridobitvi te nove mreže pooblaščenih muzejev v lokalnih, občinskih skupnostih. Osebno mislim, da je hotel preslikati določeno zdaj zatečeno stanje v drugo mrežo. Zaznal je, da je v Sloveniji trenutno 32 muzejev oziroma galerij, katerih ustanoviteljice so občine, plačuje jih pa v določeni, večinski meri država, in da imamo na drugi strani 8 tako imenovanih državnih, nacionalnih muzejev, ki so v celoti v lasti oziroma podpori in financiranju s strani države. Predpostavljam, kajti odgovora takrat nismo dobili, da je preverba finančnih posledic bila točno to: če je zakon govoril, da bo nova mreža, za katero se sedaj bojite, kako bo vzpostavljena, ki naj bi predpostavljala ta javni razpis oziroma ga narekuje, vsebovala 14,6 milijona evrov in je ta ista vsota tukaj, potem bo ta mreža na nek način preslikana. Je pa tudi res, da ni nujno, kajti kriteriji, o katerih smo nekoč spraševali, niso bili jasno opredeljeni. Uredba, ki se je vmes zgodila, je te kriterije nekako opredelila, kar pomeni, da vključuje to tudi

neko določeno možnost kompetence. Seveda v celotnem procesu, ki bi ga, recimo, v tem, če bi bil sprejet ta vaš amandma, ki pravi, da je treba vse, ki se prijavijo oziroma ki so v tej mreži vključiti v to mrežo, da je tudi tista pooblaščen služba, ki se je sedaj izpostavila znotraj Narodnega muzeja, v bistvu nepotrebna, ker nima kaj svetovati ministru, kaj naj počne in kaj je prav, da počne. Jaz se strinjam, da je prav, da odpirate zelo pomembno vprašanje s tem amandmajem, ko vzpostavljate pod vprašaj ključno filozofijo vzpostavitve te mreže. Prav je in jaz pričakujem, da v prihodnosti, ko se bo potrebno se soočiti z bolj racionalnim ali pa bolj primernim načinom, res bo boleč, ker se tako pogosto menjuje, ampak enkrat ga je potrebno dobro premisliti, želim, da tudi v luči prihajajočih definicij pokrajin, ampak ne bi želela, da bi rušil ta sistem, ki tukaj je, ker bi ga že spet naredil za nekonsistentnega, ker bi spodbijal potrebno proceduro javnega razpisa. Tako je. Sami smo dejali nekoč, ali bo tukaj prišlo do arbitrarnega odločanja, ko bo ta razpis postavljen. Arbitrarno odločanje se lahko zgodi, kriteriji niso dovolj jasni. Državna sekretarka, ki je bila pomembna zagovornica tega zakona, gospa Pirkovičeva, je trdila, da ti kriteriji bodo jasni in da se v uredbah oziroma v pravilnikih tudi dovolj dobro vzpostavijo. Recimo, temu velja zaupati. Ampak če pa ta sistem vpeljemo, ki to logiko spodbija, kot jo predlagajo tri stranke, potem se še poruši nadaljnji del zakona v ostalih členih, ki jim sledijo. V tem smislu apeliram, da je bolje, da te rešitve ne podprete oziroma da je koristno, da je ne podprite in da pustite, da ta zakon zaživi na ta način, kot ga je prinesla prejšnja vlada, in da sedaj ta popravlja, da preživi, kolikor lahko preživi.

Naj še opozorim predstavnike Slovenske nacionalne stranke, ki so v predstavitvenem nagovoru opozorili, da niso zadovoljni, ker ni dovolj kompleksnih sprememb. Prav je, da bi bile, ni mogoče, da se zgodijo v 14-ih dneh oziroma tako hitro, čas je treba pridobiti, ampak v vednost samo; temeljni nesporazum - ne gre za to, da se prenaša s tem zakonom financiranje na občine, ne tako površno brati, pa tudi ne želim, da bi kdo imel napačno informacijo od tistih, ki spremljajo to diskusijo. Gre zgolj za to, da se na nek način ohranja financiranje, ki je veljalo za staro, in tudi ta zakon, če mu rečemo "zakon dr. Simonitirja", ne prenaša tega financiranja na občine, ampak država ohranja do 80% delež financiranja muzejev oziroma galerij, katerih ustanoviteljice so občine, pomembna oziroma večinska financerka pa je država.

Hvala lepa.

PRESEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa.

Besedo ima gospod Ivan Grill.

Prosim.

IVAN GRILL: Hvala lepa za besedo, spoštovani gospod predsednik. Spoštovana ministrica. Spoštovane poslanke in poslanci.

Ta amandma, ki smo ga vložili v Poslanski skupini Slovenske demokratske stranke, v Ljudski stranki in v Nacionalni stranki, je v bistvu amandma, ki pomaga našim občinam. To ni amandma, ki bi ga lahko ocenili, da populističen ali kakorkoli drugače. Je za to, da pomaga našim občinam, ki imajo muzeje. Vsebina muzejev, to ni samo stvar lokalnih skupnosti, to je v bistvu stvar cele države in je tudi prav, da sistematično država pomaga muzejem. Pa ne samo muzejem. V občinah imamo številne institucije s področja kulture: gledališča, galerije, muzeje, knjižnice, ki so v breme občinam. In te institucije za delovanje izčrpavajo občine, vsi župani, podžupani, verjetno to zelo dobro poznate, in upam, da boste vsi tisti tudi podprli ta amandma, ki je bil vložen. Kajti, ta amandma je resnično v pomoč našim občinam.

V prejšnjem mandatu smo številne rešitve v zakonodajah sprejemali z upanjem, da bo dovolj političnega konsenza, da bomo prišli do regij. Kajti regije bi prevzele bremena vseh teh institucij, katerih breme nosijo zdaj posamezne občine. To so predvsem mestne in večje, ki nosijo breme vseh teh institucij, ki so v dobrobit celih pokrajin, v breme pa so samo enim občinam.

Tako sam mislim, da bi bilo prav, da se resnično, predvsem v koaliciji, razmisli o tem, da se ta amandma podpre. Na ta način se resnično vsem občinam, ki imajo takšne muzeje, ki izpolnjujejo te zahteve, kajti to mora biti ključni kriterij, tudi potem dodeli pomoč s strani države. Kajti rešitev, da bo potem vsem tistim, ki so prvo sito v bistvu že izpolnili, da se na tak ali drugačen način omogoči, da bo ali ministrica ali ministrstvo potem odločalo, kdo bo deležen te pomoči ali ne - to je slaba rešitev. Zato verjamem, da bo ta amandma deležen podpore in da bo ta sprememba zakona prinesla tisto, kar bo v dobrobit našim občinam.

Zato bom seveda tudi naš amandma podprl.

Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa. Besedo ima gospa Andreja Rihter.

MAG. ANDREJA RIHTER: Hvala lepa, predsednik. Poslanska skupina Socialnih demokratov ne podpira predlaganega amandmaja z jasnim argumentom, kar sem omenila že tudi na začetku, in z argumenti, ki jih je ravnokar tudi povedala ministrica za kulturo. Namreč, to odpira druge vsebine, ki nenazadnje rušijo kompletan zakon, ki je bil, kot sem že rekla, sprejet v začetku letošnjega leta.

Lokalnim skupnostim v tem primeru, ki jih nenazadnje tukaj tudi rešujemo, se ni treba popolnoma nič bati. Bati govorim zaradi tega, ker ste ravnokar rekli, da tovrstne

ustanove izčrpavajo občinske proračune. Na začetku sem pa omenila, da 75. člen naše ustave govori o tem, da sta za zavarovanje premične kulturne dediščine dolžni lokalna skupnost in država v skupnem sodelovanju in da bi do tega sodelovanja, dogovora prišlo, potrebujemo pa to leto, da se o tem dogovorimo: kako, na kakšen način, zakaj in koliko nas to stane - vložkov kapitala, ki ga bomo ne nazadnje v te ustanove, ki jim rečemo pač muzeji, tudi vložili.

Že naslednji mesec bomo imeli priložnost ponovno govoriti o tem zakonu, saj ste verjetno mnogi med vami med podpisniki ustavnega spora, ki je bil sprožen v mesecu oktobru na ta isti zakon, ki govori seveda o invalidnosti prenašanja financiranja s strani države na lokalno skupnost brez soglasja, predvsem pa kriterijev, ki naj bi bili za tovrstno dejavnost predloženi. Zaradi tega je to leto nujno treba, da pridemo najprej do registra dediščine, ki bo vnesel vse tiste muzeje, ki že danes pokrivajo premično kulturno dediščino po celotni Sloveniji, saj še vedno delajo po uredbi o muzejski mreži, in vseh, tudi tistih, ki bodo izpolnili pogoje po razpisu, ki ga bo ministrstvo pripravilo. Seveda pa že po tem razpisu in kriterijih, ki so bili sprejeti v zadnjem mesecu, novembru, ki ga je predložila uredba oziroma Ministrstvo za kulturo, verjetno vprašanje razprave tudi med stroko, ki je v tem času ni bilo.

In ob vsem tem zakompliciranem postopku je verjetno to leto potrebno, da odpremo, tako kot so danes nekateri poslanci omenili in tako kot smo poslanci na odboru razpravljali, tudi druge vsebine znotraj zakona, ki so pač zelo zelo zapletene. Začenjajo se že čisto na začetku, v prvih petih členih, ko govorimo samo o prepoznavanju dediščine, kaj bi to sploh le bilo, in seveda ob upoštevanju, ne nazadnje, tudi drugih direktiv, ki so med tem časom bile sprejete v Evropski uniji ali v Unescu. Zaradi tega je zelo neodgovorno odpirati druge člene in s tem postavljati v ključ tudi financiranje lokalnih skupnosti, dotične muzeje, kjer s spremembo tega zakona, ki ga imamo sedaj pred sabo, prenašamo samo financiranje za eno leto še vedno na ramena države. Naj samo omenim, da mnogi muzeji, ki danes nosijo že v svojem imenu "pokrajinski", naj vam da tudi to misliti, da pomeni ne nazadnje "pokrajinski" v nazivu tudi pokrajino, za katero se opravljajo določene vsebine, javne službe in tako naprej. In da si je predlagatelj v prejšnjem mandatu prizadeval, da bi dvignil stanje varovanja in s tem tudi razširil ustanove, vendar ne bo šlo drugače, kot vedno, v sodelovanju z lokalno skupnostjo. Imamo zelo dobre primere na terenu, ko lokalna skupnost in država sofinancirata tovrstno dejavnost. In po tem bi se bilo treba zgledovati, ne pa po razmišljanju o izčrpavanju lokalnih skupnosti, ki morajo pod prisilo vlagati v dotične muzeje. Govorim seveda o teh 32 muzejih, o katerih vodstvu in vseh ostalih zadevah pa le odločate na lokalnih skupnostih. Že tu gre za veliko dvojnost vsebine in dela in zaradi tega menim, da bo to leto, ki je

pred nami, prišlo - sedanji predlagatelj, Ministrstvo za kulturo, v soglasju in dogovoru s stroko - do dopolnitve tega zakona. Leta 1999 smo prvič padli na popravnem izpitu, leta 2000 drugi ustavni spor, sedaj imamo tretje spreminjanje zakona in prestavljanje naše premične dediščine. Naj opomnim, da je premična dediščina vse tisto, kar je naša identiteta ali zgodovina. Z enim zamahom, z eno naravno katastrofo lahko uničimo čisto vse. Če nam je kaj do tega, si bomo verjetno prizadevali, da v naslednjem letu pridemo dokončno do nekega predloga zakona, ki bo govoril o tem, kdo nosi odgovornost in kdo odgovornost ne nazadnje tudi financira. To nikakor ni vedno izčrpovalec država ali lokalna skupnost, vendar je vedno to sodelovanje v določenem procentu. In v stroki bi si želeli, da bi teh hiš bilo vedno več, saj so to prostori, kjer se srečujejo generacije, kjer se srečujejo mnogi ljudje, in bi bila to samo odprta vrata za neko novo vsebino, dejavnost, ne nazadnje tudi za gospodarstvo ali pridobitev tudi kakšne druge vsebine ali poudarka v samem okolju, v katerem pač ta muzej ali galerija domuje. Hvala lepa.

PRESEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa. Želi še kdo razpravljati? Prosim za prijave. Besedo ima ponovno mag. Andreja Rihter.

MAG. ANDREJA RIHTER: Jaz sem se zmotila, se opravičujem.

PRESEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Naprej dajem besedo. Besedo ima gospod Aleksander Zorn. Prosim.

ALEKSANDER ZORN: Hvala lepa. Moram povedati, da naš predlog amandmaja v ničemer ne spreminja stari zakon, pač pa ga ravno predlog ministrstva. Namreč Zakonodajno-pravna služba je ugotovila, da v dikciji zakona, kakršen pač je, pomeni, da tisti muzeji, ki pač dosegajo kriterije, so hkrati lahko vsi izbrani med pooblaščne muzeje. Zdi se nam to umestno, kajti ravno na tak način razbremenjujemo ne samo občine, pač pa tudi ministrstvo žalostnega odločanja, koga bodo med odličnimi muzeji, ki imajo enake možnosti, izbrali za bolj odlične. To je prva stvar.

Druga stvar pa se mi zdi sprenevedanje, da bo to kakorkoli spremenilo karkoli. Ni res. V financiranju muzejev se pojavljajo tri številke. Najprej je ocenjeno, da bo za leto 2009 za izvajanje državne javne službe na podlagi predloga zakona potrebnih 14 milijonov, in to pomeni, ministrica je na odboru pojasnila, da je popravek pri navajanju financ, ki je bil sprva mišljen za 24 milijonov, hkrati pa se v proračunu, ki je namenjen kulturni dediščini, postavlja še ta tretja številka, to je 36 milijonov. Pri vsej tej debati se zdi, da gre ravno za to. Da ne gre samo za to, da za eno leto odložimo izvajanje zakona in damo pravno možnost, da ljudje v kulturnih institucijah dobivajo plačo, pač pa gre ravno za to, da med

svoje kompetence ministrstvo spet sprejme odločanje, kateri muzej bo boljši od drugega, kljub temu da imajo vsi enake kriterije, ki so jih pridobili.

V tem smislu se mi zdi naš amandma poenostavitev, ki v ničemer ne prejudicira sprejemanja tega, da bi vsi dobili plače, in tega, da je prišlo glasovanje o tem zakonu po hitrem postopku. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa. Besedo ima gospod Franc Bogovič. Prosim.

FRANC BOGOVIČ: Želim samo na kratko odgovoriti na to, kar je bilo s strani gospe Rihter omenjene in kaže na to, kar se na področju kulture v tej deželi dogaja že zadnje desetletje, kot zelo dobro spremljam ta položaj. Mi ne govorimo o, naj mi bo oproščen izraz, "zarukanih občinah", ki ne vedo, kaj je kultura in tega ne podpirajo. Če ne bi bilo takšnih občin in lokalnih skupnosti, ki bi podpirale teh 32 ustanov doslej, teh ustanov ne bi bilo. In prav je, da se besednjak uporabi primeren, so občine in smo občine, ki so takšne zadeve zelo dobro podpirale in tudi v letih, ko je bila avantura takratnega ministra Školča na tem področju podobna, kot bi jo sicer ta zakonodaja prinesla naslednje leto, so nekatere občine plačevale, nekatere dajale kredite, vendar so pa občine prav zagotovile, da so se te institucije obdržale. Prav pa je, da tako kot smo že prej dejali, pogledamo, kaj je tukaj javni interes v Sloveniji in si ta bremena pravično razdelimo. Še enkrat, na primeru Kostanjevice: v letu 2000 je velika občina Krško prenesla, da je v pol leta plačevala te stroške, pa mi nismo nobenega ustavnega spora sprožili, ker smo se zavedali in želimo, da taka institucija ostane.

Na zemljevidu slovenskih občin pa je tako, da je resnici na ljubo res večina teh ustanov v velikih občinah, mestnih in pa večjih občin. So pa institucije, kot je na primer galerija Božidar Jakac, ki je v občini z 2.500 ljudi in vemo, poslanstvo. Zato mislim, da ni potrebe po nekih grobih besedah in po takšnem razstavljanju pred tem zakonom, da ohranimo kulturno raven vsi skupaj in da v dobro slovenske kulture to uredimo sistemsko, da se ne bomo čez eno leto srečevali s podobnim primerom. Tako kakor je tudi v tem, lani zapisano, se bojim, da nas čaka čez eno leto podobna razprava, če ne bo več narejenega v naslednjem letu.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa. Besedo ima gospod Rudolf Petan. Prosim.

RUDOLF PETAN: Hvala za besedo. Spoštovani! Torej, vesel sem bil prejšnje razprave spoštovane kolegice Rihterjeve. Lepe besede je izrekla, ampak vsebina teh besed je ravno potrjevala upravičenost našega amandmaja, kajti naš amandma ne ruši nobenega koncepta nobenega zakona, še najmanj tega, preprečuje

pa filozofijo, da bi še naprej obremenjevali občine in črtali sredstva, ki jih daje država in pri tem določali pooblaščenemu muzeje mimo kriterijev.

Sam postopek je zelo prefinjen, čeravno je neroden, je pa prefinjen: najprej razpis, da bi ugotovili, kateri muzeji lahko dobijo ta status pooblaščenega muzeja - kriteriji so predpisani - nato se izberejo vsi tisti muzeji - ali ugotovijo, se ne izberejo, ugotovijo, kateri zadostijo pogojem. Sedaj bo pa nekdo na ministrstvu izbral najboljše, najprimernejše. Tu pa so kriteriji, vprašljivi in jih takorekoč ni.

Naša bojazen je seveda toliko bolj upravičena, da bo šlo to izbiranje najprimernejših na osnovi "naši" in "vaši", kajti ravno v teh dneh je zelo popularen edini kriterij, aktualen kriterij "ne zaupanja" - "ne uživa zaupanje ministra". Ja kakšen kriterij pa je to? Kakšno zaupanje? Ali strokovno zaupanje ali kakšno drugo zaupanje? "Ne uživa zaupanja;" ni pomembno, kaj je kdo delal, kaj je kdo dosegel, ni pomembno, kakšne rezultate je dobil - "ne uživa zaupanja". To je zelo močen kriterij in edini kriterij, ki se v teh časih uporablja za zamenjave, za poskuse zamenjav, za najavljanje zamenjav in podobno. Zato je ta naša bojazen povsem upravičena, da bodo tudi določeni muzeji enostavno izpadli in bodo občine morale same financirati te institucije zato, ker ne bo užival zaupanja ministra ali pomočnika ministra ali pa kakšnega birokrata - v pozitivnem smislu to mislim, pač zaposlenega na ministrstvu -, ki bo o tem moral odločiti. Hočeš ali nočeš, moral bo odločiti. Neke kriterije si bo moral izbrati. Trenutno je to edini kriterij, ki ga ta koalicija uporablja. "Ne uživa zaupanja." To zame ni noben kriterij! Nič se ne omenja, kaj je dosegel, kakšni so rezultati, kaj dela, kako dela, ampak "ne uživa zaupanja". To je edini zveličavni kriterij in zato smo mi tudi predlagali takšen amandma, ki bi takšno arbitražo nekako anuliral, zaobšel in je ne omogočal.

In nenazadnje, če to ne pomeni siromašenje občin, siromašenje podeželja, potem se vprašajmo, zakaj je bilo pa treba zmanjšati ta sredstva za 11,6 milijona evrov? Če zmanjšujemo sredstva, potem bo prav gotovo nekdo prikrajšan. Gre pa za lokalne skupnosti. Kam bo potem šlo teh 11 milijonov evrov? Ali mogoče zbirate sredstva za odškodnine za izbrisane ali kaj podobno? Verjetno ne. Vsaj jaz upam, da ne. Tako bodo občine bolj obremenjene, zato smo mi predlagali ta amandma, ker menimo, da bistveno izboljšuje to besedilo, ki je nastalo z amandmajem, ki ga je koalicija sama predlagala, in je besedilo poslabšalo in omogočilo takšen način izbire. Mi menimo, da to ni dobro. Tudi sam menim tako in zato podpiram ta amandma, ki je bil predložen in o katerem danes tudi razpravljam in jaz upam, da bo potrjen in da ne bo prišlo do teh možnih anomalij, nepravilnosti, odločanj mimo kriterijev. Hvala lepa.

PRESEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa. Besedo ima gospa Majda Potrata.

MAG. MAJDA POTRATA: Hvala za besedo, gospod predsednik. V poročilu sem citirala, da smo dobili 9. decembra popravek v besedilu in tam je v četrti vrstici jasno zapisano, da je prišlo do napake- kaj beseda napaka pomeni, upam, da še vsi razumemo in da je prvotni znesek, ki je bil tam zapisan, 24 tisoč 400 evrov, v navedeni točki treba popraviti, ker je to napačno zapisan znesek in je treba na tem mestu upoštevati znesek 14 tisoč 600 evrov. Govorim o tisočih evrov, seveda. In če bi sedaj bili zelo natančni, gre za razliko 13.800 in ne toliko, kolikor je bilo prejle govora. Ampak to so že detajli, ki so računске vrste. Gre torej za napako. Takšna sredstva so v proračunu predvidena in ne gre za tisto, kar naj bi se skrivalo za to napako; namreč, načrtno siromašenje lokalnih skupnosti. To je denar, ki je namenjen iz državnega proračuna za sredstva, za materialna sredstva, za vzdrževanje in za plače tistih institucij, katerih ustanoviteljica je lokalna skupnost, plačuje pa do 80% sredstev država.

Sedaj, koliko je mogoče govoriti o grdih in lepih besedah v Državnem zboru, potem bi rada povedala, da ni mogoče kvalificirati na ta način, če kot prebivalka neke mestne občine ugotavljam, da je ob pojavu, ki se mu reče izločanje manjših občin iz mestne občine, zaznati tudi pojav, da mestni občini, tako okrnjeni, z zmanjšanim številom prebivalstva, ostaja skrb za vzdrževanje kulturnih institucij, da pa niso vsi potem kasneje pripravljene participirati k stroškom za vzdrževanje teh kulturnih institucij. Ali so to grde besede ali niso grde besede, grdi nameni ali ne, to so dejstva.

Sedaj pa k amandmaju, ki je vložen k temu 1. členu. Napovedan je bil kot amandma, ki izčišča predlagano besedilo, ki vnaša večjo jasnost, in ne vem, še nekaj takih prilastkov je ta amandma dobil, ampak, ko jaz amandma berem, mi je vse manj jasno. Namreč, amandma pravi: Ministrstvo med muzeji, ki podajo vlogo na javni razpis - tukaj se prvič pojavi javni razpis - za pridobitev pooblastila za opravljanje državne javne službe na podlagi javnega razpisa izbere tiste, ki izpolnjujejo zahteve iz prejšnjega člena tega zakona. To je mogoče brati tako, kot da sta dva razpisa. Če je mišljen samo en razpis, ne razumem sedaj, kateri je kateremu nadrejen; ampak v glavnem, besedilo ni jasnejše, ne odpravlja pomanjkljivosti, kot je rečeno, 1. člena vloženega zakona, ki je, mimogrede, nasledek v marcu, s 1. marcem veljavnosti sprejetega zakona v prejšnjem mandatu, na katerega smo na delovnem telesu pa kasneje tudi v Državnem zboru takratni opozicijci imeli veliko pripomb, pa naše pripombe niso bile vredne zaupanja tedanje koalicije, ker tedanja opozicija je bila tako imenovana nosilka kakšnih strokovnih ali tako imenovanih strokovnih znanj. Za to gre! Če bi se poslušali takrat, ko se je osnovni zakon sprejemal, potem se ne bi zdaj

skušali opravičevati s tem, da bo zdajšnja koalicija tista, ki bo izbirnost vpeljala. Če namreč natančno berete mnenje Zakonodajno-pravne službe, je zapisano in je bilo na delovnem telesu tudi posebej razloženo, mnenje Zakonodajno-pravne službe izhaja ravno iz duha obstoječega zakona. Tistega torej, ki ima 94. in 95. člen zapisan, kakor ga ima, in ki predpostavlja izbirnost. Duh zakona je tak, da predpostavlja možnost ugotavljanja ali so tisti kriteriji izpolnjeni ali ne, in je dana diskrecijska pravica ministru, da na podlagi tistega, kar narodni muzej ugotovi, in niste šli spreminjat četrte alineje 95. člena zaradi tega, ker tisti ravno govori o vlogi narodnega muzeja, ki je svetovalno telo ministru.

Stvar je torej bistveno bolj zapletena, kot jo hočete pokazati zdaj, zaradi tega, ker je dva momenta treba upoštevati. Zakon je bil sprejet, zakon velja. Tisto, kar bi bilo treba sprejeti pravočasno, ni bilo sprejeto. V naglici je treba nekaj zdaj spremeniti in reševati existenco muzejev in galerij, ki se financirajo iz državnih sredstev, so pa ustanoviteljice lokalne skupnosti in zdaj hočete zgodbo obrniti. To je dejstvo in v tem kratkem času je bilo mogoče spremeniti samo tisto, kar je treba spremeniti zato, da bodo te zelo pomembne institucije v svojem okolju lahko opravljale uvaževanja vredno kulturno poslanstvo.

O tem se pogovarjamo in prav bi bilo, da bi hoteli uzreti ta namen, zaradi katerega tudi sprejemamo zakon po skrajšanem postopku, zaradi katerega ni mogoče spremeniti še marsikaj, kar bo treba v nadaljevanju. Hvala.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa. Sem ugotovil, da obstaja še želja po razpravi, zato prosim za prijavo. Besedo ima gospod Borut Sajovic.

MAG. BORUT SAJOVIC: Hvala lepa, predsednik, za besedo. Jaz moram reči, da ta amandma jemljem izrazito pozitivno. Namen je pravi in dober, je pa zelo zanimivo, kako se stališče nekaterih spreminja od opozicije do pozicije.

Ravno te zadeve sem kot župan večkrat v razpravah prej povedal, kaj bi bilo treba rešiti, in tudi danes temu pritrjujem, vendar treba je vedeti, da gre na eni strani za gasilski ukrep, ki rešuje trenutno stanje, mi pa moramo v tej državi cel zakon obravnavati resno, zadeve popraviti in v celoti in te zgodbe, na katere vi opozarjate iz lokalnih skupnosti, zagotovo vključiti v vsebino in pa narediti za celo državo pregled, kaj je v nacionalnem interesu, kaj pa ni. Jaz moram reči, da kot župan, recimo, občine ne razumem, zakaj Mauthausen, spomenik državnega pomena, prve kategorije nima urejene spominske sobe. Gre za objekt, ki je na tleh nekdanje Jugoslavije enkratnega pomena, saj je šlo za edino koncentracijsko taborišče nemškega rajha na tleh nekdanje Jugoslavije in sem prepričan, da je v drugih slovenskih občinah še kakšna od takšnih zgodb, ki je bila po krivici

zapostavljena in prezrta, marsikatera od vsebin, ki je pa mogoče bila nek čas opredeljena kot vsebina nacionalnega pomena, pa mogoče temu več ne ustreza. Recimo, ne vem, Slovenci se bomo morali pogovoriti slej ko prej tudi o nacionalnem muzeju športa, pa bi lahko govorili tudi o muzeju smučanja, pa še kakšne vsebine bomo vsi, ki prihajamo iz različnih koncev, našli. Zato zgodbo težko rešimo z enim amandmajem, ki mi je všeč, najbrž bo pa treba odpreti širšo razpravo in tam te zadeve, ki so potrebne rešiti, tudi rešiti. Vaš amandma jemljem dobronamerno, z naklonjenostjo, kot koalicijski poslanec pa bom parcialni zgodbi težko pritrdi. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa. Besedo ima gospod Jože Tanko.

JOŽE TANKO: Hvala lepa. No, to razmišljanje je zanimivo. Se pravi, da ne bomo več odločali o vsebini in smiselnosti, ampak politično.

Vendar bi v tej svoji razpravi rad najprej opozoril na naslednjo zadevo. V proračunu za leto 2009, s tem amandmajem oziroma tem popravkom zakona pa rešujemo leto 2009, je za javne zavode na področju kulturne dediščine namenjenih 36,5 milijona evrov - 36,5 milijona evrov! Predlog, ki ste ga posredovali v Državni zbor, ima na tej postavki samo še 24 milijonov evrov. Z dopisom generalnega sekretarja Vlade pa ste to postavko znižali na 14 milijonov evrov; se pravi, na manj kot eno tretjino. In to je trend odnosa do kulture. In verjamem to, kar govori gospa Rihterjeva, cilj tega je samo kultura v velikih mestih, in s tem, kar ste predlagali, to tudi rešujemo ali pa rešujete. Ni cilj, da se ohranja kultura tudi na podeželju, v manjših občinah, v ogroženih sredinah in tako naprej. Zato tudi s tako lahkoto predlagate popravek zakona in rešitev, ko se na podlagi javnega razpisa ugotovi, kdo vse izpolnjuje kriterije, da je upravičen do sofinanciranja ali do financiranja, damo ministrstvu ekskluzivno pravico, da samo izbere tiste, ki jih bo dejansko financiralo. Javni razpis v tem primeru ni potreben. Bolje je, da neposredno z zakonom pooblastimo ministrstvo, ki izbere tiste, ki jih bo financiralo, in tudi predvidi vse programe širitve, razvoja in tako naprej. Rešitev, ki ste jo predlagali, je izrazito usmerjena proti manjšim sredinam, ki imajo kulturne zavode na tem področju in zagotovo se v naši stranki s tako rešitvijo ne moremo strinjati.

Predlagamo torej, da ohranimo proračunsko postavko na številki 6417, javni zavodi na področju kulture, ki znaša 36,5 milijona za leto 2009, in da vse tiste zavode, ki bodo izpolnili kriterije po razpisu, tudi dejansko financiramo. Ne pristajamo na rešitev, da je ministrstvo tisto, ki izmed tistih, ki izpolnjujejo vse pogoje, izbere nekatere; verjetno nekoga v Celju, Mariboru, Kopru - v Kopru še posebej, recimo,

tam okrog univerze - v Ljubljani in tako naprej. Mislim, da to ni sprejemljivo. Velika mesta imajo že tako glavarino izjemno veliko na enoto površine, zavode nadstandardno urejene, pa tudi vse ostale rešitve. In verjetno je cilj države Slovenije, da ohranja kulturo tudi na podeželju, tudi v manjših sredinah. Iz tega razloga je smiselno - to, kar je kolega Sajovic povedal -, da se ta amandma podpre, ministrstvu omogočimo, da potem s popravki zakona v nadaljevanju, z vsebinskimi popravki zakona tudi, morda tudi drugače, uredi to politiko na področju javnih zavodov s področja kulturne dediščine. Zakaj pa ne, če bo koncept drugačen? Ampak dokler imamo javne zavode na tem področju, ki so bili očitno do zdaj upravičeni do teh sofinanciranj, zato je tudi postavka v proračunu tako velika, potem dajmo v tem prehodnem obdobju to tudi zagotoviti. S tem pa damo lokalnim skupnostim možnost, da tudi same naredijo ustrezen premislek v naslednjem pol leta ali enem letu, če se bo stvar drugače naredila. Mislim, da predlog, kot ga predlagate, je povsem nesprejemljiv. Pet dni pred novim letom, pred novim proračunskim letom spreminjate za lokalne skupnosti temeljno postavko! Zavodi na področju kulture v vsaki občini predstavljajo nekaj, recimo, tudi do 5, 6% proračuna v nekaterih občinah, pa so majhne. In če boste to pustili, da pade v celoti na lokalne skupnosti, potem to pomeni bistveno poslabšanje tudi siceršnjih pogojev za delovanje teh lokalnih skupnosti. In na tak način kulture ne moremo reševati.

To pa istočasno pomeni, da se ta cilj, ki ste ga zapisali v koalicijski sporazum, to se pravi, da se bo bodo povečevala sredstva za kulturo in še za kakšno področje, se ne bo uresničeval. To je v direktnem nasprotju. Za dvetretjini se na tej postavki znižujejo sredstva! S 36 milijonov na 14 milijonov! Jaz mislim, da tak koncept razvoja kulture na tej postavki in verjetno tudi še na kakšni drugi, ker dejavnosti je tam več, ni primeren. In ne razumem predlagatelja, Ministrstvo za kulturo, da samo predlaga zmanjševanje sredstev na proračunski postavki za naslednje proračunsko leto.

Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Besedo ima ministrica Majda Širca Ravnikar.

Prosim.

MAJDA ŠIRCA RAVNIKAR: Hvala lepa.

Gospod Tanko, ne se smešiti. Ste pomemben in zelo ugleden poslanec in ne zdaj izumljati tople vode, da s tem amandmajem spreminjamo proračun, ki je bil tukaj jasno sprejet in ki jasno govori o tem, kaj se financira iz njega, tudi na področju varovanja kulturne dediščine javnega zavodnega sektorja. To ste sprejeli vi. Tak, kot je, je. Mi ga moramo izvajati. Na žalost moramo izvajati in popravljati tudi dobesedno površno, slabo in za pravnike nedopustno napisan zakon, zaradi katerega boli glava ne samo državno upravo,

ampak tudi muzealce. Tako mi je bilo povedano. S tem se soočamo in poskušamo, da se v tem vmesnem obdobju izpolni vsaj popravek te zelo komplicirane, kot je pravilno povedala v bistvu edina strokovno usposobljena za komentiranje tega zakona direktorica muzeja, upravičeno strokovno usposobljena muzeja v Celju, gospa Rihterjeva. Je kompliciran do konca. Zdaj ga pa vi še bolj komplicirate. S tem pa, da pravite, da spreminjamo s tem proračun, je tako, kot da bi govoril neposlanec, nepoznavalec te tematike. Ne obračati sedaj, ker sedimo na drugačnih pozicijah, tudi filozofije. Taka je, ta zakon je tak, ni nam všeč, zdaj ga rešujemo s tem, da pridobivamo prehodno obdobje.

Postavka, o kateri govorite, če vam moram razložiti to, se veže ne samo na izvajanje tega dela javne službe na področju muzejev in galerij, ampak širokega, kamor spadajo tudi javni zavodi državnega pomena, to se pravi, narodna galerija, narodni muzej ect. Ne samo na področju muzejske in galerijske dejavnosti, ampak celotne dejavnosti. To, ko govorimo o teh 14,5 milijonov evrov, ki so pa potrebni za zagotavljanje tega korpusa tako imenovanih pooblaščenih muzejev, ki jih država plačuje občinam in ki za nekatere pomeni izčrpavanje občin - to je zanimivo razmišljanje, da so muzeji izčrpavanje občin, tako kot so mogoče tudi knjižnice - to je zelo problematično razmišljanje, sploh v luči reflektiranja nekoč bodočih delitev med pokrajinami in državami ali pa občinami. Skratka, ta vsota se ne spreminja, tako jo je gospod Simoniti podpisal, tako smo podedovali in prav je, da zagotovimo, da se udejani, ker so muzeji upravičeni in galerije, da se udejanijo. Noben nima niti malo želja, da bi Kostanjevico na Krki, ki deluje fantastično, galerija, spreminjal v kaj drugega kot to, kar je. Bog ne daj, da bi prišlo do kakšnih takih rušitev nekih dobrih vzpostavljenih praks. Ampak, če se vsi tako skrbno ukvarjate s temi številkami in jih modificirate znotraj nekega korpusa, v katerih se skriva na stotine nalog, ne samo zagotavljanje javne službe, plače in podobno, naj vas opozorim, da tako kot je nekoč na tem mestu govoril dr. Simoniti oziroma skrbnica tega zakona, gospa Pirkovič, stoji eno. In sicer, da "ta zakon prinaša občinam več denarja," ponavljam besede, lahko greste gledat v magnetogram, "kot tisti, ki sedaj obstoja." In ga bomo izvajali še naprej. Po podatkih namreč naj bi do sedaj po tem zakonu, ki je veljal do marca 2008, država za delovanje javnih zavodov približno, govorim o približnih številkah, zagotavljala 67,2% za muzejsko dejavnost. Ta zakon, s katerim se sedaj ukvarjamo, pa do 80%, kar pomeni po logiki več denarja. Čeprav, kot ste sami opozorili, je ta logika vseeno nekoliko sprta z izračuni, ki jih je ministrstvo dalo v obrazložitev zakona in s katerimi operiram kot naslednica tudi sama.

Še ena zadeva, ki opozarja na vaš amandma, ki, če boste zakone novelirali in če se bo spoštovalo tudi današnja

razmišljanja nekaterih poslancev, da je potrebna osvežitev, če se bodo spoštovali nasveti pravnikov, ki se držijo za glavo, kako je to zakomplicirana materija, in če se bomo konec koncev držali tudi nekega razmisleka, povzetega iz diskusije ob tem zakonu, ki je bil v Državnem svetu, zelo pomembne diskusije, in kjer so nastopala tudi muzejska društva, posamezni muzealci in galeristi in so jasno povedali, kakšne težave imajo s tem zakonom - mogoče malo prestrašeno, se strinjam, ampak, če bomo tudi spoštovali koalicijsko pogodbo, ki govori o redefiniciji tega oziroma o popravkih tega zakona, potem je mogoče, da ta člen, ne bo niti uporabljen. Ampak tudi če bi ga podprli tako, kot ste ga zapisali, bi se zgodilo nekaj, kar je že spet nedopustno, če gledate naslednje člene. Namreč, pogodbo za sklenitev, za izplačilo sploh teh plač, in drugih dejavnosti, o katerih se sedaj ne prepriamo, ampak dogovarjamo, ne bi bilo mogoče skleniti. Kajti za sklenitev pogodbe za transfer teh sredstev so potrebna neka zagotovila, ki jih je pač tak zakon, kot je napisano v 95., 96. oziroma skladno s 94., 93. členom, da se država in lokalne skupnosti dogovorijo z muzeji, ki dobijo status pooblaščenih muzejev po tem tako kompliciranem procesu, je potreben ta razpis, ki vključuje pač ta določila, zapisana v 6. členu 95. člena.

Skratka, razumem vašo željo in strahove, ki jih mogoče vidite in jih niste izrazili nekoč, ko je bilo treba spregovoriti točno o tem. Skratka, onesposobili bi, recimo, življenjsko moč, takega zakona, kakršnega pač ga imamo, če bi ta amandma lahko zagovarjala. Kot rečeno, mogoče ga ne bo treba uveljaviti, če bo do takrat opravljena prepotrebna diskusija o drugačnem načinu ureditve zakona o varstvu kulturne dediščine, ki odpira nekatere boleče rane tudi na drugih področjih in o teh danes nimamo ne pravice ne smisla, da jih razgrinjamo tukaj, ampak jih bo mogoče v prihodnosti treba zelo strokovno vzeti v diskusijo in seveda tudi v spremembe.

Ni v redu, se strinjam, ne samo tukaj, tudi na drugih področjih ni v redu, da vsaka vlada pride s spremembami zakona, ki rani zelo občutljive navade, utečene sisteme, konec koncev tudi pridobljene standarde. Sama se soočam s številnimi pripombami, številnimi željami prizadetih, da bi prisluhnili problemom, ki jih ta zakon prinaša. Govorim tudi iz te izkušnje, ki mi je še dodatno utrdila to prepričanje, da je treba na nekaterih mestih ta zakon revidirati, pri tem pa poudarjam, da ne na vseh, kar prinaša v določenih segmentih dobre ureditev, in to je treba spoštovati. In to smo priznali že takrat, ko smo ta zakon sprejeli, toda sama, če na koncu še to dodam, nisem glasovala za njega, vi ste, pa tudi za to ureditev, ki jo sedaj izpodbijate.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa. Ker je še želja po razpravi, bi prosil za prijave. Besedo ima gospod Jože Tanko. Prosim.

JOŽE TANKO: Hvala lepa za besedo. 21. novembra ste prevzeli krmilo ministrstva. Zdaj smo 16. decembra in mislim, da je bilo dovolj časa, da bi te tri člene zakona kvalitetno proučili, jih posredovali Vladi v sprejem in jih potem dali tudi v Državni zbor.

Mnenje Zakonodajno-pravne službe je zelo slabo za ta predlog, za te popravke zakona. In ni potrebno nobeno izgovarjanje na prejšnjega ministra in na prejšnjo državno sekretarko ali kogarkoli v ministrstvu. Politično odgovornost ste prevzeli 21. novembra in vi ste tisti, ki ste te rešitve predlagali - pomanjkljive, slabe in tako naprej. In je zelo nekorektno, da kot predlagateljica govorite o svojih predhodnikih, ne pa o tem, kar ste prinesli v Državni zbor; to je slabo, nepopolno in neusklajeno.

Tudi amandma, ki ste ga pa čisto sami naredili, za popravek tega zakona, je bil izredno pomanjkljiv; tiskarske napake, napačne navedbe in tako naprej. Prejšnja koalicija nima s tem čisto nič. Bi pa pričakoval tudi intervencijo predsednika Državnega zbora, da bi opozoril gospo, nekdanjo poslanko, sedanjo ministrico, da poslovnik Državnega zbora ne loči med tistimi, ki lahko strokovno govorijo, in tistimi, ki lahko govorijo. Žal so take sodbe neprimerne. Tudi vi ste bili poslanka v prejšnjem sklicu in ste marsikaj govorili, tudi nestrokovno, ampak ste, ker ste bili poslanka, ste to možnost imeli. In ne dovolim, vsaj jaz osebno ne, da se na tak način selekcionira poslance v Državnem zboru, v naši hiši, s strani izvršne veje oblasti. Sploh pa ne s strani tistega, ki predstavlja najvišji vrh kulture v tej naši sferi. Prav tako karakteriziranje razpravljavcev, s tem, da se smeši, ni ravno nek nivo komunikacije med predstavnikom izvršne veje oblasti in med predstavnikom poslanskega zbora.

Jaz mislim, da nekaj v tem postopku s temi številkami "ne špila". Proračunska postavka za leto 2009 v proračunu, prebral sem jo, ima višino 36 milijonov, 36 in pol milijona evrov, predlog, ki ste ga dali v Državni zbor, ima 24 in še nekaj milijonov evrov, popravek, ki ga je posredoval generalni sekretar Vlade, ima 14 milijonsko postavko. Jaz upam, da ste v treh tednih, kar ste na čelu ministrstva, vse te postavke, ki napisane, lahko preverili in preračunali, ali drži 14 milijonov, ali 24 milijonov, ali pa proračunska postavka za leto 2009 v višini 36 in pol milijona evrov. Tu gre za neko sosledje števil. In vsak predlog, ki ste ga dali v Državni zbor, pomeni bistveno redukcijo na tej postavki. Ne vem, kaj se je spremenilo od sprejema zakona na Vladi do obravnave v Državnem zboru, da so se potrebna sredstva prepolovila. Ni mi jasno! Pri tako vrhunski zasedbi, ekipi in pa poznavalstvu kulture na tem področju. Tu verjetno ni kriva prejšnja vlada, da ste pripravili predlog z opredelitvijo materialnih posledic v višini 24 milijonov, potem ste pa to zniževali na 14 milijonov. S tem prejšnja vlada nima čisto nič. Predstavnik

oziroma predlagatelj je Ministrstvo za kulturo, ministrica, Vlada je to sprejela in sedaj se ukvarjamo s pojasnjevanjem, katera številka izmed teh drži in kakšna bo dejanska poraba v letu 2009 na tej postavki. Če proračunska postavka ne bo realizirana, pomeni zmanjševanje sredstev za kulturo, pomeni neposredno, na osnovi selekcije, ki je zapisana v rešitvi, ki ste jo sprejeli, znižanje sredstev sofinanciranja občinam in več tistih javnih zavodov, ki so v celoti na bremenu občin. To je zagotovo, za to ni treba nobene fakultete. To veš iz materialnih posledic, ki so bile napisane v predlogu zakona, in dopolnilni obrazložitvi generalnega sekretarja Vlade.

Tudi rešitev, ki ste jo napisali v zakonu, da na osnovi izpolnjevanja po javnem razpisu izberete tiste, ki jih boste pa dejansko financirali, mislim, da točno pelje v to smer, smer selekcije od izbora tistih, ki so upravičeni do državnih sredstev pri istih pogojih izpolnjevanja razpisa, in tistih, ki jim teh sredstev, zaradi tega ker ste na neki poziciji, ne boste dodelili in boste nekatere občine, predvsem tiste manjše, prisilili, da se odločajo, ali bodo dejansko dali sredstva javnim zavodom na področju kulture in se odpovedali infrastrukturi ali drugim stvarjem ali bodo te zavode enostavno ukinili. Saj, jih postavljate pred nemogočo izbiro! In država, dokler ima možnost, lahko te zadeve, tako kot smo predlagali, servisira, omogoči financiranje in potem z nekim postopkom dopusti, da občine to ustrezno prilagodijo. Ne pa s 1. 1. 2009 postavi sistem za 20 občin na glavo! To, mislim, da je nedopustno.

Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa.

Torej, predsednik bo že vedel, kdaj intervenirati, če bo potrebno. V tem trenutku do zdaj te potrebe ni bilo.

Želi še kdo razpravljati? Ja, takoj, bom prosil za prijavo. Prosim.

Mag. Andreja Rihter.

MAG. ANDREJA RIHTER: Hvala lepa.

Ja, jaz moram temu zadnjemu predlogu gospoda Tanka pa res nasprotovati. "Predlagane rešitve so slabe", ste rekli. Mene zanima, kako si misli zdaj tistih 32 županov lokalnih skupnosti, ki bodo z nasprotovanjem, spoštovani kolegi v stranki Slovenskih demokratov - seveda okrnjeno in teh sredstev za financiranje teh muzejev ne bodo dobili. Opozarjam, da ne gre za velika središča. To so mesta, kot so ne nazadnje tudi Stična na Dolenjskem, kjer imamo verski muzej, saj ga v celoti financira Ministrstvo za kulturo, in Piran in ne nazadnje Kočevje, Tržič, Kamnik. Še bi lahko naštevali. Med njimi najdemo zelo veliko malih središč, kjer so ti muzeji. Zato je ta predlagana rešitev, ki je rešitev zaradi prenosa financiranja še naprej na Ministrstvo za kulturo, v letu, ko bomo prišli do drugih vsebinskih rešitev,

zame dobra. S tem ostaja financiranja na ramenih države, seveda samo obstoj, da delo nemoteno teče. Pa ne govorimo o vseh zavodih, da si bomo na jasnem. Danes govorimo o muzejih in galerijah. In o tem znesku, ki je tukaj, v celotni postavki ne gre samo za financiranje teh zavodov, kar pomeni 14 milijonov in pol, v ostalih zneskih pomeni še dodatno financiranje preko razpisov, kjer se financirajo tudi ostale vsebine, ko govorimo o razstavnih dejavnostih ali tudi o ostalih vsebinah. Tako bi bilo dobro, da bi si te rešitve res pogledali, kaj je v predlogu novega zakona. In za nas, vsaj za Socialne demokrate, je predlagana novela novega zakona dobra, saj bo nadaljevala s financiranjem vsaj tistih 32-ih lokalnih skupnosti, v katerih se že sedaj financiranje izvaja preko Ministrstva za kulturo. K temu pa se lahko doda verjetno še kdo drug.

Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa.

Besedo ima gospa mag. Majda Potrata.

MAG. MAJDA POTRATA: Hvala, gospod predsednik. Že vnaprej vas prosim za razumevanje, da me ne bi prekinili, ker ne bom o amandmaju govorila, ampak o 1. členu in tistem, kar je bilo povedano glede na raven kakovosti pripravljenega zakona.

Res je, v amandmaju, ki ga je vložila skupina koalicijskih poslanskih skupin, je pisalo, da je amandma k 1. členu, to je bila prva pravopisna napaka. Druga napaka, ki je bila, napačno navajanje odstavka, ki ga popravljamo. Napisano je bilo v drugem odstavku, moralo bi biti napisano v prvem. To sta dve napaki: ena pravopisna, druga nomotehnična. Tisto, kar pa smo v vsebinskem pogledu z amandmajem popravljali, pa je nastalo na priporočilo Zakonodajno-pravne službe, ki je v svojem mnenju izhajala iz duha zakona, ki je predvideval, da se za financiranje na podlagi javnega razpisa izberejo muzeji, katerih ustanoviteljice so lokalne skupnosti, pa se bodo financirali iz javnih sredstev. To sem povedala zato, ker sem prepričana, da v petek popoldan niste poslušali seje delovnega telesa in bi se ustvarilo napačno prepričanje, kaj vse je v tem predlogu amandmaja bilo tako zelo zelo narobe.

Tisto, kar pa z veseljem ugotavljam, pa je, da je zdajšnja koalicija prisluhnila pripombam Zakonodajno-pravne službe in upoštevala pripombe tudi pri 2. členu, čeprav je Zakonodajno-pravna služba opozarjala na to, da predlog amandmaja, ki so ga opozicijskih poslanci predlagali, ne more biti sprejet zaradi tega, ker je v skrajšanem postopku nemogoče amandmirati neodprte člene. To je pa prispevek k dejanskemu stanju stvari v Državnem zboru. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa. Besedo ima gospod Silven Majhenič. Prosim.

SILVEN MAJHENIČ: Hvala za besedo, gospod predsednik. Sredstva se čedalje bolj krčijo. Obremeniti lokalne skupnosti je nekorektno, saj, kot vemo, tega denarja ni nikoli toliko, kot je potrebno. In potem izvisijo projekti, ki so bili zastavljeni na ramenih občin, ki pa se že do sedaj srečujejo s tem problemom. Ne smemo pa si privoščiti, da lokalne skupnosti izpadejo iz te kulturne dejavnosti zaradi denarja iz proračuna.

Amandma pomaga našim občinam. Muzeji ne smejo biti le v breme občinam. Občinam je treba ponuditi takšno opcijo, da bo interes širši, ne pa, da se naša dediščina pusti na milost ali nemilost občin. Zato podpiram amandma, ki so ga vložile SDS, Slovenska ljudska stranka in SNS. Hvala.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa. Besedo ima gospod Rudolf Petan. Prosim.

RUDOLF PETAN: Hvala za besedo, gospod predsednik. Spoštovani! Danes razpravljamo o zanimivi zadevi, ampak ne toliko po vsebini, pač pa po nečem drugem. Namreč, opazil sem, da je s to vlado očitno nastopilo nekaj novega, da veliko manj pomeni nekaj več. Namreč, nekdanja ministrica je dejala, da bo 32 občin dobilo manj, če bo sprejet naš amandma. Vendar tu nekaj ne gre skupaj. Ne vem sicer, ali bo moja razprava strokovna ali samo razprava, ker zgleda, da je to sedaj postalo tudi pomembno za to novo vlado, vendar mislim, ker sem bil pač izvoljen, da imam pravico do razprave. Če to primerjam z besedami sedanje, aktualne ministrice, ki ji ne moremo očitati, da bo vse vedela, to je jasno, o tem ne bi želel razpravljati, čeravno je poznavalka tega področja, je namreč dejala, da bodo občine dobile več sredstev. Ampak tu nekaj ne gre skupaj. Če je bilo najprej 36 milijonov evrov - resda v širšem kontekstu, tudi to priznam - potem so bila ta sredstva zmanjšana na 24 milijonov evrov, sedaj pa je z dopisom generalnega sekretarja znižano za 11 milijonov, na približno 14 milijonov evrov. In sedaj ne razumem, kako je lahko 14 milijonov evrov več kot pa 24 ali 36. To se pravi, nekdo bo moral biti ob sredstva, verjetno pa nihče ne bo dobil več sredstev. In to je poslal tisti generalni sekretar, ki je tudi predsedniku Vlade podtaknil nek dokument. Spoštovana gospa ministrica, upam, da tudi vam niso podtaknili, ali pa, da z vašega področja ta generalni sekretar ni podtaknil kakšnega dokumenta predsedniku Vlade in da ste potem sprejeli to, da imamo 11 milijonov evrov manj sredstev za financiranje muzejev in ostalih institucij. Če tega niste opazili, pa mogoče potem res lahko govorite, da bo sredstev več. Ampak, žal, z dopisom generalnega sekretarja so vam odvzeli 11,4 ali 11,5 milijona evrov. To morate upoštevati. In to ne pomeni več sredstev za lokalne skupnosti. Za božjo voljo, kako, če ti nekaj vzamejo, potem bodo pa imeli več. In mi bi želeli, da bi ostalo tako, kot je bilo prej, ker ta naš amandma ne krči števila teh

institucij, ne krči. Besedilo, ki ga imate vi, pa krči. To se pravi, da bodo neke lokalne skupnosti le ostale, žal, brez sredstev.

Prej sem govoril o tem, kakšne kriterije boste uporabili, zato ker bo ministrstvo izmed tistih, ki zadostijo kriterijem, potem še prerešetalo in izbralo najugodnejše. Zdaj, katere, po kakšnih kriterijih, tega pa ne vem. In v tem je ravno poanta. Zato je tudi skrb, ker je manj sredstev, da bodo občine dobile manj. Ne morejo pa dobiti več, v to me pa ne boste prepričali, pa je moja razprava strokovna ali pa samo razprava. Matematika je to, matematika. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa. Besedo ima gospod Luka Juri. Prosim.

DR. LUKA JURI: Hvala lepa. Lep pozdrav vsem! Zahvalil bi se predlagateljem amandmaja, zato ker so odprli po mojem mnenju dobro razpravo, ki gre v pravo smer. Amandma sem si tudi prebral, vključno z obrazložitvijo, in zadeva kot taka stoji. Se pa strinjam z ocenami, da je v tem trenutku zadeva še ne dovolj dorečena in je še preveč nejasnosti in da bi bilo neodgovorno sedaj vključevati takšno dikcijo, za katero pa mislim, da je v osnovi dobra.

Tako bi pozval ministrstvo, da to razpravo upošteva naprej, ko se bo noveliral celoten zakon in ne bomo samo gasili požara, predlagatelje pa pozval, da s takšnim razmišljanjem nadaljujejo zato, da bomo lahko skupaj prišli do boljše rešitve. Hvala.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala. Besedo ima ministrica, gospa Majda Širca Ravnikar.

MAJDA ŠIRCA RAVNIKAR: Samo kratka replika. Najprej izrečeno okrog teh števil. Jaz nisem ljubiteljica teorije zarot, ampak zdaj že verjamem, da mogoče so se tudi mene nalezle. Kajti zdaj mogoče ta gospa, ki je v veliki hitrosti, ko se je ministrstvo zavedalo, da mora reševati ta problem, se zatipkala, kar sem povedala na odboru in namesto enke je napisala dvojko, mogoče bila tudi del te zarote, da se sedaj razume kot to, da gre za namero, da bi znova Vlada hotela zmanjšati sredstva za delovanje javnih muzejev oziroma galerij. Ne gre. Gre za zatipkano številko, kar je bilo pojasnjeno, ne pa za teorijo zmanjševanje sredstev. Sredstev tudi sicer ne moremo zmanjševati. Finančne posledice, ki so omenjene v tej noveli, so enake kot tiste finančne posledice, ki jih prinaša lani oziroma letos spomladi sprejeti zakon in ne spreminjamo ničesar, čeprav bi pravzaprav radi. Konec koncev ostaja tukaj neko vprašanje, ki ga bomo morali pri rebalansu zagotovo odpreti. Kaj pa s plačami po smislu izenačevanja oziroma uravnavanja plač v javnem sektorju, ki tukaj, ko je bil ta zakon sprejet, niso bile upoštevane in ki

jih bo pač potrebno upoštevati. Če načnem samo eno izmed vprašanj, ki se dotikajo financiranja javnega sektorja tudi na področju zavodov v širšem smislu. To se pravi, ne samo tistega segmenta znotraj štirinajstih milijonov evrov v okviru šestintridesetih, kolikor znaša celotna postavka. Hvala.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa. Želi še kdo razpravljati? Ugotavljam, da ni več želje po razpravi, zato zaključujem razpravo. O amandmaju bomo v skladu s časovnim potekom seje zbora odločali danes v okviru glasovanj, pol ure po prekinjeni 4. točki dnevnega reda. S tem prekinjam to točko dnevnega reda.

Prehajamo na **3. TOČKO DNEVNEGA REDA - OBRAVNAVO PREDLOGA ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O PREVOZIH V CESTNEM PROMETU, NUJNI POSTOPEK.**

Predlog zakona je v obravnavo zboru predložila Vlada. Besedo ... Bomo še za trenutek počakali, če je Vlada tu, ker ne verjamem, da bo ministrica za kulturo ta osnutek predstavila. Brez komentarja. Predstavniki Vlade prihajajo. Torej, kot sem rekel, je Predlog zakona v obravnavo predložila Vlada, zato dajem besedo predstavniku Vlade za dopolnilno obrazložitev predloga zakona.

Besedo ima dr. Patrick Vlačič, minister za promet. Prosim.

DR. PATRICK VLAČIČ: Hvala, predsednik. Spoštovani predsednik, spoštovane poslanke in poslanci! Dovolite, da uvodoma na kratko podam obrazložitev k temu Predlogu sprememb in dopolnitev Zakona o prevozih v cestnem prometu za katerega je bila predlagana skrajšana razprava. Namen sprememb, ki jih prinaša zakon, je predvsem naslednji. Trenutno se avtobusni prevozi izvajajo na podlagi Uredbe o koncesijah za opravljanje gospodarske javne službe, izvajanje javnega linijskega prevoza potnikov v notranjem cestnem prometu, ki je bila sprejeta na podlagi Zakona o prevozih v cestnem prometu iz leta 2001. Na podlagi koncesijskih pogodb prevoze izvaja pri nas 45 avtobusnih prevoznikov. Po 31. 12. 2008 sedanji koncesionarji ne bodo imeli več pravne podlage za izvrševanje gospodarske javne službe, zato ne bodo imeli pravice niti dolžnosti izvajanja prevozov v okviru te javne službe. Direkcija Republike Slovenije za ceste, ki v imenu Vlade Republike Slovenije z avtobusnimi prevozniki sklepa koncesijske pogodbe na podlagi obstoječega zakona o prevozih v cestnem prometu, nima nikakršne pravne podlage, da bi podaljšala veljavnost sklenjenih koncesijskih pogodb. V trenutnem položaju je treba zagotoviti, da bodo avtobusni prevozniki tudi po 1. 1. 2009 izvajali redni linijski prevoz in da bo imela nova vlada čas odločiti o novem modelu izvajanja gospodarske javne službe in skladno s tem izvesti ustrezne organizacijske in finančne spremembe. Z avtobusnimi prevozniki smo že v stikih, in sicer

so na ministrstvo poslali zahteve po povečanju nadomestil za izvajanje prevozov v okviru gospodarske javne službe in ukinitvi maksimalne kompenzacije, ki je zdaj določena z obstoječimi pogodbami. Iz vsebine njihovih zahtev izhaja potreba po povečanju sredstev za nadomestila za opravljanje prevozov iz 12,5 milijonov evrov na približno 29 milijonov evrov, kar bi pomenilo dodatno obremenitev proračuna 2009 za 16,5 milijonov. Direkcija Republike Slovenije za ceste je z dosedanjimi koncesionarji že pričela s postopkom usklajevanja temeljnih elementov novih koncesijskih pogodb za prehodno obdobje, in sicer od 1. 1. 2009 do 31. 12. 2010. Pričakujemo, da bo Direkcija Republike Slovenije za ceste do 1. 1. 2009 uspela z avtobusnimi prevozniki podpisati nove koncesijske pogodbe. Za najbolj skrajno situacijo, ko ne bi prišlo do podpisa pogodb, so pripravljene tudi Odločbe o naložitvi opravljanja obveznosti javne službe linijskega prevoza potnikov obstoječim koncesionarjem. Ob tem naj povem, da bomo na Ministrstvu za promet storili vse, da do takšnega skrajnega ukrepa ne bi prišlo. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Predlog zakona je obravnavalo matično delovno telo. Besedo dajem predsedniku, gospodu Janku Vebru za predstavitev poročila odbora. Prosim.

JANKO VEBER: Hvala za besedo, predsednik. Lep pozdrav vsem! Odbor za promet je na svoji 2. nujni seji dne 15. decembra 2008 opravil obravnavo Predloga zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o prevozih v cestnem prometu. V sklopu te obravnave je v uvodni predstavitvi minister dr. Patrick Vlačič predstavil razloge za sprejem predloga zakona, ki se nanašajo na nastale okoliščine, da s 1. januarjem leta 2009 ne bodo obstajale nikakršne pravne podlage, na osnovi katerih bi Direkcija Republike Slovenije za ceste lahko podaljšala koncesijske pogodbe za izvajanje gospodarske javne službe in prevoznikom izplačala kompenzacije. To bi poleg ostalih precej prizadelo predvsem dijake, študente in zagotovo imelo zelo široke in nepopravljive gospodarske in socialne posledice, saj avtobusni prevoz dnevno uporablja nekje okoli 100.000 ljudi.

Po oceni pravnih in drugih strokovnjakov je preprečitev nepopravljivih posledic možna v danih okoliščinah le s sprejetjem sprememb in dopolnitev Zakona o prevozih v cestnem prometu, ki bodo omogočile začasno podaljšanje koncesijskih pogodb. Predlagani zakon omogoča začasno podelitev koncesijske gospodarske javne službe za izvajanje javnih linijskih prevozov potnikov tudi brez javnega razpisa, vendar največ za obdobje dveh let.

K zakonu je dala mnenje tudi Zakonodajno-pravna služba Državnega zbora. V svojem mnenju opozarja, da je treba zakon podrobneje proučiti tako z vidika jasnosti določb kot tudi s pravnosistemskega vidika, predvsem v razmerju do veljavne zakonske ureditve podeljevanja koncesij in izvajanja

gospodarske javne službe. Na podlagi mnenja Zakonodajno-pravne službe je odbor oblikoval dva amandmaja, ki sta usklajena z mnenjem Zakonodajno-pravne službe in ju je v obravnavi na svoji seji odbor tudi sprejel.

V razpravi so člani odbora opozarjali predvsem na to, da je predlagani rok dveh let, v katerem naj bi bil opravljen javni razpis za sklenitev koncesij, treba skrajšati na eno leto oziroma leto in pol. Tudi amandmaji, ki so bili vloženi na amandma odbora, so sledili tem razpravam, vendar je odbor amandmaje zavrnil, saj je bil mnenja, da je v obdobju do največ dveh let možno upoštevati tudi te predloge, ki so bili posredovani z amandmaji.

Po zaključeni razpravi je Odbor za promet glasoval še o vseh členih Predloga zakona in jih sprejel. Tako tudi odbor predlaga Državnemu zboru, da tako dopolnjen Predlog zakona sprejme. Hvala.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa.

Sledi predstavitev stališč poslanskih skupin. Besedo ima gospod Janez Ribič, Slovenska ljudska stranka.

Prosim.

JANEZ RIBIČ: Spoštovani gospod predsednik, spoštovani poslanke in poslanci.

Mnenje Poslanske skupine Slovenske ljudske stranke k zakonu o spremembah in dopolnitvah Zakona o prevozih v cestnem prometu je sledeče. Predlog dopolnitve Zakona o prevozih v cestnem prometu uvaja izvajanje javne gospodarske službe, na podlagi podaljšanja koncesij ali novih koncesij brez razpisa ter uvaja naložitev ukrepa izvajanja javne službe z namenom, da se zagotovi nemoteno izvajanje javnih prevozov brez razpisa. V osnovnem predlogu zakona, ki je bil vložen po nujnem postopku, niso jasno določeni in opredeljeni razlogi in okoliščine, v katerih bi se novi predvideni ukrepi oziroma ureditev lahko uporabili. Poleg tega je nejasno, kdaj bi se kateri od treh ukrepov lahko uporabil. S predlogom se podaljšujejo tudi koncesije, ki prenehajo veljati 31. 12. 2008. Res je sicer, da se za vse nove ukrepe in za podaljšanje sedanjih koncesij uvaja omejen čas podaljšanja, največ dve leti. Ravno ta čas podaljšanja pa je po mnenju Poslanske skupine Slovenske ljudske stranke najbolj sporen in vsekakor predolgo prehodno obdobje.

Prav tako se nam zdi sporno to, da se poskuša pred uveljavitvijo nove uredbe Evropske skupnosti tako na hitro uvesti možnost izjeme urejanja javnih prevozov brez razpisov. Kot je znano vse omenjene naloge, že po sedanjih določbah, spadajo v delovno področje Direkcije Republike Slovenije za ceste. V veljavnem 49. členu osnovnega zakona so že določene možnosti za izdajanje odločb za naložitev izvajanja javnih prevozov. Dopolnitve in spremembe sprejete na matičnem odboru izboljšujejo prvotni predlog ministrstva, ostaja pa dilema

podrobnosti hitenja sprejemanja izjem in časovno predolga obdobja za le-te.

Dopolnjevanje zakona po nujnem postopku podpiramo zgolj iz razloga, da se prepreči morebitne zaplete in škoda, ki bi nastala, če s 1. 1. 2009 izvajanje prevozov ne bi bilo več mogoče. Po razlagi ministrstva predvsem za tako imenovane šolske prevoze.

V Poslanski skupini Slovenske ljudske stranke smo prepričani, da je uvajanje dvoletnega roka za izvedbo novih razpisov in prav tako za trajanje ukrepa naložitve izvajanja prevozov vsekakor predolgo obdobje. Zato smo na matičnem odboru predlagali, skupaj z SDS, skrajšanje tega predhodnega obdobja na eno leto. Poslanska skupina Slovenske ljudske stranke je celo predlagala kompromisni predlog - obdobje veljavnosti največ eno leto in pol, pa sta bili obe možnosti, žal, preglasovani. Zato smo danes vložili nove amandmaje skupaj z obema opozicijskima poslanskima skupinama, ki ju bomo seveda poslanci Slovenske ljudske stranke podprli. V Poslanski skupini Slovenske ljudske stranke se načeloma zavzemamo za obvezno podeljevanje koncesij na podlagi javnih razpisov za izvajanje javnih služb. Zato bomo dopolnjen predlog zakona po nujnem postopku kot izjemo podprli v primeru, da bo sprejeto skrajšanje dobe za izredne ukrepe in podelitev koncesij brez razpisov na eno leto. Torej, da bodo sprejeti poleg dopolnitev matičnega odbora tudi naši amandmaji opozicije. Hvala.

PRESEDENIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa. Besedo ima gospod Miran Jerič v imenu Poslanskega kluba LDS.

MIRAN JERIČ: Hvala za besedo. Spoštovani gospod predsednik Državnega zbora, spoštovani minister s sodelavci, cenjene poslanke, poslanci! Javni linijski avtobusni promet je na nek način pastorek prometne politike in njenih nosilcev, zlasti pa Ministrstva za promet. Število potnikov v linijskem avtobusnem potniškem prometu permanentno upada, zaradi česar je dejavnost že kar nekaj časa v krizi. Žal ostaja kljub okoljski, energetske in pa finančno ekonomski krizi glavno prevozno sredstvo v Sloveniji osebni avtomobil, s katerim se v povprečju vozi 1,1 potnik. Ravno hiranje sistema javnega potniškega prometa kaže na popoln neuspeh prometne politike in njenih nosilcev.

Da smo se na področju linijskega avtobusnega prometa znašli v takih razmerah, ki zahtevajo spremembo interventnega zakona, da bodo avtobusni prevozi v začetku leta 2009 sploh še lahko potekali, je kriva prejšnja vlada oziroma Ministrstvo za promet. Kljub vsem težavam, s katerim se je srečevala, bi to nalogo morala opraviti. Posebej je potrebno poudariti, da niso obstajali nikakršni razlogi, da do poteka sedanjega koncesijskega obdobja ne bi mogli biti zaključeni postopki podelitve novih koncesij. Uredbo o izvajanju javnega linijskega prevoza je Ministrstvo za promet s prevozniki

usklajevalo več kot dve leti. Do konca mandata prejšnje vlade pa ta uredba ni bila posredovana v vladno obravnavo.

Da se koncesije, ki so jih leta 2003 prejeli vsi avtobusni prevozniki, iztečejo konec letošnjega leta, so namreč vedeli vsi odgovorni. Zato je tudi bila ustanovljena posebna delovna komisija za pripravo nove uredbe o koncesijah na tem področju. Naj spomnim samo na nekatera dejstva. V omenjeni delovni skupini so se pred letom dni nagibali k rešitvi, po kateri bi bila podeljena le ena koncesija oziroma bi bila celotna Slovenija eno koncesijsko območje. Razpravljali so o smiselnosti in potrebi o ustanovitvi upravitelja javnega potniškega prometa. Meseca marca, letošnjega leta, je potekala protestna vožnja avtobusov mimo stavbe Ministrstva za promet, s katero so avtobusni prevozniki opozorili na neuspešna pogajanja z državo, zahtevali zvišanje normirane stroškovne cene ter zvišanje nadomestila in postopno znižanje cen avtobusnih vozovnic ter s tem približevanje cenam vozovnic v železniškem prometu. V aprilu so se razmere tako zaostrole, da so avtobusni prevozniki zagrozili, da bodo kar s 50 avtobusi Ministrstvu za promet pripeljali odpoved dotedanjih koncesijskih pogodb ter da bodo kot izvajalci na sodišču vložili zahteve za premalo izplačana sredstva, saj so bila nadomestila nižja od predvidenih z veljavno uredbo. Dalje, Ministrstvo za promet je avtobusne prevoznike predvsem mirilo in napovedovalo rešitev, ki naj bi jim jo omogočila nova koncesijska pogodba. Dejstvo je namreč, da prevozniki so in še zahtevajo zvišanje stroškovne cene ter zvišanje nadomestila oziroma kompenzacije. Avtobusni prevozniki so Ministrstvu za promet nova izhodišča za pogajanja o koncesijskih pogodbah posredovali septembra, a so bila pogajanja zaradi tehničnih, predvsem pa vsebinskih razhajanj ustavljena. Preprosto dejstvo je namreč, da se prejšnja vlada z avtobusnimi prevozniki ni uspela uskladiti, da ni izpeljala postopka podelitve novih koncesij ter da s 1. 1. 2009 brez sprejema tega interventnega zakona ne bodo več obstajale pravne podlage, na osnovi katerih bi Direkcija Republike Slovenije za ceste lahko podaljšala koncesijske pogodbe in tudi na tej osnovi izplačevala kompenzacije avtoprevoznikom.

V Liberalni demokraciji Slovenije smo trdno prepričani, da je nujno treba ohraniti vsaj dosedanje stopnjo mobilnosti prebivalcev z javnim linijskim cestnim prevozom, cilj pa mora biti izboljšanje te mobilnosti ter kvaliteta avtobusnih prevozov, še posebej za prebivalce na odmaknjenih območjih. Uresničitve tega cilja pa predlagana novela zakona, ki rešuje zgolj akutno situacijo, ne zagotavlja. Nova vlada in novi minister za promet bosta morala upoštevajoč uredbe in direktive Evropske unije, ki urejajo področje integriranega javnega potniškega prometa, izvesti korenito reformo sistema javnega potniškega prometa v Sloveniji. V Poslanskem klubu Liberalne demokracije Slovenije bomo predlog zakona podprli. Hvala lepa.

PRESEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa. Besedo ima gospod Janko Veber, v imenu Poslanske skupine Socialnih demokratov. Prosim.

JANKO VEBER: Lepo pozdravljeni še enkrat.

V Poslanski skupini Socialnih demokratov podpiramo odločitev Vlade, da s spremembo in dopolnitvijo Zakona o prevozih v cestnem prometu omogočimo podaljšanje obstoječih koncesijskih pogodb za obdobje do največ dveh let. Po tem obdobju pa seveda tudi pričakujemo, da bo izpeljan javni razpis za podelitev koncesij linijskem prevoznikom.

Takšen predlog zakona podpiramo, saj v nastali situaciji, ko Vlada v prejšnjem mandatu ni izpeljala vseh postopkov, na podlagi katerih bi bilo mogoče omogočiti javni razpis za podelitev koncesij avtobusnim linijskim prevoznikom, ugotavljamo, da bi lahko s 1. januarjem leta 2009 v Sloveniji ostali brez avtobusnih prevozov. To bi zagotovo lahko pomenilo zelo veliko gospodarsko škodo in zelo velike težave za naše prebivalce oziroma vse tiste, ki uporabljajo avtobusni linijski prevoz.

Rok, do dveh let, ki je določen v zakonu govori o tem, da govorimo o roku do dveh let. Zato je seveda tudi možnost, da Vlada izpelje te postopke za podelitev koncesij tudi v krajšem obdobju. In zato tudi v Poslanski skupini Socialnih demokratov menimo, da so amandmaji poslanskih skupin SDS, SLS in SNS, ki želijo skrajšati obdobje, v katerem naj bi bile podeljene koncesije, nepotrebni, saj že sam zakon omogoča, da v krajšem roku Vlada izpelje vse potrebne postopke in zato teh amandmajev ne bomo podprli.

Glede amandmaja za uvedbo enotne vozovnice ugotavljamo, da rok prejšnjih poslanskih skupin v amandmaju ni realen, še posebej, če upoštevamo v kakšnih razmerah trenutno delujejo Slovenske železnice. Dejstvo je, da je čas za uskladitev vozniških redov in predvsem za izpeljavo vseh ustreznih postopkov zato, da bomo lahko izvedli tudi ustrezno obračunavanje enotne vozovnice, vendarle nekoliko daljši kot je 31. december leta 2009. Namreč dejstvo je, da naši tako linijski prevozniki kot tudi avtobusne in železniške postaje niso ustrezno opremljene, da bi lahko uvedli v tako kratkem času enotno vozovnico. Zagotovo pa se zavedamo, v Poslanski skupini Socialnih demokratov, da je uvedba enotne vozovnice eden od primernih in nujnih ukrepov, da se tudi izboljšajo razmere na področju linijskih prevozov, predvsem s povečanjem interesa za uporabo teh prevoznih sredstev že na podlagi enotne vozovnice. Vendar pričakujemo, da bo za to pripravljen natančen načrt, ki ga bo potrebno seveda tudi ovrednotiti in v primernem času potem tudi realizirati.

Tako bomo v Poslanski skupini Socialnih demokratov podprli besedilo dopolnjenega predloga zakona, kot ga je

oblikoval Odbor za promet in ne bomo podprli amandmajev, ki so bili vloženi v obravnavi na Državnemu zboru. Hvala.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa. Besedo ima dr. Peter Verlič, Poslanska skupina Slovenske demokratske stranke. Prosim.

DR. PETER VERLIČ: Spoštovani minister s sodelavcema, spoštovani kolegice in kolegi poslanci! Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o prevozih v cestnem prometu, ki ga je v obravnavo po nujnem postopku posredovala Vlada, rešuje pravno praznino obstoječega zakona o prevozih v cestnem prometu, ki v svojem 50. členu določa, da se javni linijski prevoz potnikov v javnem prevozu lahko podeli zgolj in samo na podlagi javnega razpisa s koncesijami najugodnejšim ponudnikom prevozov, kar je v pristojnosti Vlade. Obstoječi zakon ni predvidel možnosti do katere lahko pride v primeru izrednih okoliščin, ko se lahko znajdemo v situaciji, da pride do izjemne okoliščine, torej prekinitve storitve, ko gospodarske javne službe javnega linijskega prevoza potnikov iz kakršnikoli razlogov ni možno izvajati. Tedaj je potrebno opredeliti ukrepe in roke, da se zagotovi nemoteno izvajanje javnega linijskega prevoza, ki morajo biti resčasni, dobro utemeljeni, predvsem pa morajo trajati čim krajši čas. Naj poudarim, da se v Poslanski skupini Slovenske demokratske stranke strinjamo, da je sprememba zakona potrebna in gledano z vidika razreševanja te pravne praznine ideji spremembe zakona kot takšnega ne nasprotujem. Po našem mnenju pa je bil predlog zakona, ki ga je vložila v proceduro Vlada, bil vsebinsko nejasen in pomanjkljiv do te mere, da smo ga z vloženi amandmaji poskušali izboljšati že na samem Odboru za promet. Temeljno vprašanje, ki namreč ostaja še vedno odprto, tudi po dopolnjenem predlogu s strani sprejetih amandmajev Odbora za promet, ki jih je sprejela koalicija in smo jim nasprotovali, je, da predlog sprememb zakona v svojem 1. členu ne odgovarja na vprašanja okoliščin, razmer, v katerih primerih in iz kakšnih razlogov se bo ta člen sploh lahko uporabil, na kar je v svojem mnenju nedvoumno opozorila tudi Zakonodajno-pravna služba Državnega zbora. Tako kot je sedaj pripravljen predlog zakona, se lahko koncesija avtobusnim prevoznikom v primerih, ko veljavnost koncesij poteče pred podelitvijo novih ali pa v primeru odvzema koncesije, podeli brez javnega razpisa za obdobje dveh let. Nikjer niso podani razlogi, ki so pripeljali do takšnega položaja. Teoretično lahko čez dve leti ponovno pridemo v isti položaj, saj v zakonu ni varovalke, ki bi preprečila, da se takšna situacija ne more ponoviti oziroma ponavljati. Zato smo v poslanskih skupinah SDS, SLS in SNS vložili amandma s katerim predlagamo, da je takšno izjemno podaljšanje možno zgolj ob soglasju Državnega zbora, s čimer vsaj deloma ublažimo to nedorečenost v zakonu glede razlogov za nastop izjemnih okoliščin.

Naš naslednji amandma se nanaša na rok, v katerem se takšno izjemno podaljšanje lahko po tem zakonu dovoli. Predlagamo, da se v zakonu dovoli podaljšanje do 3. 12. 2009, ko začne veljati uredba Evropskega parlamenta in Sveta o javnih storitvah železniškega in cestnega potniškega prevoza in je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah in rešuje tudi ta vprašanja. Tako, da se bo od tega roka lahko neposredno uporabljalo tudi navedeno uredbo, kar bo s pravno-sistemskega vidika gotovo bolj čisto.

V zadnjem amandmaju pa predlagamo, da se v roku enega leta vsaj avtobusni prevozniki, ki bodo dobili podaljšano koncesijo brez javnega razpisa, vključijo v sistem enotne vozovnice.

Glede na to v kakšni meri bodo naši amandmaji upoštevani, se bomo tudi odločili o podpori omenjeni spremembi zakona.

Hvala.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa.

Besedo ima gospod Damijan Perne v imenu Poslanske skupine Zares.

Prosim.

DAMIJAN PERNE: Spoštovani gospod predsednik. Gospod minister. Poslanke in poslanci.

Tudi novela o kateri govorimo zdaj, je pravzaprav na nek način gasilski ukrep. Tako, kot smo govorili o prejšnji točki. Bojim se le, da ne bo to bolj ukrep pred neko povodnjijo podobnih težav, kot se nam nakazuje tukaj. Sprememba zakona je predlagana zato, ker Uredba o koncesijah za opravljanje gospodarske javne službe izvajanja javnega linijskega prevoza potnikov v notranjem cestnem prometu oziroma zakon, na podlagi katerega je bila ta uredba sprejeta, nima več pravne podlage za koncesijske pogodbe. To smo slišali prej. Kaj to pomeni? To pomeni, da če se ta novela ne sprejme, po 1. januarju, vsaj raziskave so pokazale, da še vedno, čeprav govorimo, da se vse več vozimo z avtomobili, je več kot 100 tisoč ljudi vezanih na javni promet, in po 1. 1. vsi ti ljudje pravzaprav ostanejo brez rednega avtobusnega prevoza. Saj avtobusni prevozniki niti ne bodo imeli pravice niti dolžnosti, da bi vozili po naših cestah. Zato menimo in stališče Poslanske skupine Zares je, da se ta novela mora sprejeti in bomo to novelo podprli.

Kar pa se tiče amandmaja, naša poslanska skupina amandmaja ne bo podprla. Glavna točka tega amandmaja je seveda časovna omejitev, ki se zmanjšuje. Menimo, da je rok postavljen do 31. decembra 2010, seveda govorimo o skrajnem roku in je možno stvari urediti že prej, dobro postavljen. Poglavitno vprašanje, ki se mi postavlja, ko gledam nazaj, je, kako to, da pristojno ministrstvo pod prejšnjo vlado, čeprav je vedelo kaj se bo zgodilo, enostavno ni pripravilo ustreznih pogojev za podelitev koncesij. Očitno je bil čas prekratek.

Zato se mi ne zdi smiselno, da se še dodatno omejujemo, zdaj, ko stvari gledamo naprej.

Torej, Poslanska skupina Zares bo novelo zakona o spremembah oziroma dopolnitvah Zakona o prevozih v cestnem prometu podprla, amandmaja pa ne.

Hvala lepa.

PRESEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa. Besedo ima gospod Anton Urh v imenu Poslanske skupine DeSUS. Prosim.

ANTON URH: Spoštovani gospod predsednik, spoštovani gospod minister s sodelavci, spoštovane poslanke in poslanci! Stališče Poslanske skupine DeSUS podpira predlog rešitev novele Zakona o prevozih v cestnem prometu. Predlagatelj namreč predlaga spremembe, ki omogočajo začasno podelitev koncesije gospodarski javni službi za izvajanje javnih linijskih prevozov potnikov tudi brez javnega razpisa, in sicer v primerih, ko ni mogoče opraviti javnega razpisa ali pa ni mogoče zagotoviti kakšnih drugih razlogov izvajanja gospodarske javne službe ni mogoče zagotoviti.

V noveli zakona je zagotovljeno, da se veljavne koncesije podaljšajo za obdobje do izvedbe javnega razpisa, vendar najdlje za dobo dveh let. Ob tem pa predlagane spremembe in dopolnitve zakona ne odstopajo od ciljev prvotnega zakona o prevozih v cestnem prometu, saj spremembe omogočajo le začasno podaljšanje koncesijskih pogodb, ki bodo po končanem začasnem obdobju podeljene na podlagi javnega razpisa.

Želeli bi opozoriti, da gre pri tej noveli zakona za gašenje požara, saj bi morale pristojne službe na ministrstvu pravočasno opozoriti, da se bliža konec veljave zakona in v tem primeru reagirati, torej pravočasno predlagati ustrezne ukrepe in spremembe zakona. Če bi vladne službe opravljale svoje delo, potem bi se izognili nujnemu postopku in morebitnim škodljivim posledicam. Če predlog zakona ne bi bil sprejet, bi Republika Slovenija ostala 1. 1. 2009 brez javnih linij avtobusnih prevozov, če se koncesijske pogodbe, ki se sicer iztečejo 31. 12. 2008, ne bodo podaljšale. Nedopustno je, da nedelavnost, apatičnost in brezbržnost vladnih služb lahko povzroči nepopravljivo škodo državi, ki bi jo občutili praktično vsi državljani in državljanke, ki so vezani na javni prevoz, šolarji, dijaki in študentje, delavci in nenazadnje tudi upokojeanci. Ravno zaradi nepravočasnih reagiranja vladnih služb, na kar smo v Poslanski skupini DeSUS že večkrat opozarjali, bi bilo potrebno za zakone, ki vsebujejo določbe s časovno omejitvijo, postaviti nekakšne skrbnike, ki bi dovolj zgodaj predvideli potrebne ukrepe za preprečitev neprijetnih posledic, ki bi jih prinesel iztek veljavne določbe zakona.

Ob tem želimo opozoriti oziroma predlagati, da bi se morali vsi ponudniki javnega prevoza, torej avtobusnih in železniških prevozov med seboj uskladiti. Po naši oceni ne bi bil slab predlog, da bi bila del koncesijske pogodbe tudi

določba oziroma zahteva, da se ti ponudniki med seboj uskladijo. Uskladijo čas prihodov in odhodov vlakov in avtobusov. Konkretno to pomeni, da mora potnik, ki je, na primer, z vlakom prispel v nek kraj, čakati avtobusni prevoz in obratno. Zdaj pa v praksi potniki na lastni koži občutijo popolno nefleksibilnost ponudnikov javnih prevozov. Seveda bi bilo treba zagotoviti praktične splošne vozovnice, da ne bi potniki potrebovali več različnih vozovnic. Trenutno sicer obstajajo kombinirane vozovnice, vendar samo za določene relacije.

Sicer pa, kot že rečeno, Poslanska skupina DeSUS podpira predlagane spremembe zakona. Poslanska skupina pa ne podpira amandmajev Slovenske ljudske stranke, Slovenske demokratske stranke in Slovenske nacionalne stranke. Prav tako ne podpira amandmaja na amandma Slovenske demokratske stranke. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa. Besedo ima gospod Srečko Prijatelj, v imenu Poslanske skupine SNS. Prosim.

SREČKO PRIJATELJ: Hvala lepa, spoštovani predsednik. Spoštovani minister! Povsem jasno je, da sama sprememba ni sporna in da je na nek način nujna. Mogoče je to prva zastavljena čer v novem mandatu sedanjega ministra, ki ni spregledana. Ampak, kot že povedano, če bi vladni uslužbenci odgovarjali tudi za svoje nedelo, kot morajo delavci v neposredni proizvodnji, bi bila tudi tu verjetno iskana kakšna odgovornost. Kajti nedopustno je, da sprejemamo v času, ko so že skoraj novoletni prazniki, to uredbo oziroma to dopolnitev, zaradi tega, ker bi lahko po 1. 1. 2009 avtobusni prevozniki rekli, nimamo pravice vozimo po cestah, in bi s tem odpadli javni šolski prevozi, ki so še edini javni, tako imenovani masovni javni prevozi v življenju nasploh. Torej, če ne bo večje odgovornosti tudi s strani vladnih uslužbencev, potem se bodo te stvari še dogajale. In prejšnji zakon je bil ravno tako nek nujen ukrep, zaradi tega, ker je bilo nekaj spregledano. Ne razumem pa, zakaj bi morali vztrajati na tem, da se brez javnega razpisa nekaj nekomu podeli za dobo do dveh let. Ali ni javni razpis tisto, kar odpravlja sum pristranskosti, sum nepoštenja in sum nekega dogovarjanja pod mizo. In ravno ti amandmaji, ki smo jih sopodpisali tudi mi, dajejo možnost, da se ta zadeva formalnopravno, s popravkom zakona uredi tako, da lahko sploh razpišemo javni razpis, potem pa se to popravi. Do enega leta bi bilo povsem umestno, da dajemo možnost nekomu, za katerega niti ne vemo, ali bo poklican, ali je že avtobusni prevoznik in ali bo avtobusni prevoznik, ki je nastal na novo ali pa je še v fazi nastajanja. Vprašanje, na katerega nas opozarja tudi Zakonodajno-pravna služba, je povezano s tem, komu naj bi se na podlagi teh odločb koncesija sploh podelila. Se pravi,

katerim izvajalcem, izven morebitnega kroga dosedanjih koncesionarjev, ali kakšnih, ki nastajajo na novo ali pa mogoče kakšnega, ki do sedaj nima koncesije. Skratka zelo netransparentno, neodgovorno in kdo bo o tem odločal se sploh ne ve. Lahko bo to minister, lahko bo to ministrstvo ali ne vem kdo, Vlada.

Skratka jutri in pojutrišnjem bomo lahko govorili o tem, da je minister deloval zelo pristransko, ker je nekomu dal možnost, da dela, drugim pa ne. To je zelo občutljivo področje in ravno zaradi tega, ker je ta amandma dobronameren in ker je tudi v kontekstu tega kar predpisuje uredba 137/02, v letu 2007 je nastala, bi bilo smiselno, da se te amandmaje upošteva. Jaz verjamem, da bosta tako opozicija kot pozicija glasovali za ta zakon s spremembami ali brez, ker so te nujne. Enostavno si ne moremo dovoliti, da teh sprememb tega zakona ne bi izglasovali. Vendar pa, če je neka pripomba dobronamerna in amandmaji, ki smo jih sopedpisali tudi mi, so dobronamerni, bi bilo potrebno prekiniti staro prakso izločevanja, ko je v prejšnjih mandatih, pa bom kar govoril, v vseh mandatih bila praksa, da se je najprej pogledalo na prvo stran, kdo je pa to podpisal, to pa niso pravi, to bomo pa strgali.

Preprosto popravki kličejo v smer transparentnosti, večjega poštenja in k odpravi morebitnih krivic, ki se bodo dovolile in seveda tudi enotna vozovnica bi bila po tolikih letih, ko že govorimo o enotni vozovnici, nuja in seveda bi se moralo to zgoditi 1. 1. Hvala lepa.

PRESEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa. Končali smo s predstavitevijo stališč poslanskih skupnih. Prehajamo na razpravo o členih in vloženi amandmajih. V razpravo dajem 1. člen ter amandma poslanskih skupin SDS, SLS in SNS. Odpiram razpravo. Želite razpravljati? Besedo ima gospod Marjan Bezjak. Prosim.

MARJAN BEZJAK: Hvala za besedo, gospod predsednik. Spoštovani gospod minister s sodelavci, spoštovane poslanke in poslanci! Osebno sem prepričan, da je zelo pomembno, da dejansko sprejmemo in damo koncesionarja na koncesijo, ampak ne v takšni obliki, v obliki v kateri je dejansko bilo že iz Poslanske skupine SDS kakor tudi iz Nove Slovenije in Zares predlagano.

Druga stvar, kar bi dejansko rad poudaril... Koncesionarjev v Sloveniji je šestinštirideset, gospod minister je rekel petinštirideset. Šestinštirideset koncesionarjev, od tega je vseh avtobusnih prevoznikov dejansko dvesto sedemindeset. Med drugimi je bilo izrečeno tudi, da se bodo povečala sredstva za 16,5 milijona evrov. Vemo, da je dejansko gorivo padlo, prišlo na isto raven kot v lanskem letu junija 2007. Potem je vprašanje ali bo dejansko tudi povečanje za ostale prevoznike v Sloveniji. Na kakšen način bodo ostali prevozniki lahko povečali ta

sredstva. Ali ste mislili slučajno ta sredstva, 16,5 milijonov, za nabavo novih avtobusov, ki vemo, da določena podjetja imajo zelo kritična. Saj se sami spomnite koliko nesreč se je zgodilo pri šolskih prevozih. Ne vem, to boste objasnili, a rad bi poudaril, da kvalitetni avtobusni prevozniki bodo tako ali tako s tem delom, ki ste ga namenili, dobili še več sredstev, tisti manjši avtobusni prevozniki pa verjetno manj sredstev za opravljanje svoje dejavnosti. Na konec koncev se moramo zavedati, da je v Sloveniji načeloma vseh prevoznikov 6.732 in vsi ustvarijo 5,3% BDP-ja v Sloveniji. To ni mala stvar. Zato jaz smatram, da pojdimo v to spremembo zakona korenito, da ne boste imeli januarja problemov še ostalih prevoznikov v zvezi s tem pred ministrstvom ali kako drugače.

Absolutno podpiram amandma, ki je bil vložen iz naše strani in tudi s tem ga bom potrdil in stal za tem. Hvala.

PODPRESEDNIK MIRAN POTRČ: Hvala lepa. Besedo ima gospod Peter Verlič.

DR. PETER VERLIČ: Torej v Poslanski skupini Slovenske demokratske stranke smo se odločili za vložitev tega amandmaja iz preprostega razloga, ker smo dobronamerno želeli zakon, ki bo izboljššan. Da na kratko pojasnim.

Vsaka izjema je v vsakem zakonu neka posebna okoliščina. Žal, obstoječi zakon te posebne okoliščine, te izjemnosti, da lahko pridemo v situacijo, ko iz takih ali drugačnih razlogov koncesija ni pravočasno podeljena za naprej, potem pridemo v neke vrste pozicijo, ko ni izhoda in lahko pride do situacije kakršna se nam obeta zdaj, čez 14 dni. Zato, ker gre za izjemno situacijo, ker gre za okoliščine, ki morajo biti, po moji oceni, v zakonu tudi natančno definirane, kdaj te izjemne okoliščine nastanejo, kaj je razlog izjemnih okoliščin, zakaj je do njih prišlo, da se ta rok izjemnosti čim bolj skrajša. Jaz mislim, da nobena situacija, ki traja dalj časa ni dobra. Zato se je predlagateljica Vlada v svojem osnovnem zakonu, v svojem prvotnem 1. členu sklicevala na uredbo Evropskega parlamenta in Sveta 1370 iz leta 2007 o javnih storitvah v poštnem, železniškem in cestnem prometu, ki to izjemno situacijo tudi rešuje. Ta uredba bo začela veljati 3. decembra 2009 tudi neposredno za Slovenijo. Torej, od takrat naprej imamo pravno sistemsko rešitev z razlogi, kdaj se neka storitev prekine, kdaj nastopi pogoj za neko izjemno okoliščino. Ker pa je potem, tudi na podlagi mnenja Zakonodajno-pravne službe in verjamem tudi razprave na Odboru za promet, prišlo do ugotovitve, da nekaj kar bo veljalo šele čez eno leto ni dobro vpisati v zakon, ki ga imamo sedaj na mizi, je potem prišlo do teh popravkov, ki pa tako kot so predloženi sedaj, tako kot je zakon dopolnjen, govorijo samo o primerih kaj se zgodi, ko neka koncesija poteče in kaj je potrebno storiti, ne govorijo pa o okoliščinah, ki so privedle

do teh razmer. Zato predlagamo in tukaj je kolega poslanec, ki je predstavil stališče Poslanske skupine DeSUS, rekel: "ja, verjetno bi potrebovali skrbnika", no, mislim, da smo v tem amandmaju v prvem odstavku in potem v tretjem odstavku, to se pravi to sta šesti in osmi odstavek tega 1. člena, dodali, da je možno podaljšanje, pazite, gre tudi za podaljšanje, ko nimamo javnega razpisa pri oddajanju gospodarske javne službe. Jaz mislim, da je, ko gre za javna sredstva, prav, je temelj, je načelo javni razpis. Tukaj imamo mi izjemno okoliščino, ki narekuje ukrep brez javnega razpisa in ne vemo točno, zakaj je do teh razlogov prišlo, zato se nam zdi prav, da da soglasje Državni zbor. Poleg tega opozarjam, da je pri takem aktu, ko gre za podaljšanje gospodarske javne službe javnega linijskega prevoza potnikov v javnem potniškem prometu, zaradi nastopa izjemnih okoliščin in podaljšanja brez javnega razpisa za določeno obdobje, prav, da da soglasje Državni zbor. Zato, da je Državni zbor s tem seznanjen. Mislim, da je to dober predlog in zato tudi to dopolnilo. In seveda, zaradi nujnosti ukrepa se nam zdi, da je rok eno leto več kot dovolj za to, da se javna koncesija podeli.

Zato tudi predlagam, da takšno dopolnitev, te amandmaje podprete.

Hvala.

PODPRESEDNIK MIRAN POTRČ: Hvala lepa, gospod Verlič.

Besedo ima Matjaž Han.

MATJAŽ HAN: Hvala lepa, spoštovani podpredsednik. Spoštovani minister z ekipo. Kolegice in kolegi.

Danes je pred nami že drugi zakon, ki ga lahko imenujemo "gasilski zakon", ker, po mojem mnenju, gasimo požar po nepotrebem, s tem, da absolutno vemo, kdo je piroman oziroma kdo je zanetil ta požar. In tu lahko povem, da nestrokovnost ali slabo vodenje prejšnje vlade. Tako v prejšnjem primeru kot zdajšnjem, v tem zakonu. In zelo zanimivo je, ko poslušamo razlago dr. Verliča, ki je štiri leta sedel na ministrstvu, kot državni sekretar in se mu ni uspelo izpogajati, tako z avtobusnimi prevozniki kot še z nekaterimi drugimi in da je imel odredbo pripravljeno že več kot leto dni, pa mu je ni uspelo spraviti pod streho in zato je danes ta seja, ta nujna seja pred novoletnimi prazniki, zato, da se 1. 1. 2009 ne bo Slovenija, na nek način, ustavila zato, ker ne bomo imeli podeljene nove koncesijske pogodbe. In zakaj oziroma zelo plastično bom povedal: nobene razlike ni med SDS-ovim in našim predlogom, samo v eni stvari in to stvar je bilo treba najti, to pa je ta rok, ker ministrstvo pravi, da rabi največ dve leti za podelitev nove koncesijske pogodbe oziroma za razpis, vi pa pravite največ eno leto. In to je osnovna razlika, čeprav se verjetno, vsaj upam, da zavedate vseh problemov, ki so. In ključni problem je ta, da prejšnja vlada ni znala vzpostaviti dialoga z raznoraznimi skupinami. Če ste

spremljali novice, je že minister te vlade, minister za promet, mislim, da pred dvema dnevoma ali enim dnevom opravil razgovor in začel dialog s prevozniki. In verjamem, da vam bo to tudi uspelo. Okoliščine, zakaj je do tega prišlo, so zelo jasne. In še nekaj. Ko je SDS oziroma gospod Verlič izpostavil, da je prišlo do pravne praznine, vemo, zakaj je prišlo do te pravne praznine, da je bilo to slabo delo strokovnih služb, pa tudi Ministrstva za promet. Osebnost bom zakon seveda podprl, ne bom pa podprl amandmaja, ki je zato, da lahko danes razpravljamo in iščemo krivce. Hvala lepa.

PODPRESEDNIK MIRAN POTRČ: Hvala lepa, gospod Han. Besedo ima gospod Branko Marinič.

BRANKO MARINIČ: Hvala lepa, spoštovani podpredsednik. Če prav slišim, vam mikrofoni ne delujejo; toliko v opozorilo. Spoštovani minister z ekipo, kolegice in kolegi! Zdi se mi, da bomo šli predaleč, če bomo kazali s prstom na tiste, ki so prej vodili, in tiste, ki vodijo zdaj, da pač morajo narediti tisto, česar prejšnji niso, ob tem pa pozabili, da ob ministru sedita dva sodelavca, ki sta natanko seznanjena s tem, kako se je v preteklosti to dogajalo, da kažete potem pravzaprav na del ekipe, ki z ministrom ostaja. In se mi zdi, da je temeljnega pomena za dobro sodelovanje tudi neko razumevanje in zaupanje med najožjimi sodelavci posameznega ministrstva. V tem konkretnem primeru danes z ministrom za promet sedita dva najožja sodelavca, ki to področje pokrivata in ki to področje v detajle poznata tudi za nazaj. Toliko za razumevanje.

Kar se pa tiče samega opravljanja javne gospodarske službe, ki je opredeljena v 50. členu veljavnega zakona, in obravnave 1. člena predloga za spremembo, ki jo imamo pred sabo, je treba poudariti, da je država tista, ki je odgovorna za zagotavljanje javne gospodarske službe. Treba je opozoriti na nekatera neskladja, ki so se dogajala v preteklosti in se še vedno dogajajo. Eden izmed govornikov, predstavnikov poslanskih skupin, je na to lepo opozoril - usklajevanje vozniških redov. Ko govorimo o opravljanju in zagotavljanju javne gospodarske službe, je treba upoštevati tudi usklajevanje vozniških redov. Tu naletimo na tiste, ki opravljajo to javno gospodarsko službo, torej prevozniki, ki jih je toliko in toliko tisoč oziroma 46, ki opravljajo to javno gospodarsko službo. Treba se je zavedati, da so prav včeraj izrazili tudi nezadovoljstvo glede cen, ki jih dosegajo s temi koncesijami. Namreč, kaj se je zgodilo? Znašli so se v situaciji, ko so po eni strani spremljali nihanja teh goriv na svetovnih trgih in so bili praktično že zadovoljni, ko se je obrnila situacija v njihov prid. Po drugi strani pa Vlada Republike Slovenije zviša trošarine in javne prevoznike spet postavlja v neugoden položaj. Ko so že bili prepričani, da so na boljšem, se je pokazalo ravno obratno in seveda je razumljiva njihova želja in zahteva po doseganju višjih cen, če bodo tudi v prihodnje

opravljali to javno gospodarsko službo. In še en pomemben moment je tukaj, ki smo ga predlagatelji amandmaja tudi predlagali. Veste, tukaj pri opravljanju javne gospodarske službe, ko gre za prevoz potnikov, ne smemo pozabiti, da je eden temeljnih nalog zagotavljanje tega tudi enotna vozovnica. Ni tako daleč Karlshure, kjer imajo to dokaj spodobno in že dolgo urejeno. Tudi nekateri javni prevozniki so si to že ogledali. Ne vem, kje je tisti ključni element, zaradi katerega ne upamo poseči v uveljavitev enotne vozovnice. To bi zmanjšalo prenekatero stroške. Na drugi strani javnim prevoznikom, tako avtobusnim kot tudi železniškim. Vemo, da so se Slovenske železnice na področju potniškega prometa prav tako znašle v izgubah; pripomore k temu, da bomo prisilili uporabnike, jim olajšali poti tudi, ko imaš enotno vozovnico, ki jo lahko uporabljaš v javnem linijskem avtobusnem prometu ali pa v železniškem ali še kakšnem drugem prometu. Skratka gre za kar cel splet teh javnih gospodarskih služb, kjer bi Vlada pravzaprav morala poseči in ugrezniti v to kislo jabolko, v čim krajšem času.

Zato se nam je pravzaprav vsilila želja in pa zahteva, da vložimo amandma in skušamo vplivati na to, da bi ta rok skrajšali na eno leto. Kajti, s tem bi končno dosegli, da ne bo več izgovarjanja, tudi po zaključku tega našega mandata, kdo je kriv, da do enotne vozovnice ni prišlo. Skratka, eno leto časa je dovolj, ko bi se lahko te zadeve uredile. Je pa tako, da kakorkoli podaljšujemo na dve leti ta rok, brez javnega razpisa, veste, to ni dobro. Če hočemo zagotavljati na drugi strani transparentno porabo javnih sredstev, potem moramo ustvarjati tudi zakonske podlage za to in jaz sem prepričan, da bi z upoštevanjem amandmaja, ki ga predlagamo opozicijske stranke veljalo razmisliti in tudi ta amandma podpreti. Hvala lepa.

PODPREDSEDNIK MIRAN POTRČ: Hvala lepa gospod Marinič. Pred razpravo me je gospod Verlič prosil, da bi rad pojasnil svojo razpravo zaradi razprave gospoda Hana. Gospod Verlič, izvolite.

DR. PETER VERLIČ: Hvala lepa gospod predsedujoči.

Čisto kratka replika kolegu poslancu Hanu, ker me je tudi osebno omenil. Poglejte, življenje ni črno-belo, življenje očitno ni samo delitev na vaši-naši, tako kot se očitno to zdaj zelo rado sliši v Državnemu zboru in najbrž bomo poslušali o tem, kaj je prejšnja vlada storila slabo, kar cel mandat te vlade... No dobro... Ampak, želim pa povedati na ta del, ko govorimo kako prejšnja vlada ni nič storila, pogledajte Uredbo o koncesijah za upravljanje gospodarske javne službe izvajanje javnega linijskega prevoza potnikov v notranjem cestnem prometu je bila sprejeta avgusta 2004 in tam so bile koncesije podeljene do konca leta 2008. Morda, če bi bile tam podeljene za daljše časovno obdobje tega problema danes tu

sploh ne bi imeli. Torej toliko, da vemo, v času katere vlade je bila sprejeta uredba, ampak toliko mimogrede.

Imam pa tudi Delo tukaj, kliping, pogajanja o prevozniških koncesijah na Ministrstvu za promet brez napredka. Tako piše v naslovu, ministru in ekipi želim obilo, obilo uspeha pri pogajanjih. Ampak zaenkrat piše, da ni napredka.

PODPRESEDNIK MIRAN POTRČ: Hvala lepa gospod Verlič. Besedo ima gospod Radovan Žerjav.

MAG. RADOVAN ŽERJAV: Hvala lepa, gospod podpredsednik. Spoštovani minister, spoštovane kolegice in kolegi.

V temu primeru ni potrebno kazati s prstom tukaj sem. Jaz sem bil bivši minister in sem se zavestno odločil, da je temu tako kot danes je in vam bom poskušal razložiti tudi zakaj in tudi zakaj mislim, da je prav, da je enoletno obdobje tisto, za katerega sem prepričan, da se zadeve dajo urediti.

Sam sem veliko delal na tem koncesijskem aktu, da bi bil pravočasno urejen in jaz sem ga seveda razumel kot nekaj kar bo celovito rešilo avtobusne prevoze, vse avtobusne prevoze, ker vemo, da v tem trenutku to področje ni dovolj urejeno, ni transparentno in veste, da avtobusni prevozniki dobivajo iz različnih, bom rekel v narekovajih, državnih virov veliko denarja.

Koncesijski akt, ki smo ga pripravili na ministrstvu je imel tudi ta namen, da se to področje, ki je, še enkrat poudarjam, takrat neurejeno, da se uredi. Veliko je bilo pogovorov, sam sem vztrajal, da najdemo kompromis z avtobusnimi prevozniki, da se dogovorimo o enem koncesijskem območju, zato, ker smo na ministrstvu menili, da je to boljše za ene in druge, nikoli pa nismo vztrajali, da to eno koncesijsko območje mora biti. Želel sem, da je to dogovor in da se vsi s tem strinjamo. Jaz upam, da bodo to tudi sodelavci sedanjega ministra potrdili in jaz upam, da zdajšnji minister ne dobiva drugačne podpore kot sem jo dobival sam. Žal, smo se znašli tik pred volitvami in ugotovili, da v tem koncesijskem aktu niso bili urejeni šolski prevozi. Tisti, ki ste župani verjetno zelo dobro poznate to problematiko in veste, da je ta problematika zelo, zelo pereča, da tu avtobusni prevozniki koristijo, kako se temu reče, "gužvo" in če boste župani med sabo povprašali en drugega boste videli, da vsak plačuje sto in eno različno ceno. In moja želja je bila, da tudi te šolske prevoze zajame ta koncesijski akt. V tem časovnem pritisku, ko smo bili tik pred volitvami, je bila moja odločitev zavestna. Ob tem, da smo preverili ali lahko ta zakon, ki je danes na mizi, še pravočasno, pred koncem tega leta, spremenimo in podaljšamo ta rok, ugotovili, da je to možno, zato danes tudi to delamo. Moja odločitev je bila, da zaradi tega zadevo podaljšamo za eno leto. Torej, prvič zaradi šolskih prevozov, drugič zaradi tega, ker nismo imeli zagotovljenih finančnih

virov, vi pa veste, da v kolikor bomo želeli javni potniški promet dvigniti na višji nivo, da bo konkurenčnejši, da bo sodobnejši, da bo ljudem prijaznejši, bo potrebno tudi kaj več vložiti vanj, ampak pod transparentnimi pogoji. Torej, to je bil drugi razlog zakaj sem se odločil tako kot je bilo, kot sem se, in tretji razlog je bil ta, ker smo bili pred volitvami in kakšnega konstruktivnega razgovora s komerkoli ni bilo možno speljati. In še enkrat pravim, trdno sem prepričan, ampak dopuščam možnost, da pustimo zadevo tudi za dve leti, prepričan pa sem, glede na to, ker vem koliko je narejeno in vem kakšna gradiva na ministrstvu so, da je to možno narediti v enem letu in mislim, da delamo napako, da bomo komu na ministrstvu - pa tukaj ne mislim na ministra, daleč od tega, ampak na njegove sodelavce - da jim bomo dali potuho, da jim bomo dali čas, da to pomembno področje pripravljajo eno leto. To je moje osebno mnenje. Hvala lepa.

PODPRESEDNIK MIRAN POTRČ: Hvala lepa, gospod Žerjav.

Lista je izčrpana. Želi še kdo? Gospod minister dr. Patrick Vlačič, prosim.

DR. PATRICK VLAČIČ: Hvala, podpredsednik.

Glede pogojev za začasne koncesije na ministrstvu ocenjujemo, da so pogoji jasni. Namreč, en pogoj je, ko veljavnost koncesij poteče, v takšnem primeru je okoliščina potek časa, drugi pogoj pa je odvzem koncesije - okoliščine so določene v takšnem primeru v drugih pravnih aktih.

Glede javnih razpisov - v tako kratkem času jih pač ni moč izvesti, se pa za izvajanje javnih gospodarskih služb sklene pogodbe z obstoječimi prevozniki. Tako glede tega ne vidimo večjih problemov. Če je teh prevoznikov 46, nam je eden ušel in ga bomo nazaj ujeli, ni bilo kakorkoli namerno, da bi kogarkoli izpustili iz te zgodbe.

V zakonu, se strinjam, je treba marsikaj spremeniti, ampak ne po nujnem postopku. Številna pravila so, številni višji standardi danes v avtobusnem cestnem prevozu, ki jih bomo sledili v novem predpisu.

Številke, o katerih sem govoril, ki ste jih vi omenjali, so pravzaprav zahteve avtoprevoznikov. To so pač njihova pogajalska izhodišča, tako da se bomo tam še pogajali z njimi.

Torej, zakaj daljši rok kot eno leto? Govorimo seveda o največ dveh letih. Recimo, če vam samo naštejemo predpise, ki bo treba spremeniti. To je: Zakon o prevozih v cestnem prometu, Zakon o organizaciji in financiranju vzgoje in izobraževanja, Zakon o osnovni šoli, Zakon o štipendiranju, Zakon o visokem šolstvu, Zakon o lokalni samoupravi. Zdaj sama količina predpisov, ki jih bo treba ob tem spremenjenem sistemu sprejeti, je velika. Drugi razlog pa je v tem; res je predpis, uredba je pripravljena, moram pa reči, da imamo tudi strokovne podlage za drugačen sistem, integriran sistem v javnem cestnem linijskem potniškem prevozu, ki je mogoče bolj

primeren, kot tisti, za katerega je ta trenutek uredba pripravljena. Tako bomo to odločitev še sprejeli, vendar stvari niso pripeljane tako daleč oziroma imamo dva možna sistema in pri enem niso tako daleč pripeljane, da bi takoj šli v predpis.

Glede enotne vozovnice. Ker je tudi predlagan rok eno leto, bi pa rekel, da je to ukrep, ki sledi kot kapa na koncu vsem drugim ukrepom in je še toliko težji enoletni rok. Tako da predlagamo, da ostane tako, kot je. In na ministrstvu ne podpiramo predlaganih amandmajev.

PODPREDSIEDNIK MIRAN POTRČ: Hvala lepa.

Želi k 1. členu še kdo razpravljati? (Ne.) Hvala lepa.

Zaključujem razpravo k 1. členu in amandmaju k temu članu.

Prehajamo na razpravo k 2. členu in dvema amandmajema, ki sta vložena k 2. členu. Opozorili so me namreč, da je prvi odstavek treba razumeti kot spremembo in dopolnitev prvega odstavka 2. člena in kasneje na koncu besedila še drugi amandma, ki pomeni nov drugi odstavek potem 2. člena.

Ali želi kdo razpravljati o 2. členu in dvema amandmajema k temu členu? Prosim za prijave k razpravi. Hvala. Besedo ima gospod Peter Verlič.

DR. PETER VERLIČ: Hvala lepa, predsedujoči. Torej, s tem amandmajem, ki smo ga vložili, v prehodni določbi ta rok, ko naj bi ukrep veljal, skrajšujemo do 3.12.2009. Kot sem že pri stališču poslanske skupine povedal, je to rok, ko začne veljati uredba Evropskega parlamenta in Sveta o javnih storitvah železniškega in cestnega potniškega prevoza, ki to področje javnih potniških prevozov, in tudi avtobusnih seveda znotraj tega, ureja neposredno. Tako se po tem roku pravzaprav znajdemo v pravnosistemskem - sicer nisem pravnik, ampak tudi iz poročila Zakonodajno-pravne službe je bilo razumeti, da bi najbrž po tem datumu bilo treba v našem pravnem redu te stvari podrobneje opredeliti. Glede na razpravo, ki smo jo, mislim, dovolj utemeljeno razložili k vložnemu amandmaju k 1. členu, se pravi, da se rok skrajša na eno leto, je potem ta drugi amandma smiseln. Torej, iz odgovora - sicer sem nekoliko razočaran, da minister pravi, da v enem letu tega ni možno izpeljati, javnega razpisa, čeprav sem pa razumel kolega poslanca Vebra v predstavitvi stališča poslanske skupine Socialnih demokratov, da pa je ta rok vendarle možno skrajšati tudi tako, kot je bilo predloženo. Tako zdaj ne razumem; osebno mislim, da bi se te stvari dale izpeljati v roku enega leta. S tem, ko pa nastopi rok 3. december 2009, pa pravzaprav neposredno začne veljati nova ureditev na področju javnih storitev železniškega in cestnega potniškega prevoza.

Naj še enkrat ponovim. Tudi Vlada je v svojem prvotnem predlogu kot enega izmed razlogov za opis izjemnih razmer, citirala kar določbo tega 5. člena uredbe, v katerem pač

pravi, da lahko pride do nastopa izjemnih razmer. Torej hočem povedati, da tudi, če sprejmemo ta amandma, kjer rok za vzpostavitev obstoječih koncesij podaljšamo do 3. 12. 2009, po tem datumu ne bomo imeli nobene pravne praznine, ker imamo tukaj uredbo, ki se pravzaprav v svojem petem odstavku 5. člena sklicuje tudi na primer prekinitev storitev ali neposrednega tveganja za nastanek takšnega položaja. Torej takšnega položaja, kot ga rešujemo danes s to novelo spremembe zakona in kot je bil najprej tudi s strani Vlade predlagan. Prvotni 1. člen je kar sledil temu petemu odstavku 5. člena. Vendar na opozorilo Zakonodajno-pravne službe, da to velja šele čez eno leto, se je to v dopolnjenem predlogu izpustilo s temi amandmaji odbora, kar je na nek način slabše, ker so izpuščene okoliščine. Ampak to je že v razpravi bilo o 1. členu dovolj pojasnjeno.

Še zaradi nečesa predlagamo ta rok do 3. 12. 2009. Menimo in razumel sem ministra, da bi verjetno bilo bolje pripraviti nek nov zakon, ki bi celovito uredil javne storitve železniškega in pa cestnega javnega potniškega prometa. Jaz mislim, da je ta uredba že en del tega in verjetno, jaz sem prepričan, da bomo v Državni zbor dobili ta zakon, potem pa bo pravzaprav zakon o prevozih v cestnem prometu najbrž v tem delu nepotreben.

Tako predlagam, da ta amandma podpremo, ni nobenega razloga, da ga ne bi. 3. 12. 2009 se ne bo zgodilo nič drugega kot to, da bo začela neposredno veljati uredba, ki urejuje tudi to problematiko, kot jo imamo sedaj tukaj s to novelo. V nasprotnem primeru bomo imeli pa kar dve ureditvi: Eno neposredno uredbo s strani Evropske unije in potem ta naš zakon pa bomo spet lahko v kakšnih dilemah. Predlagam, da pač ta amandma podprete.

PODPREDSEDNIK MIRAN POTRČ: Hvala lepa. Besedo ima gospod Miran Jerič.

MIRAN JERIČ: Hvala za besedo, spoštovani gospod podpredsednik. Spoštovani minister, kolegice poslanke, kolegi poslanci! Če lahko, po mojem mnenju sta 1. in 2. člen in amandmaji k tema dvema členoma tako zelo tesno povezani. Gospod Verlič je ponovno omenil okoliščine, ki so pripeljale Vlado oziroma Ministrstvo za promet, da predlaga spremembo zakona po nujnem postopku. Zakaj se je to zgodilo? Zgodilo se je iz razlogov, ki jih je lepo pojasnil naš poslanski kolega bivši minister gospod Žerjav. Če bi to slišali že na odboru, potem po mojem tudi na Odboru za promet takšne razprave včeraj ne bi bilo. Jaz spoštujem razloge, zakaj se je odločil, da uredbe ne da v vladno proceduro, ampak dajte tudi razumeti Vlado in Ministrstvo za promet, da je bilo treba na hitro odreagirati, zato je Vlada tudi predlagala po nujnem postopku spremembe in dopolnitve Zakona o prevozih v cestnem prometu,

da rešimo to pravno praznino, ki dejansko nastaja s 1. 1. 2009.

Zdaj, o roku 2009 ali najkasneje do konca decembra leta 2010 se da razpravljati, v tem se strinjam, ampak po mojem mnenju gre za zelo zahtevno opravilo. O nekaterih postopkih in usklajevanjih je govoril že naš poslanski kolega Žerjav in tudi novi minister za promet. Po mojem mnenju bo treba kar veliko napora vložiti, da bomo prišli do te uredbe in uredba bo osnova za javni razpis. Ne govoriti, tudi mi bi si želeli, da bi imeli dovolj časa in da bi zdaj objavili javni razpis in podaljšali koncesije na podlagi javnega razpisa. Ni časa. Če želimo javni linijski potniški promet s 1.1.2009 urediti, je treba to urediti na podlagi interventnega oziroma nujnega zakona, kot je predlagan. Seveda, ko bo pa uredba pripravljena, bo pa potem na podlagi uredbe in ko bodo koncepti znotraj uredbe tudi na nek način razčiščeni, bo pa objavljen javni razpis in potem bomo dobili nove koncesionarje, ki bodo imeli tudi dolžnost, dolžnost in tudi pravice, na kakšen način to koncesijo izvaja.

Tisto, kar bi še rad poudaril, ker mene v vaših amandmajih bolj kot rok moti nesoglasje Državnega zbora, sicer to ni v tem amandmaju, ampak prejšnjem. Mislim, da s tem, ko bomo zakon spremenili, bomo dali na nek način soglasje ministrstvu oziroma Direkciji Republike Slovenije za državne ceste, da podaljša največ za dve leti brez javnega razpisa te koncesijske pogodbe. Zamislite si, da se bo zakonodajno telo ukvarjalo z vsakim soglasjem za koncesijski akt. Tega ne morem razumeti. Zakaj potem v prejšnjem mandatu, ko smo podelili kopico koncesij na področju zdravstva, nismo prišli po soglasje v parlament? Jaz mislim, da ni potrebno, da je to stvar izvršne veje oblasti in da se te stvari na ta način uredijo. Mene skrbi, da bi to bila pristojnost parlamenta.

Poslanska skupina Liberalne demokracije Slovenije bo podprla predlog zakona, ne bo pa podprla nobenega amandmaja ne k 1. in ne k 2. členu. Hvala lepa.

PODPRESEDNIK MIRAN POTRČ: Hvala lepa. Lista prijavljenih kandidatov za razpravo o 2. členu je izčrpana. Želi še kdo razpravljati? (Ne.) Ker ne želi nihče več razpravljati, zaključujem razpravo.

Obveščam vas, da bomo o amandmajih v skladu s časovnim potekom seje zbora odločali danes v okviru glasovanj, pol ure po prekinjeni 4. točki dnevnega reda.

S tem prekinjam to točko dnevnega reda.

Prehajamo na **4. TOČKO DNEVNEGA REDA - OBRAVNAVA PREDLOGA ZAKONA O RATIFIKACIJI STABILIZACIJSKO-PRIDRUŽITVENEGA SPORAZUMA MED EVROPSKIMA SKUPNOSTMA IN NJUNIMI DRŽAVAMI ČLANICAMI NA ENI STRANI TER BOSNO IN HERCEGOVINO NA DRUGI STRANI S SKLEPNO LISTINO.**

Predlagam, da počakamo kakšno minuto, da se nam pridružijo predstavniki Vlade k tej točki dnevnega reda.

Obveščen sem, da so predstavniki Vlade v dežurni sobi. Ta dežurna soba res ni daleč, vendar izgleda, da niso slišali in niso prišli. Predlagam, da še kakšno minuto počakamo in bomo poslali naše predstavnike, da jih pozovejo, da pridejo na sejo. Ker če zdaj prekinem sejo za pet minut, bomo rabili več kot pet minut, da se zberemo. Predlagam, kolegice in kolegi poslanke in poslanci, ker smo počakali 5 minut, da nadaljujemo z obravnavo te točke dnevnega reda s poročilom predsednika Odbora za zunanjo politiko. Predstavniki Vlade pa, če bodo želeli, se bodo lahko kasneje vključili v razpravo.

Gospod Ivo Vajgl.

IVO VAJGL: Spoštovani gospod podpredsednik. Spoštovane kolegice, spoštovani kolegi.

Sporazum, ki je danes pred vami, je izjemnega pomena za Bosno in Hercegovino, kot tudi za regijo zahodnega Balkana v celoti. Pomemben je tako z gospodarskega vidika, ker bo prispeval k gospodarski rasti te države, kot tudi s povsem političnega vidika, ker je njegov cilj stabilizacija območja, ki ga je v preteklosti prizadela vojna. Njegov domet je torej širok, saj se ne osredotoča le na ekonomske oziroma razvojne vidike, ampak tudi na spodbujanje spoštovanja demokratičnih načel in človekovih pravic, zagotavljanja mednarodnega in regionalnega miru in stabilnosti ter dobrososedskih odnosov. O tem je tekla tudi razprava na Odboru za zunanjo politiko.

Vseeno je stabilizacijski pridružitveni sporazum v svojem bistvu prostotrgovinski sporazum, ki bo v petih letih privedel do postopnega medsebojnega zmanjšanja carinskih dajatev, kar bo zagotovilo prost pretok blaga med državami članicami Evropske unije ter Bosno in Hercegovino. Odprava preprek bo spodbudila trgovino med EU območjem in to državo ter prispevala k rasti investicij za prenovo gospodarskih kapacitet. Vmesni trgovinski sporazum, ki je v izključni pristojnosti Evropskih skupnosti, je sicer stopil v veljavo 1. julija 2008. Vse to so potrebne, nujne spremembe, ki se bodo v celoti uresničile z ratifikacijo tega sporazuma, v Bosni in Hercegovini, na ravni Sveta Evropske unije in v vseh državah članicah Evropske unije.

Stabilizacijsko-pridružitveni sporazum pomeni nadaljevanje prizadevanja mednarodne skupnosti, da postane regija zahodnega Balkana območje miru, stabilnosti in blagostanja, za kar je potrebno več kot le gospodarsko sodelovanje in razvoj. Sporazum v ta namen vsebuje določbe o političnem dialogu med članicami Evropske unije ter Bosno in Hercegovino, katerih namen je zlasti zbliževanje stališč o mednarodnih vprašanjih in vprašanjih varnosti in stabilnosti. Politični dialog bo potekal na ravni stabilizacijsko-pridružitvenega sveta ter na ravni parlamenta Bosne in Hercegovine in Evropskega parlamenta, tudi v okviru

stabilizacijsko-pridružitvenega parlamentarnega odbora. Sporazum vsebuje določbe o regionalnem sodelovanju, katerih bistveni del so zaveze o spoštovanju bilateralnih sporazumov in razvoju dobrososedskih odnosov, torej zaveze, ki so danes v mednarodnih odnosih, posebej še v regiji jugovzhodne Evrope, posebnega pomena. Gre torej za obsežen in politično pomemben sporazum, ki je v celoti usklajen z zunanjepolitičnimi prednostnimi nalogami Slovenije. Pravzaprav si je Slovenija v preteklosti prizadevala za pospešitev postopka sklenitve tega sporazuma, ki je bil podpisan v času predsedovanja Slovenije Svetu Evropske unije, in to 16. junija 2008.

Na Odboru za zunanjo politiko je dobil predlog zakona soglasno podporo. Hvala lepa.

PODPREDSIEDNIK MIRAN POTRČ: Hvala lepa. Gospod minister Samuel Žbogar se nam opravičuje za zamudo in prosi za besedo. Besedo ima gospod minister Samuel Žbogar. Izvolite.

SAMUEL ŽBOGAR: Spoštovane poslanke in poslanci, gospod podpredsednik! Najprej se vam opravičujem za zamudo. Nekako smo računali, da bomo malo kasneje na vrsti, in sem imel še neke sestanke na ministrstvu. Iskreno se opravičujem za to.

Slovenija je bila v času predsedovanja Svetu Evropske unije ena izmed najodločnejših zagovornic vključevanja držav zahodnega Balkana v Evropsko unijo. Trdno smo zagovarjali stališče, da je treba ob izpolnjevanju postavljenih kriterijev zagotoviti individualno obravnavo vsake posamezne države. Neformalno zasedanje ministrov za zunanje zadeve marca letos na Brdu in zaključki Evropskega sveta ob koncu našega predsedovanja so potrdili, da širitev na države zahodnega Balkana ostaja ena ključnih prioritiet Evropske unije. Prav tako smo v času predsedovanja načrtali pot vizumski liberalizaciji za države zahodnega Balkana. Pri tej podpori bomo vztrajali, zavedamo se namreč izjemnega pomena tega koraka.

Danes je pred vami ratifikacija stabilizacijsko-pridružitvenega sporazuma z Bosno in Hercegovino, ki predstavlja zelo pomemben dosežek in izpolnitev zastavljenih ciljev tako Bosne in Hercegovine kot enega izmed ciljev slovenskega predsedovanja Evropski uniji.

Stabilizacijsko-pridružitveni sporazum je osnova nujno potrebne skupne vizije bosansko-hercegovske prihodnosti, temelječe na jasni in praktični opredelitvi reform, potrebnih za članstvo. Z njim bo Bosna in Hercegovina dodatno okrepila tržno ekonomijo in regionalno sodelovanje. Izvajanje sporazuma predstavlja pot k multietični in uspešni Bosni in Hercegovini, ki kot enotna država stopa proti članstvu v EU.

Slovenija pozdravlja okrepljen angažma in zaveze Evropske unije. Zavedamo se, da je prisotnost mednarodne skupnosti v Bosni in Hercegovini še vedno potrebna, vendar pa mora le-ta voditi k okrepljeni odgovornosti same Bosne in Hercegovine.

Spoštovane poslanke in poslanci, Republiko Slovenijo in Bosno in Hercegovino povezujejo posebne zgodovinske vezi. Odlično sodelujemo tako na političnem in gospodarskem kot tudi številnih drugih področjih. Naši državi imata podobne poglede na razvoj dvostranskih odnosov in na številna širša mednarodna vprašanja. Spodbujali in podpirali smo bosansko-hercegovska prizadevanja za uresničitev podpisa stabilizacijsko-pridružitvenega sporazuma. Na poti v Evropsko unijo Slovenija Bosni in Hercegovini stoji trdno ob strani kot partnerica in zaveznica. V zadovoljstvo nam je, da smo med prvimi državami, ki bodo ratificirale ta sporazum.

Spoštovane poslanke in poslanci, podpredsednik Državnega zbora, hvala za vašo pozornost.

PODPRESEDNIK MIRAN POTRČ: Hvala lepa, gospod minister. Prehajamo zdaj k predstavitvi stališč poslanski skupin. Besedo ima gospod Samo Bevk v imenu Poslanske skupine Socialnih demokratov.

SAMO BEVK: Hvala za besedo, gospod podpredsednik, spoštovani zbor.

Pred nami je predlog zakona o ratifikaciji stabilizacijsko-pridružitvenega sporazuma med evropsko skupnostjo ter Bosno in Hercegovino. Sporazum je Evropska unija podpisala junija letos, torej v času slovenskega predsedovanja. Z domala konsenzualno večino pa so ga oktobra potrdili tudi poslanci v Evropskem parlamentu. Sporazum v duhu Solunske deklaracije iz leta 2003 opredeljuje povezovanje in vključevanje držav s področja tako imenovanega zahodnega Balkana v Evropsko unijo. Sporazum z Bosno in Hercegovino ima posebno težo in vrednost, zato iz več razlogov vsekakor zasluži vso pozornost državljanov Slovenije in s tem tudi tega visokega zbora.

Gre za državo, ki je bila v vojni na področju nekaterih republik nekdanje SFRJ zagotovo najbolj prizadeva. Gre tudi za državo, kjer obnova v vojni porušene države ter družbene skupnosti poteka izredno počasi, zagotovo tudi zaradi njene strukture, ki pravzaprav predstavlja v smislu državnega ustroja posebnost. Državo sestavljata entiteti Republika srbska ter federacija bošnjaške in hrvaške skupnosti, ki je znotraj razdeljena na kantone. Med vsemi tremi narodi je v času vojne potekal vojaški spopad, ki je pustil neizbrisne posledice. Te v največji meri še sedaj ovirajo oblikovanje državnih institucij, politični razvoj ter urejene odnose med omenjenimi narodi. V veliki meri ovirajo tudi gospodarsko obnovo in razvoj. Enostavno povedano, ovirajo normalno delovanje države, s tem pa tudi njeno približevanje Evropski uniji.

Odprta ostajajo mnoga vprašanja: reforma in delovanje državne uprave, ustavna struktura oziroma nedorečenost delovanja ključnih državnih institucij, kot je na primer

policija, vračanje beguncev, saj je po uradnih podatkih še vedno 150.000 beguncev, ki se niso vrnili na svoje domove. Realno pa je ta podatek verjetno višji. Mnogi, ki se vrnejo, pa zaradi nezaposlenosti ali še vedno neurejenih mednacionalnih odnosov zgolj prodajo svoje premoženje in se ponovno odselijo. To je tudi vprašanje gospodarske in infrastrukturne nerazvitosti in visoke stopnje nezaposlenosti. V državi je 360.000 nezaposlenih, 310.000 upokojencev, preko 200.000 ljudi s statusom borca in dodatnih 460.000 ljudi je odvisnih od socialne pomoči. V proračunu za letošnje leto je socialnim transferjem namenjeno 62% proračunskih sredstev. Državne institucije so neučinkovite, stiki med lokalnimi skupnosti posameznih treh narodov pa delujejo zelo slabo; stiki med Republiko srbsko in federacijo so minimalni. Prav zato je Evropski parlament v razpravi o tem sporazumu spremljajoči resoluciji opozoril na nujnost, da država Bosna in Hercegovina deluje kot enotna država in ne kot sestavljena dveh ali celo treh entitet.

V začetku tega meseca je svet tujih investitorjev v Bosni in Hercegovini izdal belo knjigo, v kateri opozarja na pravne in birokratske težave, ki ovirajo hitrejšo, večje in učinkovitejše vlaganje v to državo, kar je pogoj za uspešno obnovo, razvoj in približevanje članstvu v Evropsko unijo. Svojo mesto ima pri tem tudi Slovenija kot država članica Evropske unije, kot država, ki je del širše regije, in kot država, ki je iz različnih razlogov precej povezano tako z Bosno in Hercegovino, kot s samo regijo. Po uradnih podatkih za prvo polletje 2008 zavzema Slovenija z 69 milijonov evrov drugo mesto med tujimi investitorji. V blagovni menjavi pa je kljub porastu izvoza Bosne in Hercegovine v Slovenijo še vedno velik primanjkljaj na strani Bosne in Hercegovine. Ta menjava je v letu 2007 znašala 958 milijonov evrov. Prav področje gospodarskega sodelovanja je poleg pomoči v izgradnji državnih institucij ter institucij socialne mreže lahko s strani Slovenije največja pomoč razvoju Bosne in Hercegovine. Sporazum o stabilizaciji in pridruženju je zanesljivo tisti dokument, ki spodbuja in usmerja Bosno in Hercegovino na pot gospodarske, politične, družbene in najverjetneje tudi ustavnopravne obnove, s tem pa jo tudi približuje evropskim standardom, kot samemu članstvu v Evropski uniji, h kateremu so se članice s sprejemom Solunske deklaracije in še večkrat zatem jasno in nedvoumno zavezale.

V Poslanski skupini Socialnih demokratov menimo, da sporazum zaradi navedenega vsekakor zasluži podporo in ga je treba potrditi. To tudi nameravamo storiti ob glasovanju. Najlepša hvala za pozornost.

PODPRESEDNIK MIRAN POTRČ: Hvala lepa. Besedo ima gospod Milenko Ziherl v imenu Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke.

MILENKO ZIHERL: Hvala za besedo, gospod predsedujoči. Gospod minister, kolegice in kolegi! V Slovenski demokratični stranki bomo predlog zakona o ratifikaciji stabilizacijsko-pridružitvenega sporazuma med Evropsko unijo ter Bosno in Hercegovino podprli, in sicer z velikimi pričakovanji za izboljšanje stanja v tem delu Evrope.

Ocenjujemo, da je od začetka pogajanj v letu 2005 Bosna in Hercegovina dosegla velik napredek, zlasti na področju sodelovanja s haaškim tribunalom, ter z nekaterimi reformami pokazala zadostno pripravljenost za naslednji korak vključevanja v Evropsko unijo. Proces pridružitve zagotavlja uresničitev nekaterih ciljev na tem nemirnem območju. To je krepitev demokracije in pravne države, politično in gospodarsko stabilnost države in regije, primeren okvir za političen dialog, prehod v tržno gospodarstvo, uvajanje proste trgovine med Bosno in Hercegovino in skupnostjo ter spodbujanje regionalnega sodelovanja.

Sporazum je v skladu z našo podporo vključevanju držav zahodnega Balkana v Evropsko unijo, zaradi česar bomo v Poslanski skupini Slovenske demokratične stranke zakon podprli. Hvala lepa.

PODPRESEDNIK MIRAN POTRČ: Hvala lepa. Besedo ima mag. Franc Žnidaršič v imenu Poslanske skupine DeSUS. (Ga ni.) Potem dajem besedo gospodu Zmagu Jelinčiču, v imenu Poslanske skupine Slovenske nacionalne stranke.

ZMAGO JELINČIČ PLEMENITI: Prav lep dober dan vsem skupaj! Moram reči, da so me besede mojega predgovornika kar ganile in bi pričakoval, da bi o Sloveniji imel toliko podatkov in toliko idej o reševanju problematike, kot jih ima o Bosni in Hercegovini. Mislim, da navkljub vsemu še ne živimo ponovno v bivši Jugoslaviji ali pa še vedno v bivši Jugoslaviji.

Gospod minister je govoril o odličnem sodelovanju med Bosno in Hercegovino ter Slovenijo. Pa vendar imamo neko veleposlanico, ki so jo "zbrcali ven", ker se zaletava sem in tja in tako naprej, pa se niti ne ve, kdo se je kam zaletel. Pa vendar imamo ogromne zahteve varčevalcev Ljubljanske banke, ki so zahtevali prepoved uvoza slovenskih proizvodov, ki so blokirali marsikaj na mejah Bosne in Hercegovine in niso dovolili slovenskim proizvodom, da pridejo na njihovo tržišče. Pa vendar imamo v Sloveniji neko družjenje in združenje protislovenskih elementov, ki grozijo, da bodo posegali po izrednih ukrepih, če jim ne bo Slovenija kot tujcem iz Bosne in Hercegovine dala tega, onega, tretjega in desetega.

No, ampak pustimo. Dejstvo je, da zahodni Balkan mora vstopiti v Evropsko unijo, ampak zahodni Balkan bi moral v enem kosu vstopiti v Evropsko unijo, skupaj Bosna in Hercegovina, Srbija, Črna gora, Makedonija in Hrvaška, vsi skupaj v enem kosu, če hočemo urediti zadeve po mirni poti. Če bomo zdaj Hrvaško porivali naprej, potem pa še Bosno, bodite

prepričani, da Hrvatje nikoli ne bodo dali žegna, da kdorkoli razen njih še vstopi v Evropsko unijo. Treba je poznati malo zgodovine in se ve, da tako je.

Po drugi strani je bilo rečeno, kako dobro smo delali v času našega predsedovanja Evropski uniji in kako dobro smo Slovenci skrbeli za Bosno in Hercegovino. Jaz sem vedno pričakoval, da bomo skrbeli za Republiko Slovenijo in da bomo v tistem času naredili kaj za svojo državo, svojo domovino, pa smo izgubili priliko. To, da smo izgubili priliko, da nismo naredili ničesar, kažejo hrvaški odnosi do naše države in do vsega skupaj. Če berete hrvaške časopise; tako grozljivega pljuvanja po Sloveniji in tako grozljivega spodbujanja do Slovencev nismo brali od leta 1939, ko se je začel tisti nacistični pogrom v Evropi, ko so začeli nacisti na takšen način pisati. Morda celo prevajajo tiste stare tekste, ki so jih pisali v tistih njihovih časopisih.

Govori se o Bosni in Hercegovini kot enotni državi. Ne vem, če bo to ravno državo. Republika srbska ima vse pravice, da razglasiti samostojnost. Primer imajo pri sosednih, na Kosovem. Če je dovoljeno njim, je dovoljeno tudi Republikii srbski - zakaj pa ne? Ali pa imamo v Evropi dvojna merila, tako kot imajo Evropejci dvojna merila do Slovenije. Kadar je vprašanje Latvije, Estonije, Litve ali pa ne vem, Poljske, takrat jim pomagajo, pa čeprav gre samo za krompir ali kaj podobnega, jim pomagajo z vsemi močmi. Kadar gre za vprašanje Slovenije, ko gre za eksistencialno vprašanje naših meja, takrat se Evropa požvižga in reče, to je vaša privatna zadeva, sami jo urejajte. Tukaj se kaže ta podlost Evropske unije, ki se izraža tudi v temu sporazumu. Namreč, mi bomo sicer sporazum podprli, iz istega razloga, ko sem rekel da je treba države zahodnega Balkana skupaj spraviti notei v enemu kosu v Evropsko unijo in da je treba nekaj narediti na temu področjem, morda tudi to kar govori 3. člen, ko se govori, da je treba podpirati boj proti širjenju orožja za množično uničevanje, kajti če nič drugega, je na področju Bosne in Hercegovine približno deset tisoč protitankovskih min, ki pa seveda bodo ob vstopu v Evropsko unijo lahko mirno potovale v Evropske države. Konec koncev, federacija Bosne in Hrvaške ima specifičen status in več kot polovica Bosancev ima tudi hrvaški potni list, kar pomeni, da bodo lahko mirno delali, kar jim bo prijalo. Ne rečem da bodo lahko pa bi in morda tudi bodo.

Skratka, ta sporazum je še eden blef Evropske unije, je še ena klofuta tistim, ki so za red in disciplino ampak je pač tako, bomo podprli ta dokument.

PODPRESEDNIK MIRAN POTRČ: Hvala lepa, gospod Jelinčič. Besedo ima gospod Gvido Kres v imenu Poslanske skupine Slovenske ljudske stranke.

GVIDO KRES: Spoštovani gospod predsednik, spoštovane kolegice in kolegi. V Poslanski skupini Slovenske ljudske stranke podpiramo ratifikacijo Stabilizacijsko-pridružitvenega sporazuma med evropskima skupnostma in njenimi članicami ter Bosno in Hercegovino, kateri je bil podpisan 16. junija 2008 v Luksemburgu iz več razlogov, predvsem pa iz treh razlogov.

Ratifikacija sporazuma bo spodbudila Bosno in Hercegovino na evropski poti in potrdila, da jo Slovenija pri tem podpira. Sporazum zavezuje k tesnejšemu sodelovanju z Bosno in Hercegovino, vključno s področjem pravosodja, svobode in varnosti. Prepričani smo, da taki procesi vodijo k večji stabilnosti in trajnemu miru v regiji.

Čimprejšnja ratifikacija tega sporazuma bo povečala in olajšala, med drugim, blagovno menjavo z Bosno in Hercegovino in s tem pomagala predvsem slovenski industriji in kmetijstvu k lažjemu pristopu na trg v Bosni in Hercegovini. Znano je, da zadnja leta, odkar je leta 2004 prenehal veljati dvostranski sporazum, blagovna menjava z Bosno in Hercegovino stagnira. Stabilizacijsko-pridružitveni sporazum prinaša med drugim na področju trgovinske politike olajšave v trgovini z industrijskimi in kmetijskimi proizvodi in zavezuje Bosno in Hercegovino k približevanju njihove zakonodaje evropski zakonodaji. Na drugi strani pa zavezuje Evropsko unijo k dialogu z Bosno in Hercegovino o tesnejšem regionalnem sodelovanju, vključno z določbami o uvedbi proste trgovine po petih letih od podpisa tega sporazuma.

V Poslanski skupini Slovenske ljudske stranke smo prepričani, da mora Slovenija na področju zunanje politike bolje izkoristiti poznavanje razmer v regiji in pospešiti svojo gospodarsko sodelovanje in pa tudi političen vpliv. Ne nazadnje je razlog za čimprejšnjo ratifikacijo tudi dejstvo, da je Republika Slovenija vložila znatne napore za podpis tega sporazuma v času predsedovanja Evropski uniji, do katerega je končno prišlo junija 2008. Poslanci Slovenske ljudske stranke bomo predlagani zakon o ratifikaciji Stabilizacijsko-pridružitvenega sporazuma podprli. Hvala lepa.

PODPREDSIEDNIK MIRAN POTRČ: Hvala lepa. Ker smo končali s predstavitevijo stališč poslanskih skupin in ker k predlogu zakona matično delovno telo ni sprejelo nobenega amandmaja, zaključujem drugo obravnavo predloga zakona. Odločanje o predlogu zakona bomo v skladu s časovnim razporedom opravili v okviru glasovanja danes, čez pol ure. To je ob 17.20 uri. Prekinjam torej to točko dnevnega reda in sejo in nadaljujemo s sejo ob 17.20 uri.

(Seja je bila prekinjena ob 16.50 uri in se je nadaljevala ob 17.30)

PREDSIEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Nadaljujemo prekinjeno sejo. Prehajamo na glasovanja o predlogih odločitev. Poslanke in

poslance prosim, da preverijo delovanje svojih glasovalnih naprav, in sicer mora na desni strani vložene kartice goreti oranžna lučka.

Nadaljujemo prekinjeno **2. točko dnevnega reda - obravnava Predloga zakona o spremembi in dopolnitvi Zakona o varstvu kulturne dediščine, skrajšani postopek.**

Nadaljujemo z drugo obravnavo, to je z odločanjem o vložnem amandmaju, in sicer prehajamo na odločanje o amandmaju Poslanske skupine SDS, SLS in SNS k 1. členu. Obrazložitev glasu v imenu poslanske skupine. Vidim, da se javljajo. Gospa Andreja Rihter, v imenu poslanske skupine? (Ne.) Ivo Vajgl? (Ne.) Silva Črnugelj? (Ne.) Damijan Perne? (Ne.) Aleksander Zorn - v imenu Poslanske skupine SDS. Prosim.

ALEKSANDER ZORN: Hvala lepa. Spoštovani! Predlagali smo dober amandma. Prijazen je do muzejev in prijazen je do občine. Slišali smo kar nekaj poslancev iz koalicije, ki so ga pohvalili, pa vendar so najavili, da bodo glasovali proti. Kaj to pomeni? Z njim bi omogočili, da bi na ministrstvu lažje in brez skrbi sprejemali tiste muzeje, ki bodo zadostili kriterijem za pooblaščen muzeje. Ne boste se ravno prikupili muzejski javnosti, če boste to odklonili. Omogočili bi občinam, da imajo perspektivo, da bi svoje muzeje lažje financirale z državo. Ne boste se ravno prikupili občinskim javnostim, če boste glasovali proti. In navsezadnje, nihče več ne verjame, da ni prišlo do znižanja proračunskih sredstev v ta namen. Ne boste se ravno prikupili splošni kulturni javnosti, ker ste zmanjšali sredstva za kulturo. Zato predlagam, da glasujete vsi skupaj za ta amandma, saj vas navsezadnje nič ne stane. Kakor smo razumeli, boste itak zamenjali zakon v celoti. Hvala lepa.

PRESEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa. V imenu Poslanske skupine DeSUS - Joško Godec? (Ne.) Luka Juri? (Tudi ne.) Gospa Majda Potrata v imenu Poslanske skupine SD, prosim.

MAG. MAJDA POTRATA: Hvala za besedo, gospod predsednik.

Poslanska skupina Socialnih demokratov predlaganega amandmaja ne bo podprla, pa ne zaradi, ker bi o tem, ali bo podprla amandma ali ne, odločalo to, kdo je predlagatelj, ampak preprosto zaradi tega, ker smo v celotnem dogajanju hoteli razložiti, da rešujemo situacijo, ki je niso povzročila zakonska določila, ki bi bila sprejeta v času in po želji zdajšnje koalicije. Tisto, kar je bilo treba glede na mnenje Zakonodajno-pravne službe popraviti, smo z amandmajem poslanskih koalicijskih skupin popravili in je zdaj v dopolnjenem predlogu ustrezno rešeno. Menimo pa, da predlagani amandma, ki je bil napovedovan kot amandma, ki prinaša bistveno več jasnosti in določnosti, ne rešuje ravno tega problema zaradi tega, ker govori o dveh razpisih in ne vemo,

za kateri javni razpis gre. To je samo določen poskus vplivati na odločitev, ki bi povzročila, če bi bila tako sprejeta s tem amandmajem, notranjo neusklajenost zakona. Opozarjali smo na to, da bi bilo treba, če bi sprejeli ta amandma, spreminjati tudi nekatere druge člene zakona, ki jih pa ni mogoče spreminjati glede na to, da gre za zakon po skrajšanem postopku.

Apeliramo torej na vse, ki hočejo poskrbeti za to, da bo 1. 1. 2009 financiranje in eksistenca kulturnih zavodov, muzejev in galerij normalno stekla, da ne podprejo tega amandmaja, ampak podprejo zakon v celoti, tako kot je bil predlagan v dopolnjenem predlogu zakona za sejo Državnega zbora. Hvala.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa. Želi katera od poslank in kdo od poslancev obrazložiti svoj glas? Odpiram prijavo. Besedo ima gospod Zmago Jelinčič Plemeniti, prosim.

ZMAGO JELINČIČ PLEMNITI: Hvala lepa, gospod predsednik.

Mene pravzaprav ne briga, komu se bo kdo prikupil, komu se kdo ne bo prikupil. To je njegova privatna zadeva, ki je marsikdaj razumljena zelo drugače kot pri normalnih ljudeh - ampak v redu. Dejstvo je, da je "komanda" takšna: glasovati je treba za osnovni amandma, pa naj se podre cel svet. Ni važno, če kdo tisti amandma, ki ga ni spremenil, ampak je samo izboljšal, zato da je bolj transparenten, da je bolj eksakten, zato je bolj točen - to ni pomembno, kajti prišel je z napačne smeri in če pride iz napačne strani "apage stanas" - stran, dajmo ga odriniti in konec s tem. Zato ne vem. Jaz sem računal, da bo malo več razumevanja za tvarino samo. Kajti pričakoval bi, da bi zaradi jasnosti amandmaja, ki smo ga vložili, da bi zaradi jasnosti glasovali zanj. Ampak jasnost tukaj ne igra vloge. Vlogo igra, kdo ga je napisal in tako, kot je napisan, ga je treba sprejeti. Tako kot v 2. členu, ko gre za eno napako v besedah, ko je v drugem sklonu napisana, ampak to ni važno. Saj skloni pri slovenščini ne igrajo vloge, kar bi sicer dvomil, če vzamemo to, da je predsednica slavistka. Ampak tudi to se dogaja. Ne vem. Jaz navkljub vsemu mislim, da je smiselno, da se amandma podpre. To govorim bolj zaradi zabeležbe, kajti prepričan sem, da amandma ne bo podprt.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa. Besedo ima gospod Franco Juri. Prosim.

FRANCO JURI: Hvala predsednik. Torej, sem pričakoval, da bo opozicija pripravila svojo igro. Gre za zelo ceneno demagogijo, kajti bilo je jasno povedano, da ta amandma, ki vsebinsko zveni zelo lepo in izgleda dejansko, da nekdo želi rešiti mrežo muzejev in drugih kulturnih zavodov z enim amandmajem, in to v zakonu, ki ne posega v vsebino sedanjega

zakona, in tisti zakon je vaš, gospodje iz opozicije. Vi ste ga tako napisali in zdaj želite pač ...

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Kolega Juri, to ni čas ... To ni čas za polemiko z opozicijo ali pa komerkoli. Zdaj je treba obrazložiti svoj glas. Se opravičujem.

FRANCO JURI: Oprostite, gospod predsednik. Bom upošteval ta nasvet. Torej bom glasoval proti in upam, da kljub temu bodo vsi glasovali za zakon, ki rešuje plače vseh zaposlenih v teh kulturnih ustanovah. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa. Preden dam besedo naprej, bi res opozoril vse prisotne, ki se bodo prijavili, pa so se k obrazložitvi glasu, da naj predvsem obrazložijo svoj glas in razloge, zakaj bodo glasovali tako, kot mislijo glasovati. To ni več čas za polemike in to bom precej rigorozno prekinil na vseh straneh. Besedo dajem gospodu Francu Pukšiču.

FRANC PUKŠIČ: Hvala lepa, gospod predsednik. Kolegice in kolegi, gospa ministrica. Sam bom amandma podprl tudi iz razlogov, ki jih je omenjal v svoji razpravi poslanski kolega Borut Sajovic, ki pravi, da je bil amandma pravzaprav dober, vendar iz nekih drugih zadev ne bo glasoval za njega. Vendar ta amandma pravi o tem, da se pooblastila za opravljanje državne javne službe da tistim muzejem, ki izpolnjujejo zakonske zahteve iz 94. člena tega zakona. Ja, za boga milega, kaj pa je tu narobe, če se da pooblastila tistim, ki izpolnjujejo zahteve iz 94. člena? V samem členu, spremembi zakona o varstvu kulturne dediščine je pa zapisano: "Na podlagi javnega razpisa izbere najprimernejši..." Kdo pa je tisti, ki bo izbiral? Torej, kdo ima to diskrecijsko pravico? To ni dobro. Pa tudi če ne bo, ministrica, tako, ampak občutek pa bo vendar, da lahko delite in izbirate med "vašimi" in "našimi", "pravimi" in "nepravimi" in tako dalje. Še celo več, tisti z obrobja, s podeželja, bomo imeli občutek, da se je sedaj začelo plačevati. Gospod Jankovič prvi račun že dobi poplačanega. In zato to ni dobro. Zato bi bilo dobro, v skladu z napovedmi gospoda Pahorja, predsednika Vlade, ko je rekel, da se bodo dobri predlogi opozicije tudi upoštevali, da bi v tem primeru upoštevali in ta amandma izglasovali. Vsekakor pa je v zakonu bilo predvideno, da bomo imeli pokrajine, pa smo jih žal 1.2. letošnje leto napravili, in to prav zaradi teh, ki so danes v koaliciji.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa. Še enkrat odpiram prijave za obrazložitev glasu. Prosim vas, da vsi, ki želite obrazložiti glas, to storite sedaj, ker v nadaljevanju ne nameravam več odpirati te razprave, ponavljam, odpiram jo samo še enkrat, v nadaljevanju ne bom več odprl obrazložitve

glasu. Vsi imate priložnost zdaj. Se opravičujem, naredil sem napako. Še enkrat bom sprožil prijavo za razpravo. Besedo ima gospa Majda Potrata.

MAG. MAJDA POTRATA: Hvala za besedo, gospod predsednik. Predlaganega amandmaja ne bom podprla. Poudarjam, da amandma ne izboljšuje besedila predlaganega zakona, če gre za vprašanje jasnosti. Ta amandma pravi: "Ministrstvo med muzeji, ki podajo vlogo na javni razpis," tu se javni razpis prvič pojavi in potem še enkrat, "da opravi ministrstvo na podlagi javnega razpisa izbiro." Katerega, prvega, drugega, enega samega, se ne ve. To je torej temeljni razlog, ki jezikovno podoba tega amandmaja razčiščuje. Drugo je notranja neskladnost zakona, ki bi nastala, če bi bil amandma sprejet, zaradi tega, ker posega in je povezan z določbami v drugih členih zakona. Torej je nemogoče podpreti neko rešitev, ki je slaba rešitev.

Da pa ni pri tem me vodilo kakšno naklepanje o tem, kdo je predlagatelj, pa naj pojasni samo dogajanje na odboru, ko je bil vendar k 2. členu sprejet amandma, ki ga je predlagala opozicija. In opozicija potem nosi tudi odgovornost za jezikovno podobo. Predsednica odbora pa ni lektorska služba.

Toliko samo za pojasnilo.

Hvala.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa.

Besedo ima gospod Ivan Grill.

Prosim.

IVAN GRILL: Hvala lepa za besedo.

Seveda bom ta amandma podprl, kot sem tudi že v sami razpravi navedel razloge. Kajti, s tem amandmajem resnično zagotavlja država vsem muzejem, ki izpolnjujejo tiste kriterije. Zato tudi pričakujem, da bodo poslanke in poslanci, predvsem župani, podžupani, ki vedo, s kakšnimi težavami se soočajo, ta amandma podprli. Razlika v tem, ko je prej eden izmed razpravljavcev omenil, da ta zakon rešuje plače muzejem, nekaterim muzejem. Res je. Samo nekaterim, in to tistim, ki bodo ne vem na kakšen način deležni nekih privilegijev, ki jih bo izbiralo ministrstvo oziroma ministrica. Mislim, da je takšna rešitev nepoštena, nekorektna in zato, še enkrat, pričakujem, da bo ta amandma dobil podporo s strani vseh poslank in poslancev.

Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa.

Besedo ima gospod Rudolf Petan.

Prosim.

RUDOLF PETAN: Hvala za besedo, gospod predsednik.

Torej, jaz bom tudi podprl ta amandma zato, ker bistveno izboljšuje vsebino, ker izboljšuje besedilo, in pa zato, ker ohranja napisane kriterije, predvidene kriterije kot element pri odločanju. Če ta amandma ne bo sprejet, potem pomeni, da bodo kriteriji samo kar tako, odločal pa bo nekdo drug: ali minister, ministrica ali nekdo v kabinetu.

Da je amandma dober, so potrdili tudi nekateri poslanci koalicije, ki so pa povedali, da pa ga ne bodo podprli. To pomeni, da očitno amandma ne uživa zaupanja ali podpore koalicije, ne glede na to, da je dober. In ravno pri tem mi opozarjamo, kaj se bo dogajalo z muzeji - ne bodo uživali podpore koalicije, kljub temu da bodo dobro delali. In ravno na to opozarjamo in to rešuje ta amandma, da bi se tega znebili in da bi kriteriji postali odločilni namen pri odločanju.

Zato bom podprl ta amandma.

Hvala.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa. Glasujemo. Navzočih je 76 poslank in poslancev, za je glasovalo 33 in proti 42.

(Za je glasovalo 33.) (Proti 42.)

Amandma ni bil sprejet.

Ker v drugi obravnavi predlagani amandmaji niso bili sprejeti, prehajamo na odločanje o predlogu zakona. Obveščam vas, da me Zakonodajno-pravna služba oziroma Vlada nista opozorili, da bi bil zaradi amandmajev, sprejetih na matičnem delovnem telesu, predlog zakona neuskkljen. Želite obrazložitev glasu v imenu poslanskih skupin? Želite.

Besedo ima mag. Andreja Rihter v imenu poslanske skupine SD. Prosim.

MAG. ANDREJA RIHTER: Hvala lepa.

Vsi tisti, ki bomo glasovali za podporo tega zakona, bomo pridobili eno leto časa, da podpremo gotovo in stabilno financiranje muzejev, ki danes pokrivajo celotno mrežo Slovenije in s tem javno službo. S tem bomo pridobili pa tudi čas, da s strokovno javnostjo in tudi z nami samimi iz ter lokalnimi skupnostmi ugotovimo in se odločimo za nadaljnje stabilnejše financiranje teh muzejev, ki jih danes financira država oziroma Ministrstvo za kulturo in tudi vseh ostalih, ki izpolnjujejo pogoje, ki jih danes zakon že omogoča. Zato predlog zakona tudi podpiramo.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa. Besedo ima Cveta Zalokar Oražem. Prosim.

CVETKA ZALOKAR ORAŽEM: Hvala lepa. V Poslanski skupini Zares bomo predlog sprememb zakona podprli. Menimo, da je to edina racionalna ob enem pa tudi nujna odločitev, ki jo moramo sprejeti. Hkrati bomo pridobili tudi čas za to, da se na tem

področju, o katerem je danes tekla tudi obširna razprava, pripravijo bolj globalne spremembe, toda dejstvo je, da če ne ukrepamo in nam v tem trenutku teče v grlo že voda, bodo posledice zelo težke. In jaz pričakujem in upam, da bo danes prevladal razum in bomo ta zakon podprli vsi poslanci in poslanke, kajti tisti, ki želijo danes nasprotovati, kritizirati ali pa problematizirati spremembe tega zakona, se ne zavedajo, kako hude posledice bodo. Nenazadnje je v zvezi s tem zakonom je tudi vložena presoja na Ustavnem sodišču, sprožile so jo nekatere občine. Gre za zelo preprosto manever, gre za to, da se želi odvrniti, morda, tudi pozornost od tega, da bi se vendarle ugotovilo kdo je to zakuhal, kdo je morda delno ali pa v celoti tudi kriv za to, kar se dogaja in zaradi česar moramo danes sprejemati te spremembe zakona. In še tako sprenevedavo kritiziranje in iskanje rešitev, ki bi bile boljše, z določenimi amandmaji ne odtegne krivde, ki jo morda kdo nosi, ki sedi tudi danes v tem prostoru, za situacijo v kateri bi se lahko brez sprememb tega zakona znašli nekateri javni zavodi.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa.

Želite poslanke in poslanci obrazložiti svoj glas? Ja, želijo.

Besedo ima gospod Vito Rožej. Prosim.

VITO ROŽEJ: Spoštovani gospod predsednik, spoštovane kolegice, spoštovani kolegi.

Ta zakon o katerem bomo glasovali je prvi zakon za katerega bom imel možnost glasovati kot nadomestni poslanec. V Državnem zboru nadomeščam ravno gospo ministrico Majdo Širco Ravnikar in moram reči, da mi je v čast, da jo lahko nadomeščam in da mi je v veselje, da se je na svojem področju lotila reševanja zadev tako hitro. Verjamem, da bo tudi učinkovita. Jaz bom seveda zakon z velikim veseljem podprl. Hvala.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa.

Torej glasujemo. Navzočih je 79 poslank in poslancev. Za je glasovalo 55, proti nič.

(Za je glasovalo 55.) (Proti nihče.)

Ugotavljam, da je zakon sprejet.

S tem zaključujem to točko dnevnega reda.

Nadaljujemo s **prekinjeno 3. točko dnevnega reda - obravnava predloga zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o prevozih v cestnem prometu, nujni postopek.** Nadaljujemo z drugo obravnavo. To je z odločanjem o vloženi amandmaji. Pred seboj imamo najprej amandma k 1. členu in sprašujem ali želite obrazložitev v imenu poslanskih skupin? Želite.

Odpiram listo za obrazložitev.

Besedo ima gospod Peter Verlič. Prosim.

DR. PETER VERLIČ: Hvala lepa gospod predsednik.

Preden stisnete tipko za ali proti amandmaju, mi dovolite, da vas še enkrat opozorim in hkrati s tem tudi obrazložim zakaj bomo v poslanski skupini ta amandma podprli.

Amandma govori o tem, da je potrebno pogoje, kadar se razpiše koncesija oziroma kadar se javna koncesija za gospodarsko javno službo linijskega prometa v javnem potniškem prometu podaljša brez javnega razpisa, ko nastopijo okoliščine, ki so do tega pripeljale, in to so izredne okoliščine, da je prav, da se to zgodi ne v dveh letih, kakršen je predlog, ampak da se ta čas skrajša na najmanjšega možnega. In mislim, da je eno leto tisti razumen rok, da imajo obstoječi prevozniki ali pa katerikoli prevozniki podaljšano koncesijo brez javnega razpisa. In še en dober predlog je tu vgrajen - da smo pravzaprav lahko v Državnem zboru obveščeni, zakaj je do tega prišlo. Namreč, v členih zakona niso obrazloženi razlogi, zakaj izredne razmere. Zato je prav, da se to zgodi ob soglasju Državnega zbora. S tem imamo pravzaprav vgrajeni dve varovalki, ki sta dobri in zmanjšujeta manevrski prostor avtobusnim prevoznikom, ki bodo sedaj ob sprejemu takšnega zakona, takšne novele, lahko kar veselo podaljševali koncesije tu v Državnem zboru, razen če ne bomo postavili posebej vprašanja, o tem ne bomo vedeli ničesar. In pa, te razmere se lahko stalno podaljšujejo.

Predlagam torej, da še enkrat vsi skupaj razmislimo in podpremo dober predlog amandmaja, tudi v korist javnega linijskega potniškega prometa. Hvala.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa.

Želite poslanke in poslanci obrazložiti svoj glas pri tem amandmaju? Želite.

Odpiram prijave za obrazložitev glasu.

Gospod Franc Pukšič ima besedo.

FRANC PUKŠIČ: Hvala lepa. Kolegice in kolegi, gospod predsednik Državnega zbora!

Sam bom ta amandma podprl, in to še iz enega dodatnega razloga. Ne zdi se mi niti slučajno dobro, da se brez razpisa podaljšujejo koncesije in s tem pogodbe prevoznikom. Prav tako se mi ne zdi dobro, da v Zakonu o prevozih v cestnem prometu, žal, do sedaj nikoli pravzaprav nismo uredili prevoza otrok v šolo. Država iz proračuna za redne linijske prevoze namenja veliko sredstev, sicer nimam podatkov koliko, ampak v desetinah milijonov. Istočasno pa ti isti prevozniki, ki dobijo koncesijo in za linijske prevoze sredstva, občine gulijo za prevoz otrok v šolo. Namreč, to ni nikjer urejeno in bo treba ta zakon temeljiteje spremeniti in te stvari tudi urediti. Nesprejemljivo je, da bomo tem istim prevoznikom, ki imajo koncesije in dobivajo denar, sedaj podaljševali, in to celo za dve leti, kar je popolnoma nesprejemljivo. Za moje

pojme je leto dni daleč preveč. Od občin "kasirajo" po kilometru od 9,7, 10,53, 6,28 in tako dalje po enem kilometru za opravljeni prevoz.

Kolegice in kolegi, to je nevdržno in seveda na tem področju, s tem amandmajem, bom rekel, malo ublažimo zadevo, ampak niti slučajno je ne rešujemo.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa.

Besedo ima gospod Srečko Prijatelj. Prosim.

SREČKO PRIJATELJ: Hvala lepa, spoštovani predsednik.

Če tega amandmaja danes ne sprejmemo, potem damo Vladi zeleno luč, da dela po domače. Da Vlada nekemu da koncesijo za dve leti, brez javnega razpisa, je, prvič - netransparentno, nezakonito in verjetno se bo marsikdo tudi vprašal, tudi kdo bo dobil to koncesijo. Tudi Zakonodajno-pravna služba se sprašuje, kdo bo to koncesijo lahko dobil. Ali tisti, ki imajo že do sedaj koncesijo ali tisti, ki bodo mogoče, po današnjem dnevu, ko bomo ta zakon sprejeli, na novo nastali avtoprevozniki. Zakonodajno-pravna služba se tudi sprašuje, kdo bo to koncesijo sploh smel podeliti. Povsem normalno bi bilo, če nimamo zakonske osnove, da se razpiše javni razpis, da seveda to ugotovimo, da damo Vladi možnost, da nekaj podpiše v smislu obstoječega s tistimi, ki so do sedaj opravljali to dejavnost in da v tem vmesnem času, 6 mesecev oziroma enega leta; mi smo v amandmaju predlagali eno leto; pripravi zakonsko osnovo za javni razpis. Javni razpis je tisti, ki v bistvu daje garancijo, da se nekaj ne dela pod mizo. In kot že rečeno, brez tega amandmaja boste dali zeleno luč ministru, da dela po domače, na nezakonit, netransparenten način. In jutri ga bomo imeli tu in ga spraševali, zakaj ste pa temu avtoprevozniku dali oziroma temu izdali koncesijo onemu pa ne.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa.

Glasujemo.

Gospod Jerovšek. Jaz sem prej opozoril... Potem odpiram še enkrat prijavo za obrazložitev glasu, in sicer vas naprošam, vsi, ki želijo obrazložiti glas, naj to storijo zdaj, s to prijavo. S tem vam dam možnosti po Poslovniku, da to storite, ker sicer še ene dodatne prijave ne bom odpiral.

Hvala lepa. Prosim. Gospod Marjan Bezjak, prosim.

MARJAN BEZJAK: Hvala za besedo gospod predsednik.

Jaz se bom opredelil za glasovanje za ta amandma ravno iz tega razloga, poslanke in poslanci, morda na ministrstvu mislijo, da bi nas jutri z avtobusi vozili na ministrstvo s stavko ali z "bilo čem". Verjemite, s kesoni nas bodo vozili pojutrišnjem in zaradi tega ravno hočem, da se zakon dodela tako kot je potrebno ne pa zelo, zelo pomanjkljivo. Hvala.

PRESEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Besedo ima gospod Jožef Jerovšek, prosim.

JOŽEF JEROVŠEK: Hvala lepa.

Jaz bom seveda ta amandma podprl in upam, da ga boste podprli tudi poslanci iz koalicije. Namreč, če boste glasovali proti, potem boste zelo zgodaj na začetku mandata pokazali, da ste začeli s pospeševanjem korupcije. To, kar ste zapisali v zakon, je tipičen doprinos k pospeševanju korupcije in treba se je vprašati, kakšni vzgibi so tukaj zadaj. Eno leto je zelo dolgo na dolgi rok za to, da se te zadeve uredijo, vse drugo je neprimerno in se sprašujem, kot se je prej kolega spraševal ali Viator & Vektor že izstavlja račune tako kot je kolega prej omenil, da je gospod Janković začel izstavljalati račune, izgleda, da so še drugi veliki podporniki vaše razlage že v prvi fazi začeli izdajati račune...

PRESEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Gospod Jerovšek, obrazložitev glasu!

JOŽEF JEROVŠEK: Ja. Gospod predsednik, jaz mislim, da lahko z argumenti obrazložim svoj glas.

PRESEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Z argumenti prosim, z argumenti!

JOŽEF JEROVŠEK: Jaz pa verjamem, da vas bolijo nekatere stvari, da se že na začetku vidi, kam je usmerjena zadeva, kako so nastavljeni prvi predlogi te vlade, v katero smer gredo.

In še enkrat poudarjam ali se boste danes odločili za pospeševanje korupcije in to jasno pokazali na današnji seji ali pa bo večina, vsaj poslancev, ki ne vedo za kaj gre, za kaj so se očitno nekateri v ozadju odločili, glasovala za ta amandma, ki bo na temu področju pomenil vsaj neko delno transparentnost in ne bo šel v to zgrešeno smer. Hvala.

PRESEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa. Glasujemo.

Navzočih je 79 poslank in poslancev. Za je glasovalo 33, proti pa 45.

(Za je glasovalo 33.) (Proti 45)

Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Prehajamo na odločanje o amandmaju poslanskih skupin SDS, SLS in SNS k 2. členu, in sicer k prvemu amandmaju. Želite obrazložitev glasu v imenu poslanske skupine? Želite.

Odpiram listo za razpravo.

Besedo ima gospod Peter Verlič.

DR. PETER VERLIČ: Hvala lepa. Obžalujem, da amandma k 1. členu ni bil sprejet, ampak je še ena možnost, ki je pač v tem

drugem amandmaju zapisana, napisana in se nanaša na evropski pravni red.

Uredba Evropskega parlamenta in Sveta o javnih storitvah železniškega in cestnega potniškega prevoza začne veljati s 3. decembrom 2009. To pomeni, da se bodo tudi te rešitve, ki jih ta novela zakona, ki jih ta sprememba in dopolnitev zakona sedaj uvaja, lahko neposredno uporabljale. Zato predlagamo, v prehodni določbi, da se te koncesijo podelijo brez javnega razpisa najdlje do 3. decembra 2009, ko začne veljati uredba Evropskega parlamenta z neposredno veljavo tudi za Slovenijo, kot državo članico. Predlagam, da podprete in da podpremo vsaj ta amandma. V naši poslanski skupini ga bomo. Zakaj? S tem bomo odpravili pravno sistemsko, ne vem, dvoličnost. Imeli bomo dve ureditvi. To spremembo Zakona o prevozih v cestnem prometu, ki daje daljše časovno obdobje in pa seveda uredbo Evropskega parlamenta, ki pa na široko govori o javnih storitvah v železniškem in tudi cestnem prometu. Torej predlagam, da vsaj iz pravnosistemskega vidika tukaj malo tudi sledimo temu, kar je Zakonodajno-pravna služba v svojem mnenju povedala in da podpremo ta amandma, da bomo imeli vsaj sistemsko zadevo razčiščeno. Škoda, ministra ni, uredba je pravzaprav zelo dobra in bi jo bilo dobro s tem amandmajem potem tudi direktno uveljaviti. Predlagam, da ta amandma podpremo.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa.

Želite poslanke in poslanci obrazložiti svoj glas? Ne vidim interesa, zato kar glasujemo.

Navzočih je 80 poslank in poslancev, za je glasovalo 33, proti 47.

(Za je glasovalo 33.) (Proti 47.) Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Prehajamo na odločanje o drugem amandmaju k 2. členu poslanskih skupin SDS, SLS in SNS. Želite obrazložiti glas v imenu poslanskih skupin? Želite. Odpiram listo za razpravo. Besedo ima gospod Peter Verlič. Prosim, izvolite.

DR. PETER VERLIČ: Hvala lepa.

Če nobeden od amandmajev ni bil sprejet, potem mislim, da vsaj pri tem zadnjem amandmaju ne bi smelo biti problemov. V tem zadnjem amandmaju poslanske skupine predlagamo, da se prevozniki, ki opravljajo javne linijske prevoze potnikov, v izvajanje sistema enotne vozovnice vključijo najkasneje do 31. decembra 2009. Če smo jim že sedaj omogočili, da bodo brez javnega razpisa imeli podaljšano koncesijo za dve leti, ja, potem pa jim dajmo vsaj z zakonom, dajmo ministru za promet, dajmo Vladi to možnost, da jih s tem zakonom prisilimo, da se vključijo v sistem enotne vozovnice. Prej sem povedal, naslovnica v časopisu Delo že piše "napredka ni na pogajanjih". Ja, seveda ne, minister bo prišel in bo rekel, vključite se v sistem enotne vozovnice, to bomo mi leta 2016,

ko bomo v Državnem zboru že četrtič podaljšali brez razpisa koncesijo. Vsaj s tem amandmajem jim naložimo to, da se vključijo v sistem. Zakon, minister bo prišel in bo rekel, evo, Državni zbor je sprejel prvi konkreten ukrep, treba se je vključiti v sistem enotne vozovnice, najprej za avtobusne prevoznike, z uveljavitvijo uredbe leta 2009 pa še za železniške in ostale prevoznike. Torej predlagam, da ta vsebinski amandma, ki je bil dobronamerno predlagan, podprete. Hvala.

PRESEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala.

Želite poslanke in poslanci obrazložiti svoj glas? Ne vidim interesa, zato glasujemo.

Navzočih je 78 poslank in poslancev, za je glasovalo 33, proti pa 43 poslank in poslancev.

(Za je glasovalo 33.) (Proti 43.)

Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Ker v drugi obravnavi amandmaji niso bili sprejeti, prehajamo na odločanje o predlogu zakona. Obveščam vas, da me Zakonodajno-pravna služba oziroma Vlada nista opozorili, da bi bil zaradi amandmajev, sprejetih na matičnem delovnem telesu, predlog zakona neuskkljen. Želite obrazložitev glasu v imenu poslanskih skupin? (Ne.) V imenu poslank in poslancev? Odpiram listo. Besedo ima Zmago Jelinčič Plemeniti. Prosim.

ZMAGO JELINČIČ PLEMENITI: Hvala lepa, gospod predsednik. Žal se je pokazalo, da deluje partijska disciplina ne pa zdrava pamet. Tako pač je, pokazalo se je in kot kaže se bo tako vrtelo ves mandat. Vendar si pa nekaj zapomnite, takrat, ko boste tako globoko zabredli, da ne boste mogli več ven in boste hoteli odstopiti z oblasti, takrat vam pa mi tega ne bomo dovolili.

PRESEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa, kolega Jelinčič. Dobro, da ste ta glas obrazložil samo v svojem lastnem imenu.

Torej, glasujemo. Navzočih je 78 poslank in poslancev, za je glasovalo 56, proti 1.

(Za je glasovalo 56.) (Proti 1.)

Ugotavljam, da je zakon sprejet. S tem zaključujem to točko dnevnega reda.

Nadaljujemo s **prekinjeno 4. točko dnevnega reda - obravnava Predloga zakona o ratifikaciji Stabilizacijsko-pridružitvenega sporazuma med Evropskima skupnostnima in njunimi državami članicami na eni strani ter Bosno in Hercegovino na drugi strani s Sklepno listino.**

Ker matično delovno telo v okviru druge obravnave ni sprejelo nobenega amandmaja, prehajamo na odločanje o Predlogu zakona. Želite obrazložiti glas v imenu poslanskih skupin? Ne vidim potrebe. Torej, želite obrazložiti glas poslanke in

poslanci? Tudi ne. Glasujemo. Navzočih je 78, za je glasovalo 78, proti nihče.

(Za je glasovalo 78.) (Proti nihče.)

Ugotavljam, da je zakon sprejet in s tem zaključujem to točko dnevnega reda.

Prehajam na **5. TOČKO DNEVNEGA REDA - MANDATNO-VOLILNE ZADEVE**, ki jih bomo poleg vseh točk, ki so navedene, opozarjam, obravnavali tudi Predlog sklepa o razrešitvi predsednice in imenovanju predsednika Komisije za Poslovnik in Predlog sklepa o razrešitvi podpredsednice in imenovanju predsednika Komisije za peticije ter človekove pravice in možnosti. Materiale imate že na klopi.

Prehajamo na razpravo in odločanju o posameznih predlogih. **Prehajamo na obravnavo desetih predlogov Sodnega sveta za izvolitev v sodniško funkcijo s predlogi sklepov.**

Sodni svet je Državnemu zboru predložil deset predlogov o izvolitvi v sodniško funkcijo na sodniška mesta devetih okrajnih sodnic in ene okrožne sodnice na okrajnih sodiščih v Ljubljani, Mariboru, Kranju in Žalcu ter Okrožnem sodišču v Novi Gorici. Predloge je obravnavala Mandatno-volilna komisija kot matično telo ter zboru predložila predloge sklepov.

Prijavljenih razprav ni. Zato prehajamo na odločanje o posameznih predlogih sklepov.

Na glasovanje dajem Predlog sklepa o izvolitvi v sodniško funkcijo gospe Nataše Štefanec Pančur na sodniško mesto okrajne sodnice na Okrajnem sodišču v Ljubljani.

Glasujemo. Navzočih 69 je poslank in poslancev, za je glasovalo 64, proti 1.

(Za je glasovalo 64.) (Proti 1.)

Ugotavljam, da je sklep sprejet.

Na glasovanje dajem Predlog sklepa o izvolitvi v sodniško funkcijo gospe Nadje Jablanščak Šuler na sodniško mesto okrožne sodnice na Okrožnem sodišču v Novi Gorici.

Glasujemo. Navzočih 72 je poslank in poslancev, za je glasovalo 66, proti 1.

(Za je glasovalo 66.) (Proti 1.)

Ugotavljam, da je sklep sprejet.

Na glasovanje dajem Predlog sklepa o izvolitvi v sodniško funkcijo gospe Mateje Gabrovšek na sodniško mesto okrajne sodnice na Okrajnem sodišču v Ljubljani.

Glasujemo. Navzočih 71 je poslank in poslancev, za je glasovalo 66, proti 1.

(Za je glasovalo 66.) (Proti 1.)

Ugotavljam, da je sklep sprejet.

Na glasovanje dajem Predlog sklepa o izvolitvi v sodniško funkcijo gospe Karmen Špilak na sodniško mesto okrajne sodnice na Okrajnem sodišču v Mariboru.

Glasujemo. Navzočih 73 je poslank in poslancev, za je glasovalo 67, proti 2.

(Za je glasovalo 67.) (Proti 2.)

Ugotavljam, da je sklep sprejet.

Na glasovanje dajem Predlog sklepa o izvolitvi v sodniško funkcijo gospe Marte Sušin na sodniško mesto okrajne sodnice na Okrajnem sodišču v Ljubljani.

Glasujemo. Navzočih 73 je poslank in poslancev, za je glasovalo 67, proti 1.

(Za je glasovalo 67.) (Proti 1.)

Ugotavljam, da je sklep sprejet.

Na glasovanje dajem Predlog sklepa o izvolitvi v sodniško funkcijo gospe Katje Ficko Dolžan na sodniško mesto okrajne sodnice na Okrajnem sodišču v Ljubljani.

Glasujemo. Navzočih 74 je poslank in poslancev, za je glasovalo 68, proti 1.

(Za je glasovalo 68.) (Proti 1.)

Ugotavljam, da je sklep sprejet.

Na glasovanje dajem Predlog sklepa o izvolitvi v sodniško funkcijo gospe Nadje Podobnik Oblak, na sodniško mesto okrajne sodnice v Okrajnem sodišču v Ljubljani. Glasujemo. Navzočih je 74 poslank in poslancev, za je glasovalo 68, proti 2.

(Za je glasovalo 68.) (Proti 2.)

Ugotavljam, da je sklep sprejet.

Na glasovanje dajem Predlog sklepa o izvolitvi v sodniško funkcijo gospe Barbare Brumen na sodniško mesto okrajne sodnice na Okrajnem sodišču Mariboru. Glasujemo. Navzočih je 74 poslank in poslancev, za je glasovalo 68, proti 3.

(Za je glasovalo 68.) (Proti 3.)

Ugotavljam, da je sklep sprejet.

Na glasovanje dajem Predlog sklepa o izvolitvi v sodniško funkcijo gospe Alenke Burger na sodniško mesto okrajne sodnice na Okrajnem sodišču v Kranju. Glasujemo. Navzočih je 75 poslank in poslancev, za je glasovalo 70, proti 1.

(Za je glasovalo 70.) (Proti 1.)

Ugotavljam, da je sklep sprejet.

Na glasovanje dajem Predlog sklepa o izvolitvi v sodniško funkcijo gospe Nežke Klemenšek Grill na sodniško funkcijo okrajne sodnice na Okrajnem sodišču v Žalcu. Glasujemo. Navzočih je 75 poslank in poslancev, za je glasovalo 69, proti 1.

(Za je glasovalo 69.) (Proti 1.)

Ugotavljam, da je sklep sprejet.

Prehajamo na **obravnavo sklepov o imenovanju Državne volilne komisije.**

Predlog sklepa je v obravnavo zboru predložila Mandatno-volilna komisija.

Prehajamo na predstavitev stališč poslanskih skupin. Besedo ima gospod Jože Tanko v imenu Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke. Prosim.

JOŽE TANKO: Hvala lepa za besedo in vsem prav lep pozdrav.

Mandat državne volilne komisije se je iztekel in potrebno je imenovati nove člane. Komisija je sestavljena iz treh segmentov, iz predlogov ki jih predlagajo tri veje in sicer Sodni svet, strokovna javnost oziroma slovenske univerze in pa poslanske skupine. Zdaj, kar zadeva predlog Sodnega sveta v Poslanski skupini Slovenske demokratske stranke nimamo kakšnih težav, predlog je dober in ga v tem delu tudi podpiramo. Večji problemi so v tistem delu, ko se je zbiralo kandidate iz nabora predlogov univerz. Tam smo iz tega dela izbirali dva člana in dva namestnika in lahko ugotavljamo, da izbor ni potekal po strokovnih kriterijih, kot je bilo večkrat v javnosti predstavljeno, pač pa so bili v enem delu izbrani strokovni ljudje, se pravi, doktorji pravnih znanosti, ena izbrana kandidatka ni bila doktor pravnih znanosti, medtem ko trije drugi doktorji pravnih znanosti niso dobili podpore koalicije. Lahko ugotovim samo, da je izbrana kandidatka Astrid Prašnikar izrazito politična kandidatka, je bivša državna sekretarka pri ministru Bohincu, tako rekoč njegova desna roka. In tudi predlog, ki ga je podpisal dr. Bohinc v imenu primorske univerze, je tak, da je predlagal svojo uslužbenko, se pravi, svojo desno roko za kandidatko za Državno volilno komisijo. Tu lahko ugotovimo, da je šlo za zlorabo univerze v politične namene, da gre za neke vrste politični nepotizem, da gre tudi za zavajanje javnosti, kajti pod to krinko strokovnega predloga ste izbrali povsem političen predlog.

Tudi kar zadeva izbor kandidatov iz predloga poslanskih skupin, lahko ugotovimo, da izbor ni potekal tako, kot predpisuje zakon v 32. členu, Zakon o volitvah v Državni zbor, kjer je izrecno napisano, da se trije člani in trije namestniki imenujejo po predlogih poslanskih skupin, pri čemer se upošteva sorazmerna zastopanost političnih strank. Po tem kriteriju bi morala naša poslanska skupina dobiti dva člana iz te kvote, se pravi, tretjino, dobili smo enega. In to je eden od problemov. Po drugi strani pa tudi v tem predlogu iz nabora poslanskih skupin koalicija ni zmogla podpreti najustreznejšega ali strokovno najkompetentnejšega kandidata, se pravi tudi doktorja pravnih znanosti, tega smo tudi mi predlagali, ampak je izbor padel na neke druge kandidate, ki so manj strokovno podkovani in imajo tudi drugačno izobrazbo. Skratka, po kriteriju volilnega rezultata je koalicija prikrajšala našo poslansko skupino za enega člana ali namestnika člana v Državni volilni komisiji. Tu lahko samo ugotovim, da si je tudi največja poslanska skupina dala izvoliti samo enega člana iz kvote poslanskih skupin. Vendar je treba ob tem upoštevati, da si je drugega člana dala izvoliti iz predloga strokovne javnosti, to je Astrid Prašnikar, ki je, kot sem že rekel, že mnogo let desna roka nekdanjemu ministru Bohincu, najprej na Ministrstvu za notranje zadeve, sedaj pa na univerzi v Kopru. Nekako bi vam rad sugeriral in dal nek napotek koaliciji, da mislim, da ni

čas za tako delo. Da je čas, da se tudi kadrovskih zadev lotimo resno in transparentno in da pri teh predlogih ne uporabljate tako cenenih trikov kot ste jih v tem primeru. Hvala lepa.

PRESEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa.

Besedo ima mag. Borut Sajovic v imenu Poslanskega kluba Liberalne demokracije Slovenije. Prosim.

MAG. BORUT SAJOVIC: Hvala lepa predsednik. Spoštovane kolegice in pa kolegi.

V Poslanskem klubu Liberalne demokracije Slovenije mislimo, da je Državna volilna komisija sestavljena tako kot je treba. Tudi postopek je bil tak, jasen, pregleden in pa transparenten. Seveda o kandidatih smo odločili na Mandatno-volilni komisiji. Kandidatoma iz vrst Sodnega sveta ni kaj očitati. Očitno sta delo uspešno opravljala že v preteklem mandatu in dobila ponoven mandat. Tudi vse štiri slovenske univerze so predlagale kandidate. Izbrani so tisti, ki so dobili večje število glasov. Za nekatere se je pa nerazumljivo zapletlo pa pri predlogih, ki so jih predlagale politične stranke. Se strinjam, da o tem govori 32. člen, ki navaja kot kriterij in pa merilo sorazmernost. Vsi tisti, ki boste odprli ustrezne slovarje, boste pod besedo sorazmernost videli zapisano enakost, enakomernost, sorazmernost in pa skladnost. Za to gre. Če bi zakonodajalec takrat hotel, potem bi zapisal, da se seveda mesta, ki pripadajo političnim strankam, v državni volilni komisiji razdelijo v skladu z volilnim rezultatom. Pa tega ni zapisal in jaz mislim, da je eden od osnovnih demokratičnih standardov, da je seveda v tej državni volilni komisiji sorazmerno zastopanih kar največ strank, ki sedijo v parlamentu. Vsem tistim, ki pa temu tolmačenju ne verjamejo, pa naj razmislijo, recimo tisti, ki so zagovarjali večinski volilni sistem, kako bi bila potem sestavljena Državna volilna komisija v primeru večinskega volilnega sistema. Torej bi zmagovalci obvladovali tudi Državno volilno komisijo, kar pa zagotovo ni namen. Jaz mislim, da je s to sestavo, ki jo Poslanski klub LDS podpira, zadoščeno temu, da je enakomerno zastopana večina parlamentarnih strank. Predvsem pa gre za to, da komisija dela po zakonu in pa nepristransko. Hvala lepa.

PRESEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa.

Besedo ima gospod Bojan Kontič v imenu Poslanske skupine Socialnih demokratov. Prosim.

BOJAN KONTIČ: Hvala lepa gospod predsednik. Spoštovane kolegice in kolegi.

V Poslanski skupini Socialnih demokratov bomo Predlog sklepa o imenovanju Državne volilne komisije podprli. Če je bilo že povedano na matičnem delovnem telesu in zgodba se

ponavlja tudi v tej dvorani, da je bila gospa Prašnikar desna roka ministra Bohinca, lahko ugotovimo, da je bil tudi Gregor Virant leva roka ministra Bohinca. Oba je minister izbral in se za njiju takrat odločil zaradi njune strokovnosti ne politične pripadnosti. In naj tudi tukaj, na temu mestu zagotovim, čeprav to ni nič slabega, se večkrat omenja, pripadnost politični stranki seveda ne pomeni, da nekdo ne more izpolnjevati nalog, ki sicer z drugim zakonom niso določene kot takšne, da so nezdružljive, nekaj je tudi sicer takšnih. Ampak kljub temu naj povem, da Astrid Prašnikar ni članica Socialnih demokratov, da pa hkrati tudi mi nismo preverjali članstva v strankah vseh ostalih predlaganih kandidatov na temu seznamu, ki ga bomo danes imeli priložnost potrditi.

Naj pri tem povem še glede sorazmernosti. Ni zahtevana sorazmernost glede na volilni rezultat, ampak glede na zastopanost političnih strank v parlamentu. In če bi sledili želji oziroma predlogu Slovenske demokratske stranke na Mandatno-volilni komisiji bi Socialni demokrati imeli dva člana ali člana in namestnika, Slovenska demokratska dva in še dve mesti bi ostali za ostalih pet strank. Mi smo se odločili za drug pristop, tudi sami nismo predlagali dva kandidata, čeprav bi nam po volilnem rezultatu pripadala. Odločili smo se, da so v Državni volilni komisiji, ki predvsem strokovno opravlja svoje delo, zastopani pripadniki različnih političnih skupin, največ kar je seveda mogoče. Sedem nas je v temu parlamentu, na žalost je samo šest mest in šest strank je sedaj predlaganih oziroma so poslanske skupine predlagale kandidate na to listo in šest jih je tudi zdaj predlaganih. Torej odločili smo se za ta pristop in takšno razumevanje sorazmernosti.

V poslanski skupini bomo podprli predlog, ker menimo, da je dober in da smo na ta način dejansko storili kot poslanska skupina korak v pravo smer. Torej, omogočili smo zastopanost skoraj vseh poslanskih skupin oziroma parlamentarnih strank tega sklica. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa.

Prehajamo na razpravo poslank in poslancev o predlogu sklepa.

Besedo ima gospod Dušan Kumer.

DUŠAN KUMER: Hvala za besedo, gospod predsednik.

Da najprej odgovorim vodji največje poslanske skupine, ki je rekel, naj se v bodoče koalicija ne poslužuje takih poceni trikov. Naj povem, da je ta napotek, ki smo ga tudi danes slišali in predlog, ki smo ga slišali na Mandatno-volilni komisiji, bil zares poceni trik, ki mu seveda v koaliciji nismo nasedli.

Kot je bilo rečeno že na Mandatno-volilni komisiji, volitve niso in ne pomenijo političnega plena zmagovalcev, pa

naj gre tu za posamezno politično stranko ali pa gre kasneje za koalicijsko, ki si po volitvah preprosto razdeli vse funkcije in položaje, ki omogočajo in zagotavljajo učinkovito upravljanje države, izvajanje oblasti in kazanja mišic politične moči. In Državna volilna komisija spada v segment zahtevnega in občutljivega upravljanja države, saj nadzoruje dela, priprave in izvedbo volitev in prav zaradi tega je prav in pametno, da tisti del Državne volilne komisije, ki jo predlagajo poslanske skupine v Državnem zboru, parlamentu, odražajo čim večjo stopnjo pluralnosti političnih strank v Državnem zboru. In če obstaja za to seveda volja, in mogoče kdaj tudi bo, mogoče tudi interes za kakšnega predstavnika politične stranke izven Državnega zbora. Torej, da je v komisiji zastopanih čim več predstavnikov različnih političnih strank in današnji predlog odraža prav ta cilj. Za šest mest je predloge oblikovalo 6 poslanskih skupin in Mandatno-volilna komisija jim je pri tem predlogu prisluhnila pri izbiri. Državno volilna komisija, volilna komisija ni Državni zbor in ni parlament, v katerem si bi, tako kot smo si v Državnem zboru, do promila natančno razdelili vse funkcije in mesta v odborih in komisijah glede na volilni rezultat. Ponderisti so tukaj imeli res veliko dela. Državno volilna komisija je, tako kot sem že prej rekel, sila pomemben inštitut priprave, izvedbe in nadzora volitev.

In še nekaj o strokovnosti. Če je največja Poslanska skupina Zares "cikala" na veliko strokovnost, potem bi predlagala za člana iz svoje kvote, ne sekretarja politične stranke, ki po strokovnosti še zdaleč ni enakovreden drugemu kandidatu, ki so ga predlagali za namestnika. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa.

Besedo ima gospod Miran Potrč.

MIRAN POTRČ: Hvala lepa.

Ker je bilo izrečenih veliko obtožb s strani kolegov iz Slovenske demokratske stranke, naj povem, da sem trdno prepričan, da smo upoštevali zakon, da smo ravnali razvidno, gospod Tanko, ni bilo nobenega prikrievanja in netransparentnosti, in da smo upoštevali prakso, ki jo je doslej imela Mandatno-volilna komisija v vseh mandatih. Glede na to, da želimo, da bi v Državni volilni komisiji sodelovalo čim več strank, smo tudi tokrat to zagotovili. Po naši odločitvi nas je šest strank, ki sodelujemo, več jih na žalost ni moglo biti, po vaše bi bile samo štiri. Prisotnost posamezne stranke, razen strokovnjakov in sodnikov, je koristna iz razloga, da zagotavlja, da predstavniki strank neposredno vidijo, kako delo Državne volilne komisije poteka, in ne morejo imeti napačnega vtisa, napačne slike, sodelujejo pa tudi pri odločanju. Če bi v zakonu bila kakršnakoli želja, da se matematično deli in upošteva število poslank in poslancev v Državnem zboru, potem bi najbrž to moralo v zakonu

biti napisano. Poglejte, imamo v Poslovniku, na katerega prakso je že opozoril kolega Dušan Kumer, kjer pravi, "pri določitvi delovnih teles se upošteva velikost (število članov posamezne poslanske skupine)". V 32. členu Zakona o volitvah v Državni zbor, ki načela upošteva, sploh ne govori o poslanskih skupinah, ampak govori o strankah, poslanske skupine so samo tiste, ki predlagajo posamezne kandidate, in ne govori o številu, ampak govori o sorazmernosti. Zato mislim, da ni bilo nobene nekorektnosti. Res pa je, da izbor ni takšen, kot si je zamislil gospod Tanko in Slovenska demokratska stranka. To je pač realnost, ki jo bo tudi treba upoštevati. Hvala.

PRESEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa.

Besedo ima gospod Jože Tanko. Prosim.

JOŽE TANKO: Hvala lepa. No, kar zadeva tisti del, v katerem predlagajo poslanske skupine, mislim, da je kar dokaj dobro napisan, sorazmerna zastopanost političnih strank. To se razume tako, kot je bilo oblikovano pri delovnih telesih, kjer imajo stranke različne velikosti in imajo tudi različen ponder pri oblikovanju delovnih teles. To besedilo je sicer težko drugače razumeti. In smo prepričani, da je koalicija odločila pač tako, kot je odločila, in nas prikrajšala za eno mesto v Državni volilni komisiji. Nam po našem mnenju pripada mesto. Člana ste nam določili, namestnika člana ne. Za namestnika člana smo imeli izrazito izstopajoč kadrovski predlog, žal, koalicija temu ni pritegnila in je očitno prišlo do politične odločitve, ne do strokovne. Tudi ko smo izbirali člana izmed strokovne javnosti, ki so ga oblikovale štiri slovenske univerze, je žal prišlo do enake odločitve. Trije člani, ki so bili izbrani, dva člana in en namestnik, so pač bili izbrani po kriteriju strokovnosti, in verjamem, da so doktorji pravnih znanosti strokovna javnost. Trije doktorji pravnih znanosti niso bili izbrani, bila pa je izbrana kandidatka, ki je manj strokovno kvalificirana, pač po tistih nazivih, po katerih se ovrednoti. Jaz upam, da je doktorat pravnih znanosti več kot diploma pravne fakultete. Da je ta kriterij strokovne javnosti v principu, že zaradi tega degradiran, ker ste izbrali nekoga, ki je strokovno nižje usposobljen.

In še ena zadeva, zdi se mi, da je tu zelo smiselno, da nanjo opozorim, je pa ta, da je mariborska univerza, kot ena izmed štirih slovenskih univerz ravno tako dala dva kandidata za Državno-volilno komisijo, oba doktorja pravnih znanosti in nobeden od teh dveh predlogov ni bil izbran in ni bil primeren za Državno-volilno komisijo. Ne razumem, zakaj ravno mariborska univerza. Izbran je bil predlog goriške univerze, izbran je bil predlog Univerze na Primorskem, izbran je bil predlog ali dva predloga Univerze v Ljubljani in nihče z Univerze v Mariboru. V čem je ta univerza oblikovala strokovno slabše predloge, kot ostale slovenske univerze?! Kot recimo Univerza na Primorskem, ki je dobila diplomantko v

Državnivolilni komisiji, med tem, ko mariborska ni mogla uspeti z dvema kandidatom, ki sta bila oba doktorja pravnih znanosti.

Mislím, da so besede eno. Se pravi govorjenje o strokovnosti - pač, lepo se sliši, dati prednost strokovnim odločitvam. Ja, zelo lepo, ampak ko pridemo do prakse, ko pridemo do konkretnih odločitev, so pa odločitve drugačne. In težko me kdo prepriča, da je diplomant pravne fakultete primernejši, strokovno primernejši in bolj usposobljen kot doktor pravnih znanosti. To je pač težko razložiti.

Vsekakor lahko ugotovim, da ste s kadrovanjem oziroma odločanjem na Mandatno-volilni komisiji dosegli, da imate Socialni demokrati dva člana v tej Državnivolilni komisiji. Enega v naboru strokovne javnosti, drugega iz kvote poslanskih skupin. In mislim, da tak način dela in odločanja v Državnem zboru, ko prihaja do netransparentnosti, ni na ravni velikosti poslanske skupine in kriterijev, ki jih javno zagovarjate.

Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa.

Besedo ima gospod Bojan Kontič.

Prosim.

BOJAN KONTIČ: Hvala lepa.

Sam sem v uvodu sicer povedal, ampak zgleda, da me gospod Tanko ni slišal ali pa me noče razumeti. Tega znakovnega jezika pa ne znam, da bi pokazal, če me kdo ne posluša.

Glede mariborske univerze. Več je bilo kandidatov, kot je mest. Na žalost, potem pač vsi ne morejo biti imenovani in ne morejo biti na listi. Podobno je pri kandidiranju poslanskih skupin. Predlagali ste dva in niste nikomur izmed vaših dali prednosti obeh kandidatov, čeprav ste po razpravi na Mandatno-volilni komisiji vedeli, da bo najverjetneje izglasovan eden. Vsaj po naših razpravah sodeč je bilo to mogoče zaznati. Zdaj, glede na to, da je bil v prejšnjem mandatu dr. Jurij Toplak v Državni-volilni komisiji, je predlagan s strani mariborske univerze. Zdaj je bil predlagatelj drugi. Mi te jasne ločnice res nismo delali. Gledali smo tudi kandidate, ki so v preteklem mandatu uspešno opravljali to nalogo, zato tudi naša podpora.

Še enkrat vam zagotavljam, da smo jih podpirali glede na strokovnost, tiste, ki so bili predlagali s strokovne javnosti. In še enkrat vam poudarjam, da Socialni demokrati nimamo dveh članov v tej komisiji, in da imamo samo enega člana. Če bi bil upoštevan predlog, ki je bil podan s strani največje opozicijske poslanske skupine, bi Socialni demokrati z 29 mesti v parlamentu imeli dva kandidata. Slovenska demokratska stranka z 28 mesti dva, Zares z devetimi enega in če sledimo tej logiki številčnosti še DeSUS enega s sedmimi poslanci v parlamentu. Torej, štiri stranke bi v tem primeru imele kandidate na tej listi, o kateri bomo danes odločali. Po

predlogu, o katerem smo razpravljali na Mandatno-volilni komisiji, je v Državni volilni komisiji zastopanih šest političnih strank. Ker smo Socialni demokrati predlagali samo enega kandidata in ker Slovenska demokratska stranka ni uspela z dvema kandidaturama, ampak samo z eno. Vse ostale so se razdelile med ostale stranke. In mi smo na ta način to sorazmernost tudi razumeli.

Kot je že bilo povedano, nikjer v zakonu ne piše, da je sorazmernost glede na število poslanskih mest v Državnem zboru. To smo upoštevali takrat, ko smo določali vodenje delovnih teles in članstvo v delovnih telesih, kjer smo upoštevali razmerje moči med koalicijo in opozicijo in seveda potem tudi med strankami v koaliciji in med strankami v opoziciji. Pa še tam se je dogajalo, da je kakšna stranka odstopila svoje mesto drugi, ampak to je njena stvar. Mi smo želeli eno širino in to smo z našim glasovanjem na Mandatno-volilni komisiji, tako bomo glasovali tudi tokrat, uspeli zagotoviti.

Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa.

Ste želel repliko? .../Medsebojno pogovarjanje./... Torej, replike vam tudi sicer ne morem dati zaradi tega, ker ste porabil pet minutni čas za razpravo.

S tem zaključujem razpravo in prehajamo na odločanje o Predlogu sklepov o imenovanju Državne volilne komisije za dobo štirih let. Obrazložitev glasu v imenu poslanskih skupin. Odpiram listo.

Besedo ima gospod Anton Anderlič v imenu Poslanskega kluba Liberalne demokracije Slovenije.

ANTON ANDERLIČ: Lepo pozdravljeni vsi skupaj.

To je točka okoli katere pravzaprav razpravljamo, na nek način, izven tistega, kar bi se moralo dejansko slišati ob imenovanju volilne komisije. Namreč, razumeti je, da bi si tisti, ki bi radi imeli več članov v volilni komisiji, razdelili plen, ki so ga oplenili na volitvah. Ampak Republiška volilna komisija je postavljena skladno z zakonom tako, da je celo predpisano, kdo je lahko predsednik Republiške volilne komisije. Ne more biti kar kdor koli. In prav bi bilo, da bi razumeli to republiško volilno komisijo kot tisti organ, ki bo nadziral vse kar se na področju referendumov, lokalnih volitev, volitev predsednika države, volitev v Državni zbor, da bi izvajal nepristransko, neodvisno in izven tega, kar si imajo stranke med seboj za povedati. Mi kandidiramo, mi smo udeleženi, aktivni v procesu, ne pa da še svoje ljudi... Ja, prav je, da imamo svoje opazovalce, da imamo svoje ljudi, ki spremljajo ali vse poteka korektno, v skladu z zakonodajo in tako naprej. Da pa težimo k temu, da bi na osnovi volilnega rezultata imeli tudi ustrezno proporcionalno zastopnost v volilni komisiji se mi pa zdi

pretirano. Res je, zakonodajo bo treba na tem področju dopolniti. Prepričan sem, da je bila ta ureditev dobro zastavljena, predsednik volilne komisije mora biti iz vrst sodnikov in tako naprej. In tudi v nadaljevanju bi morali tej logiki slediti. In ni prav, da se tu ustvarja vtis, kot da se je nekomu, neki stranki, naredila krivica, ker je dobila premalo članov v volilni komisiji. Ali ni zadosti vsaki stranki, vsaki poslanski skupini en predstavnik v volilni komisiji? Prepričan sem, da bi morali sploh izločiti politične stranke iz osnovnega članstva v Republiški volilni komisiji, od predsednika do članov in namestnikov. To, kako bodo pa stranke kontrolirale, ali je potek celotnih volitev in vsega tistega, kar pač ta volilna komisija pokriva, je pa stvar, ki se lahko uveljavi preko opazovalcev, preko raznih stvari, ki jih imamo tudi urejene na samih voliščih oziroma tam, kjer se odloča. Tako, da je treba jasno povedati, da tu ne gre za to, da bi nekomu nekaj pripadalo, ampak gre za to, kako bi celoten sistem naredili transparenten, pregleden in da bi participirali tisti, za katere je prav, da participirajo.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa. Besedo ima Cveta Zalokar Oražem. Prosim.

CVETKA ZALOKAR ORAŽEM: Hvala lepa za besedo. V Poslanski skupini Zares bomo sklep o imenovanju Državne volilne komisije podprli.

Menimo, da so kriteriji za člane v Državni volilni komisiji zelo strogi, da so vezani na izobrazbo, na strokovnost in reference. In po naši oceni tem kriterijem vsi kandidati oziroma vsi tisti, ki so predlagani, absolutno ustrezajo. Še več, zdi se nam, da je sestava komisije korektna, celo več kot korektna. In prav je in odločno podpiramo način, s katerim nismo šli v sorazmerno imenovanje političnih strank v Državno volilno komisijo. To ni komisija, ki bi bila plen nekih strank, kot je bilo danes rečeno, "to nam pripada, nam je bila narejena krivica". In mislim, da je rešitev, ki je šla v smeri bolj enakomerne zastopanosti strank, boljša in korektnejša. Namesto štirih strank, kot je bilo danes večkrat povedano, je svoje mesto v volilni komisiji dobilo šest strank. Prav tako se nam pa zdi nekorektno, da je bilo danes izpostavljeno ime gospe Prašnikar. Nekorektno zato, ker je bilo jasno in glasno večkrat tudi v preteklih dneh povedano, da ni članica nobene politične stranke. In mi to verjamemo. Nekateri temu ne verjamejo, kajti mislijo, da če je kadarkoli v zgodovini kdorkoli z nekom delal, ki je član neke stranke, je že kontaminiran. In to tista stranka o tem govori, ki nas vse poučuje, kaj je lahko politično kadrovanje.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Polemike pri obrazložitvi glasu ni.

CVETKA ZALOKAR ORAŽEM: Menimo, da ti očitki niso bili korektni, zato bomo tudi podprli predlog za imenovanje te volilne komisije s popolnoma čisto vestjo.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa. Želijo poslanke in poslanci tudi obrazložiti svoj glas? Ne vidim interesa za to, zato prehajamo na glasovanje. Glasujemo. Navzočih je 70, za je glasovalo 51, proti nihče.

(Za je glasovalo 51.) (Proti nihče.)

Ugotavljam, da je sklep sprejet.

Prehajamo na obravnavo **predloga sklepa o imenovanju predsednice Državne revizijske komisije.**

Predlog sklepa je v obravnavo zboru predložila Mandatno-volilna komisija. Prehajamo na predstavitev stališč poslanskih skupin. Besedo ima mag. Borut Sajovic v imenu Poslanskega kluba LDS. Prosim.

MAG. BORUT SAJOVIC: Hvala lepa, predsednik. Še enkrat prijazen pozdrav. V Poslanskem klubu Liberalne demokracije Slovenije pritrjujemo predlogu, ki smo ga potrdili na Mandatno-volilni komisiji. V času zaostrenih gospodarskih razmer bo korektno delovanje Državne revizijske komisije, predvsem pa to, da dela v polni postavi, še kako pomembno. Predsednik namreč zastopa, vodi in pa organizira delo te komisije, skrbi za javnost dela ter predstavlja delo Državne revizijske komisije. Je pa tu poleg Državne revizijske komisije v Sloveniji očitno še en drug problem. Treba se je vprašati, kaj je z Zakonom o javnem naročanju, da niti občinske niti državne inštitucije, ki jih zbirajo za to specializirane, renomirane inštitucije, da za velike denarje vodijo razpise, seveda teh zgodb ne pripeljejo do konca. V praksi se je moč soočiti s tem, odprite stran Državne revizijske komisije, nešteto slovenskih občin je v težavah, če imajo nasprotne stranke na svoji strani kvalificiranega usposobljenega pravnika, potem je moč izpodbijati in zrušiti prav vsak postopek. V praksi pa to pomeni, da bodo na milijone in milijone evrov evropskih, kohezijskih in pa še kakšnih drugih sredstev ostalo neizkoriščenih in pa neporabljenih. Jaz mislim, da je to drugi del vprašanja, o katerem se je treba v Državnem zboru zamisliti. Da pa je Državna revizijska komisija v popolni sestavi, da ima predsednico ali pa predsednika, pa v poslanskem klubu temu odgovarjamo pritrdilno, in predlogu izbrane kandidatke pritrjujemo. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa. Besedo ima gospod Jože Tanko v imenu Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke. Prosim.

JOŽE TANKO: Hvala za besedo. Še enkrat vsem lep pozdrav.

Naprej bi rad povedal, da smo o tem predlogu na mandatni komisiji glasovali dvakrat izključno zaradi tega, ker je bila

ena izmed kandidatk neupravičeno izločena in je potem na osnovi mnenja Zakonodajno-pravne službe prišlo do ponovitve postopka. Bila je groba proceduralna napaka storjena tudi v tem vsebinskem delu, zato mislim, da je prav, da je komisija tudi ta postopek ponovila.

Drugo, kar je pa za nas nekako bolj pomembno, pa je potrebno poudariti, da je to kandidatka, ki je bila v prejšnjem mandatu enkrat že podprta za predsednico Državne revizijske komisije, in to z zelo veliko večino, samo dva poslanca sta bila proti, štiriinpetdeset za, mislim, da sta se še tista dva takrat, ko sta glasovala, zmotila, vendar je ta kandidatka potem, ko se je sprejemal Zakon o reviziji postopkov javnega naročanja odstopila, še preden je nastopila funkcija. Takrat je eden izmed vodij poslanskih skupin opozicije izjavil oziroma je kandidatki, ki je odstopila tej kandidatki, čestital za "korajžo". Tam imate klip na STA.

Zakon se v temu času ni spremenil, kandidatka je ponovno kandidirala in bila izbrana. In zdaj sprašujem, ali je bila strokovna odločitev v prejšnjem mandatu, ko smo jo izbrali, in je potem očitno iz političnih razlogov odstopila, kajti sedaj jo je ista koalicija, ki ji je čestitala za "korajžo", podprla za predsednico Državne volilne komisije. Ne da bi se vmes karkoli tehtnega spremenilo na zakonu ali pa pri zakonu, zaradi česar je tudi odstopila. Mislim, da gre v temu primeru za izrazito politično delovanje, tudi takrat je šlo za izrazito politično delovanje kandidatke, ki je bila že izbrana za predsednico Državne revizijske komisije, in je potem iz razlogov, ki sem jih povedal, tudi odstopila.

Jaz mislim, da način dela, ko kandidate, ki so v prejšnjem mandatu protestno izstopili, v tem mandatu ponovno podpiramo ali pa podpirate za predsednika Državne revizijske komisije, s tem samo kažete, kako daleč je šla ta vpletenost v prejšnjem mandatu in politizacija inštitucij, ki so bile zadolžene za neodvisne postopke revizije in tudi kakšne druge postopke.

Glede na vse, kar sem povedal, gre očitno za zelo politikantski pristop pri tem in tudi odločitev, ki ste jo sprejeli, temelji verjetno najbrž kot nagrada za to, da je v prejšnjem mandatu odstopila in povzročila določene težave. Hvala lepa.

PRESEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa. Sledi razprava poslank in poslancev o predlogu sklepa. Besedo ima gospod Jožef Jerovšek. Prosim.

JOŽEF JEROVŠEK: Hvala lepa. Spoštovane kolegice in kolegi, gospod predsednik! Ta izbira predsednice oziroma predsednika Državne revizijske komisije je zelo pomembna zadeva. Tudi meni se ob tem predlogu in tem, kar koalicija podpira, pojavljajo določena vprašanja. V tem poročilu se mi zdi zelo čudno, da sploh ni omenjeno, da je gospa že nekoč

kandidirala, bila izvoljena za predsednico Državne revizijske komisije. To je seveda pomembno. Mi tega dokumenta - jaz niti življenjepisa nisem dobil, ker nisem član Kviaza. In drugo, kot smo slišali, se je zgodilo, da je pravzaprav pri izbiri bil postopek zelo moteno voden, zelo pristransko. In bi predsednika te administrativno-kadrovske komisije pozval, da prihodnjič pri teh pomembnih zadevah bolj dosledno in bolj transparentno vodi postopek, drugače bomo cel mandat soočeni z določenim dvomom o tem, da ta njegova komisija dela dovolj transparentno.

Drugo pa to, kar je bilo že predhodno. Spomnim se, da smo takrat glasovali za isto kandidatko, ki je danes predlagana za predsednico. Takrat nisem vedel čisto nič o njej, ampak vem, da smo jo podprli. Kandidatka bi po moje morala biti korektna, da bi sedaj posebej navedla, zakaj ob istem zakonu se pa sedaj zdi primerna. Tu se porajajo določena vprašanja. Ali je takrat ugotovila, da ob takratni sestavi revizijske komisije ne bo mogla, recimo, imeti dovolj vpliva, da bi izvajala neko politiko, ki si jo je zamislil mogoče nek podporni lobi, ki takrat ni bil popolnoma poznan in se je šele ob njenem protestnem odstopu razpoznal. Po drugi strani bi morala biti, glede na to, da jo je takratna koalicija podprla, na nek način skoraj tako kontaminirana kot gospod Šinkovec, recimo. In bi se moral zgoditi, če bi bil zelo dosleden, kak občinski odbor v Trebnjem in ostro protestirati, da takšna kandidatka, ki je kontaminirana, sploh pride v izbor in predlaganje s strani neke stranke. To se tudi ni zgodilo, ta doslednost neke stranke pa nekega boljševidičnega dela neke stranke. Meni je to pravzaprav, da gospa danes, ki je dala nezaupnico državi v pomembnem času, kajti po mojem je revizijska komisija takrat prav gotovo izgubila nekaj časa, nekaj pomembnih odločitev. In če je bila, recimo, takrat pripravljena transparentno in kredibilno delovati, bi morala po istem zakonu to sprejeti. Kakšni vzgibi, kakšni nameni jo danes vodijo? Tu se meni zdi nekaj nekredibilnosti. Dejansko je to nekredibilno oziroma bi morala sama več v javnosti pojasniti, kdo jo je sedaj nagovoril, s kakšnimi nameni, kakšni so njeni cilji, da bi lahko zdaj videli, v čem je razlika od takrat do danes. Zakaj takrat ni mogla delovati, danes pa naenkrat so vse poti odprte.

In gospodje, seveda se sprašujemo, ali bo Državna revizijska komisija opravila svoje delo transparentno. Veste, da ste prej pri enem zakonu podprli člen, ki pospešuje korupcijo. Jaz ne rečem, gospa je mogoče popolnoma korektna in primerna in so nekateri drugi vzgibi bili. Ampak seveda tistemu protestu, tistemu vzroku od takrat pa ne verjamem in jaz zaradi tega želim biti transparenten in je danes je pa ne bom podprl. Hvala.

PRESEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa. Besedo ima gospod Dušan Kumer. Prosim.

DUŠAN KUMER: Hvala za besedo, gospod predsednik. Pretiravanje ima lahko tudi hude posledice. Da v juho po nerodnosti stresemo preveč soli in ji pokvarimo okus. In kolega Jerovšek je tipično to storil zdaj in tudi na Mandatno-volilni komisiji nekateri drugi poslanci. Iz tega primera, ko smo dvakrat v času trajanja postopka glasovali oziroma izbirali, delati neke daljnosežne politične zaključke, mislim, da je le malo preveč. Moram pa obrazložiti, kako je, ne do napake, ampak do ponovitve postopka prišlo. Zato si dovoljujem, da najprej zavrnem vse očitke, in tudi današnji očitek je bil izrečen, da je prišlo v Mandatno-volilni komisiji in njeni strokovni službi do velike napake, celo velike grobe napake, ki bi morala imeti, je bilo slišati, tudi sankcije.

Tako kot na komisiji tudi danes kolegi iz opozicije izkoriščate ta primer za to, da lahko ves žolč izlijete iz volilnega neuspeha na svojo kadrovsko kombinatoriko. Samo mimogrede, mi poskrbimo tudi za tiste vaše kandidate, ki so volitve izgubili, ne samo za te. Če pa že govorimo o Mandatno-volilni komisiji in njenih pristojnostih, potem pa jasno povejmo, in tudi vi to dobro veste, da ta dela po Poslovniku Državnega zbora, ki velja tudi za delo vseh delovnih teles v Državnemu zboru. Poslovnik je za ta primer v svojem 283. členu popolnoma jasan, ko pravi, kateri dnevi so dela prosti dnevi oziroma kako se ravna, kadar pride neka pošta na dela prost dan v prostore Državnega zbora. Po Poslovniku Državnega zbora sobota ni dela prost dan in se zato nima kaj prenašati na dan po nedelji. Mandatno-volilna komisija je to upoštevala. Kot pa izhaja iz mnenja Zakonodajno-pravne službe pa bi poleg Poslovnika morali v Komisiji upoštevati tudi Zakon o reviziji postopkov javnega naročanja in ta nas potem dalje napotuje v Zakon o pravnem postopku in tako dalje. Tu pa je stvar malo bolj komplicirana, ni tako enostavna, kot jo nekateri danes interpretirate. In ker je bil postopek izbire vse do današnjega dneva še vedno v postopku, ni bilo končne odločitve, končna odločitev bo danes v Državnemu zboru, je seveda Komisija imela to možnost, da to ponovi in upošteva mnenje Zakonodajno-pravne službe. Ta kandidatura je namreč prišla v Državni zbor, to, ki smo jo prvo izločili, 25. novembra, se pravi enajsti dan, osmi dan je pa bil tisti zadnji dan, po katerem bi naj prišle.

Še enkrat, ne gre za veliko napako, gre za to, da po vrsti nismo upoštevali nekaterih drugih zakonov. To pa pomeni, da drugič, ali pa da bo potreben revizije in spremembe tudi Poslovnik Državnega zbora, kajti mi smo se kot telo Državnega zbora držali pravil in zakona, ki veljajo v Državnemu zboru. In jaz še vedno menim, da grobe napake nismo storili, smo pa zaradi tega, da se izognemo vsem ostalim postopkom pred Upravnim sodiščem, ponovili to glasovanje in upoštevali to kandidaturo. In tudi vi, spoštovani poslanci z opozicije,

mislim, da nekateri ste za to kandidaturo tudi glasovali in ste isto glasovali kot v prvem tudi v drugem glasovanju.

PRESEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa. Prehajamo na odločanje o predlogu sklepov o imenovanju gospe Vesne Cukrov za predsednico Državne revizijske komisije. Funkcijo bo uresničevala od imenovanja do 23. 12. 2009. Ne vidim obrazložitve glasu. Glasujemo. Prisotnih je 67 poslank in poslancev, za je glasovalo 50, proti 16.

(Za je glasovalo 50.) (Proti 16.)

Ugotavljam, da je zbor predlagani sklep sprejel.

Prehajamo na obravnavo **Predloga sklepa o razrešitvi člana Sveta banke Slovenije.**

Predlog sklepa je v obravnavo zboru predložila Mandatno-volilna komisija. Prijavljenih k razpravi ni. Prehajamo na odločanje o predlogu sklepa o razrešitvi dr. Boštjana Jazbeca dolžnosti člana Sveta Banke Slovenije, z dnem 31. 12. 2008. Glasujemo. Navzočih je 67 poslank in poslancev, za je glasovalo 64, proti nihče.

(Za je glasovalo 64.) (Proti nihče.)

Ugotavljam, da je zbor predlagani sklep sprejel.

Prehajamo na obravnavo **Predloga sklepa o razrešitvi predsednice imenovanju predsednika komisije za Poslovnik.**

Predlog je v obravnavo zboru predložila Poslanski klub Liberalne demokracije Slovenije. Želi v zvezi s tem kdo besedo? (Ne želi.) Prehajamo na odločanje o Predlogu sklepa o razrešitvi predsednice o imenovanju predsednika Komisije za poslovnik. Glasujemo. Mir v dvorani. Navzočih je 66 poslank in poslancev, za je glasovalo 65, proti nihče.

(Za je glasovalo 65.) (Proti nihče.)

Ugotavljam, da je zbor predlagani sklep sprejel.

Prehajamo na obravnavo **Predloga sklepa o razrešitvi podpredsednice in o imenovanju podpredsednika Komisije za peticije, človekove pravice in enake možnosti.**

Predlog je v obravnavo zboru predložila Poslanska skupina Socialnih demokratov. Želi v zvezi s tem kdo besedo? (Ne želi.) Prehajamo na odločanje o predlogu sklepa o razrešitvi predsednice in imenovanju predsednika Komisije za peticije ter človekove pravice in enake možnosti. Glasujemo. Odpiram razpravo.

JOŽE TANKO: ... podpredsednice, ne predsednice.

PRESEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Se opravičujem. Podpredsednice in k imenovanju podpredsednika Komisije za peticije ter človekove pravice in enake možnosti. Hvala za opozorilo. Bom pogledal, če sem res tako rekel. Glasujemo. Navzočih je 67 poslank in poslancev, za je glasovalo 67, proti nihče.

(Za je glasovalo 67.) (Proti nihče.)

Ugotavljam, da je zbor predlagani sklep sprejel. S tem zaključujem to točko dnevnega reda, zaključujem tudi 3. izredno sejo Državnega zbora in se vam zahvaljujem in lep pozdrav.

(Seja je bila končana 16. decembra 2008 ob 19.03.)

VSEBINA

Določitev dnevnega reda.....	2
1. točka dnevnega reda: DOLOČITEV KANDIDATOV, KI BODO V SKLADU S 14. ČLENOM ZAKONA O POSLANCIH OPRAVLJALI FUNKCIJO POSLANCEV NAMESTO POSLANCEV, KI SO PREVZELI FUNKCIJO V VLADI, EPA 89-V.	3
2. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O SPREMEMBI IN DOPOLNITVI ZAKONA O VARSTVU KULTURNE DEDIŠČINE (ZVKD-1A), SKRAJŠANI POSTOPEK, EPA 110-V.....	3
MAJDA ŠIRCA RAVNIKAR.....	4
MAG. MAJDA POTRATA.....	5
ZMAGO JELINČIČ PLEMENITI.....	6
JANEZ RIBIČ.....	7
LJUBO GERMIČ.....	8
MAG. ANDREJA RIHTER.....	9
ALEKSANDER ZORN.....	11
FRANCO JURI.....	11
MATJAŽ ZANOŠKAR.....	12
RUDOLF PETAN.....	13
FRANC BOGOVIČ.....	15
MAJDA ŠIRCA RAVNIKAR.....	16
IVAN GRILL.....	18
MAG. ANDREJA RIHTER.....	18
MAG. ANDREJA RIHTER.....	20
ALEKSANDER ZORN.....	20
FRANC BOGOVIČ.....	21
RUDOLF PETAN.....	21
MAG. MAJDA POTRATA.....	23
MAG. BORUT SAJOVIČ.....	24
JOŽE TANKO.....	25
MAJDA ŠIRCA RAVNIKAR.....	26
JOŽE TANKO.....	29
MAG. ANDREJA RIHTER.....	30
MAG. MAJDA POTRATA.....	31
SILVEN MAJHENIČ.....	32
RUDOLF PETAN.....	32
DR. LUKA JURI.....	33
MAJDA ŠIRCA RAVNIKAR.....	33
3. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O PREVOZIH V CESTNEM PROMETU (ZPCP-2A), NUJNI POSTOPEK, EPA 107-V.....	34
DR. PATRICK VLAČIČ.....	34
JANKO VEBER.....	35
JANEZ RIBIČ.....	36
MIRAN JERIČ.....	37
JANKO VEBER.....	39
DR. PETER VERLIČ.....	40
DAMIJAN PERNE.....	41
ANTON URH.....	42
SREČKO PRIJATELJ.....	43
MARJAN BEZJAK.....	44

DR. PETER VERLIČ.....	45
MATJAŽ HAN.....	46
BRANKO MARINIČ.....	47
DR. PETER VERLIČ.....	48
MAG. RADOVAN ŽERJAV.....	49
DR. PATRICK VLAČIČ.....	50
DR. PETER VERLIČ.....	51
MIRAN JERIČ.....	52
4. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O RATIFIKACIJI STABILIZACIJSKO-PRIDRUŽITVENEGA SPORAZUMA MED EVROPSKIMA SKUPNOSTMA IN NJUNIMI DRŽAVAMI ČLANICAMI NA ENI STRANI TER BOSNO IN HERCEGOVINO NA DRUGI STRANI S SKLEPNO LISTINO (MSPSESBH), EPA 112-V.....	53
IVO VAJGL.....	54
SAMUEL ŽBOGAR.....	55
SAMO BEVK.....	56
MILENKO ZIHERL.....	58
ZMAGO JELINČIČ PLEMENITI.....	58
GVIDO KRES.....	60
Glasovanje k 2. točki dnevnega reda.....	61
ALEKSANDER ZORN.....	61
MAG. MAJDA POTRATA.....	61
ZMAGO JELINČIČ PLEMENITI.....	62
FRANCO JURI.....	62
FRANCO JURI.....	63
FRANC PUKŠIČ.....	63
MAG. MAJDA POTRATA.....	64
IVAN GRILL.....	64
RUDOLF PETAN.....	64
MAG. ANDREJA RIHTER.....	65
CVETKA ZALOKAR ORAŽEM.....	65
VITO ROŽEJ.....	66
Glasovanje k 3. točki dnevnega reda.....	66
DR. PETER VERLIČ.....	67
FRANC PUKŠIČ.....	67
SREČKO PRIJATELJ.....	68
MARJAN BEZJAK.....	68
JOŽEF JEROVŠEK.....	69
JOŽEF JEROVŠEK.....	69
JOŽEF JEROVŠEK.....	69
DR. PETER VERLIČ.....	69
DR. PETER VERLIČ.....	70
ZMAGO JELINČIČ PLEMENITI.....	71
Glasovanje k 4. točki dnevnega reda.....	71
5. točka dnevnega reda: MANDATNO-VOLILNE ZADEVE.....	72
Deset predlogov Sodnega sveta za izvolitev v sodniško funkcijo s predlogi sklepov, EPA 66-V, EPA 67-V, EPA 93-V in EPA 111-V	72
Predlog sklepa o imenovanju Državne volilne komisije, EPA 92-V	73
JOŽE TANKO.....	73

MAG. BORUT SAJOVIC.....	75
BOJAN KONTIČ.....	75
DUŠAN KUMER.....	76
MIRAN POTRČ.....	77
JOŽE TANKO.....	78
BOJAN KONTIČ.....	79
ANTON ANDERLIČ.....	80
CVETKA ZALOKAR ORAŽEM.....	81
CVETKA ZALOKAR ORAŽEM.....	82
Predlog sklepa o imenovanju predsednice Državne revizijske komisije, EPA 68-V.....	82
MAG. BORUT SAJOVIC.....	82
JOŽE TANKO.....	82
JOŽEF JEROVŠEK.....	83
DUŠAN KUMER.....	85
Predlog sklepa o razrešitvi člana Sveta Banke Slovenije, EPA 98-V.....	86
Predlog sklepa o razrešitvi predsednice in imenovanju predsednika Komisije za poslovník, EPA 120-V.....	86
Predlog sklepa o razrešitvi podpredsednice in imenovanju podpredsednika Komisije za peticije ter za človekove pravice in enake možnosti, EPA 119-V.....	86
JOŽE TANKO.....	86

SEZNAM GOVORNIKOV

A

ANDERLIČ, ANTON..... 80

B

BEVK, SAMO..... 56

BEZJAK, MARJAN..... 44, 68

BOGOVIČ, FRANC..... 15, 21

G

GERMIČ, LJUBO..... 8

GRILL, IVAN..... 18, 64

H

HAN, MATJAŽ..... 46

J

JELINČIČ PLEMENITI, ZMAGO..... 6, 58, 62, 71

JERIČ, MIRAN..... 37, 52

JEROVŠEK, JOŽEF..... 69, 83

JURI, DR. LUKA..... 33

JURI, FRANCO..... 11, 62, 63

K

KONTIČ, BOJAN..... 75, 79

KRES GVIDO..... 60

KUMER, DUŠAN..... 76, 85

M

MAJHENIČ, SILVEN..... 32

MARINIČ, BRANKO..... 47

P

PERNE, DAMIJAN..... 41

PETAN, RUDOLF..... 13, 21, 32, 64

POTRATA, MAG. MAJDA..... 5, 23, 31, 61, 64

POTRČ, MIRAN..... 77

PRIJATELJ, SREČKO..... 43, 68

PUKŠIČ, FRANC..... 63, 67

R

RIBIČ, JANEZ..... 7, 36

RIHTER, MAG. ANDREJA..... 9, 18, 20, 30, 65

ROŽEJ, VITO..... 66

S

SAJOVIC, MAG. BORUT..... 24, 75, 82

Š

ŠIRCA RAVNIKAR, MAJDA..... 4, 16, 26, 33

T

TANKO, JOŽE..... 25, 29, 73, 78, 82, 86

U

URH, ANTON..... 42

V

VAJGL, IVO..... 54

VEBER, JANKO..... 35, 39

VERLIČ, DR. PETER..... 40, 45, 48, 51, 67, 69, 70

VLAČIČ, DR. PATRICK..... 34, 50

Z

ZALOKAR ORAŽEM, CVETKA..... 65, 81, 82

ZANOŠKAR, MATJAŽ..... 12

ZIHERL, MILENKO..... 58

ZORN, ALEKSANDER..... 11, 20, 61

Ž

ŽBOGAR, SAMUEL..... 55

ŽERJAV, MAG. RADOVAN..... 49